

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL GALAȚI
SECȚIA PENALĂ ȘI PENTRU CAUZE CU MINORI
DECIZIA PENALĂ Nr. 989/A/2017
Ședința publică din 05 Octombrie 2017
Completul compus din:
PREȘEDINTE F. M.
JUDECĂTOR M.-M. I.
GREFIER V. D. L.

Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția
Națională Anticorupție - Serviciul Teritorial Galați – reprezentat de procuror G. L.

.-.-.-.-.-.

Pentru astăzi fiind amânată succesiv pronunțarea asupra judecării apelurilor declarate de DIRECȚIA NAȚIONALĂ ANTICORUPȚIE – SERVICIUL TERITORIAL GALAȚI și inculpații [REDACTAT], [REDACTAT], [REDACTAT] împotriva sentinței penale nr. 11/19.01.2017 pronunțată de Tribunalul Brăila în dosarul de fond nr. 253/113/2016, în materie penală, având ca obiect „abuzul în serviciu (art. 297 NCP)”. Dezbaterea au avut loc în ședința publică din 18.09.2017 și au fost consemnate în încheierea de ședință din aceeași dată, care face parte integrantă din prezenta, când instanța, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea la data de 28.09.2017 și, ulterior, la data prezentei, 05.10.2017, dată la care a pronunțat următoarea decizie:

C U R T E A,

Asupra apelurilor penale, de față:

Prin sentința penală nr. 11/19.01.2017 a Tribunalului Brăila s-au dispus următoarele:

În baza art. 386 Cod proc.pen., schimbarea încadrării juridice dată prin rechizitoriu faptelor săvârșite de inculpatul [REDACTAT], astfel:

- din infracțiunea prevăzută de art. 13² din Legea nr. 78/2000 în referire la art. 297 alin. 1 Cod penal, cu aplicarea art. 5 alin. 1 Cod penal, în:
- infracțiunea prevăzută de art. 13² din Legea nr. 78/2000 în referire la art. 246 vechiul Cod penal, cu aplicarea art. 5 alin. 1 Cod penal și
- infracțiunea prevăzută de art. 13² din Legea nr. 78/2000 în referire la art. 248 vechiul Cod penal, cu aplicarea art. 5 alin. 1 Cod penal.
- din infracțiunea prevăzută de art. 269 alin. 1 Cod penal, cu aplicarea art. 5 alin. 1 Cod penal, în infracțiunea prevăzută de art. 264 alin. 1 vechiul Cod penal cu aplicarea art. 5 alin. 1 Cod penal.

Cu privire la inculpații [REDACTAT] și [REDACTAT]:

- din infracțiunea prevăzută de art. 289 alin. 1 vechiul Cod penal cu aplicarea art. 41 alin. 2 vechiul Cod penal și art. 5 Cod penal, în infracțiunea prevăzută de art. 321 alin. 1 Cod penal cu aplicarea art. 35 alin. 1 Cod penal și art. 5 alin. 1 Cod penal;
- din infracțiunea prevăzută de art. 264 alin. 1 vechiul Cod penal cu aplicarea art. 5 alin. 1 Cod penal, în infracțiunea prevăzută de art. 269 alin. 1 Cod penal cu aplicarea art. 5 alin. 1 Cod penal.

În baza art. 17 alin. 2 în referire la art. 16 alin. 1 lit. b Cod proc.pen., a fost achitat inculpatul [REDACTAT] pentru săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu contra intereselor publice, prevăzută de art. 13² din Legea nr. 78/2000 în referire la art. 248 vechiul Cod penal, cu aplicarea art. 5 alin. 1 Cod penal.

În baza art. 13² din Legea nr. 78/2000 în referire la art. 246 vechiul Cod penal, cu aplicarea art. 74 alin. 1 lit. a și c și art. 76 alin. 1 lit. c vechiul Cod penal și art. 5 alin. 1 Cod penal, a fost condamnat inculpatul [REDACTAT] la 6 luni închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu contra intereselor persoanelor, la data de 27.08.2013.

În baza art. 264 alin. 1 și alin. 2 vechiul Cod penal în referire la art. 180 alin. 1 vechiul Cod penal cu aplicarea art. 74 alin. 1 lit. a și c și art. 76 alin. 1 lit. e vechiul Cod penal, art. 63 vechiul Cod penal și art. 5 alin. 1 Cod penal, a fost condamnat același inculpat la 200 lei amendă penală pentru săvârșirea infracțiunii de favorizarea infractorului la data de 27.08.2013.

În baza art. 33-34 vechiul Cod penal, inculpatul [REDACTAT] va avea de executat pedeapsa cea mai grea de 6 luni închisoare.

I-au fost interzise inculpatului drepturile civile prevăzute de art. 64 alin. 1 lit. a teza a II-a, b și c vechiul Cod penal, pe durata prevăzută de art. 71 vechiul Cod penal.

În baza art. 81 vechiul Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei, pe durata termenului de încercare prevăzut de art. 82 vechiul Cod penal.

În baza art. 71 alin. 5 vechiul Cod penal, s-a dispus suspendarea executării pedepsei accesorii pe durata suspendării condiționate a executării pedepsei principale.

În baza art. 88 vechiul Cod penal, s-a dedus din pedeapsa aplicată inculpatului perioada de reținere de la 11.01.2016 la 12.01.2016.

În baza art. 396 alin. 3 Cod proc.pen. raportat la art. 80 Cod penal s-a renunțat la aplicarea pedepselor față de inculpații [REDACTAT] și [REDACTAT] sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de fals intelectual în formă continuată, prevăzută de art. 321 alin. 1 Cod penal cu aplicarea art. 35 alin. 1 Cod penal și art. 5 alin. 1 Cod penal și favorizarea infractorului prevăzută de art. 269 alin. 1 Cod penal cu aplicarea art. 5 alin. 1 Cod penal la data de 26.08.2013.

În baza art. 81 alin. 1 și 3 Cod penal, s-a aplicat inculpaților [REDACTAT] și [REDACTAT] câte un avertisment.

În baza art. 25 alin. 3 Cod proc.pen. și art. 404 alin. 4 Cod proc.pen. s-a dispus desființarea înscrisurilor falsificate, respectiv procesul verbal de sesizare din oficiu din data de 26.08.2013 și fișa intervenției al eveniment „112” din data de 26.08.2013 cu nr.

În baza art. 274 Cod proc.pen., a fost obligat inculpatul [REDACTAT] la 2.500 lei cheltuieli judiciare către stat, din care 2.000 lei efectuate pe parcursul urmăririi penale, iar pe inculpații [REDACTAT] și [REDACTAT] la câte 1300 lei fiecare cheltuieli judiciare către stat, din care câte 1.000 lei efectuate pe parcursul urmăririi penale.

Pentru a pronunța această sentință instanța de fond a reținut următoarele:

Prin rechizitoriul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DNA – Serviciul Teritorial Galați cu nr. 251/P/2013, s-a dispus trimiterea în judecată a inculpaților:

1. [REDACTAT] pentru săvârșirea infracțiunilor de abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos nețenit și favorizarea făptuitorului, prevăzute de:

- art. 13² din Legea nr. 78/2000 în referire la art. 297 al. 1 Noul Cod penal, cu aplicarea art. 5 al. 1 Noul Cod penal;

- art. 269 al. 1 Noul Cod penal, cu aplicarea art. 5 al. 1 Noul Cod penal;

ambele cu aplicarea art. 38 al. 2 Noul Cod penal, cu aplicarea art. 5 al. 1 Noul Cod penal;

2. [REDACTAT] pentru săvârșirea infracțiunilor de fals intelectual (în formă continuată – 2 acte materiale) și favorizarea infractorului, prevăzute de:

- art. 289 al. 1 vechiul Cod penal cu aplicarea art. 41 al. 2 Vechiul Cod penal, cu aplicarea art. 5 al. 1 Noul Cod penal;

- art. 264 al. 1 Vechiul Cod penal, cu aplicarea art. 5 al. 1 Noul Cod penal;

ambele cu aplicarea art. 33 lit. b Vechiul Cod penal, cu aplicarea art. 5 al. 1 Noul Cod penal;

3. [REDACTAT] pentru săvârșirea infracțiunilor de fals intelectual (în formă continuată – 2 acte materiale) și favorizarea infractorului, prevăzute de:

- art. 289 al. 1 Vechiul Cod penal cu aplicarea art. 41 al. 2 Vechiul Cod penal, cu aplicarea art. 5 al. 1 Noul Cod penal;

- art. 264 al. 1 Vechiul Cod penal, cu aplicarea art. 5 al. 1 Noul Cod penal;

ambele cu aplicarea art. 33 lit. b Vechiul Cod penal, cu aplicarea art. 5 al. 1 Noul Cod penal. Pentru a se dispune în acest mod, au fost reținute următoarele:

Prin procesul-verbal din 29.11.2013, ora 09.30, Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Galați s-a sesizat din oficiu cu privire la următoarele aspecte (astfel cum rezultau ele, la momentul sesizării, din datele și informațiile cunoscute):

În ziua de 26.08.2013, ofițerul de serviciu din cadrul Poliției Municipiului Brăila a fost sesizat telefonic la „112” de către numitul [REDACTAT], referitor la faptul că, în timp ce se deplasa în mun. Brăila, pe șos. Rîmniciu Sărat, în direcția comunei Cazasu, jud. Brăila, cu autoturismul înmatriculat [REDACTAT], însoțit fiind de cumnata sa [REDACTAT], au fost șicanați în trafic de un autoturism marca [REDACTAT], de culoare roșie, cu numărul de înmatriculare [REDACTAT], care a oprit în dreptul spălătoriei auto de pe șos. Rîmniciu Sărat, iar conducătorul auto a intrat în curtea spălătoriei.

Intrigată fiind de comportamentul neadecvat în trafic al persoanei care conducea autoturismul, [REDACTAT] a intrat după respectivul conducător în curte și i-a reproșat aspectele petrecute în trafic, moment în care conducătorul auto șicanator a lovit-o, aplicându-i mai multe lovituri cu palmele peste față și în zona capului.

La fața locului s-a deplasat o echipă de intervenție formată din agenții [REDACTAT] (identificat pe parcursul cercetărilor în persoana inculpatului [REDACTAT]) și agentul principal [REDACTAT] (identificat pe parcursul cercetărilor în persoana inculpatului [REDACTAT]), care au întocmit un proces-verbal de sesizare din oficiu în care au menționat situația constatată. Verificările efectuate au stabilit că spălătoria auto de pe șos. Rîmniciu Sărat aparține lui [REDACTAT], zis „[REDACTAT]”, iar tânărul care a condus autoturismul [REDACTAT] a fost identificat în persoana lui [REDACTAT], ofițer de poliție în cadrul Inspectoratului de Poliție al Județului Brăila.

Pentru a ascunde implicarea în acest eveniment – s-a reținut în continuare în procesul-verbal de sesizare din oficiu – [REDACTAT] a mers la comisarul șef [REDACTAT], adjunct al Șefului Poliției Municipiului Brăila, care i-a confirmat despre existența acestui eveniment, cei doi înțelegându-se ca evenimentul să fie raportat cu autor necunoscut.

Consemnându-se inițial o situație de fapt neadevărată, Șeful Biroului Investigații Criminale – comisar șef [REDACTAT] – a refuzat să semneze buletinul de eveniment și a solicitat întocmirea reală a acestuia, în care să se precizeze făptuitorul în persoana lui [REDACTAT], lucru care s-a și făcut ulterior.

Din informațiile existente tot la momentul sesizării din oficiu, a rezultat că numitul [REDACTAT], pentru a se sustrage răspunderii penale, i-a determinat pe prietenul său [REDACTAT] și pe [REDACTAT], zis „[REDACTAT]”, să o șantajeze prin violență și amenințări pe [REDACTAT], căreia i-au telefonat, pentru ca aceasta să nu mai depună plângere, cu toate că persoana vătămată vorbise anterior cu doctorul [REDACTAT] din cadrul Laboratorului de Medicină Legală să o examineze și să-i elibereze certificatul medico-legal.

Sesizarea persoanei vătămate [REDACTAT] a fost înregistrată sub nr. 276923/28.08.2013, iar Biroul Investigații Criminale din cadrul Poliției Municipiului Brăila a făcut propunerea de declinare a competenței de soluționare a cauzei în favoarea Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Galați (proces-verbal de sesizare din oficiu, vol. I, filele 9-10).

Respectivul proces-verbal de sesizare din oficiu a fost înregistrat la Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Galați, în data de 02.12.2013, sub prezentul număr 251/P/2013 (proces-verbal de sesizare din oficiu, vol. I, filele 9-10).

Prin ordonanța nr. 251/P/2013 din data de 16.04.2014 a Direcției Naționale Anticorupție – Serviciul Teritorial Galați, s-a dispus – în cadrul dosarului cu același număr – începerea urmăririi penale „in rem” sub aspectul comiterii infracțiunii de instigare la șantaj, prevăzută de art. 47 Cod penal raportat la art. 207 Cod penal în referire la art. 13¹ din Legea nr. 78/2000.

S-a reținut în cadrul ordonanței menționate faptul că, din cuprinsul actului de sesizare rezultă date vizând săvârșirea unei infracțiuni de instigare la șantaj, constând în faptul că numitul [REDACTAT] (ofițer de poliție în cadrul ... – la acel moment suspendat din această din urmă funcție) i-a determinat pe [REDACTAT] și [REDACTAT] să o șantajeze pe [REDACTAT] –

persoană cu care ofițerul [REDACTED] avusese o altercație în trafic – să își retragă plângerea formulată (ordonanță, vol. I, filele 1-2).

Ulterior, prin ordonanța nr. 251/P/2013 din 07.01.2016, s-a dispus extinderea urmăririi penale „în rem”, astfel că s-a reținut („în rem”), în urma respectivei ordonanțe, săvârșirea inclusiv a următoarelor infracțiuni:

- 1. fals intelectual, prevăzută de art. 321 al. 1 Noul Cod penal, constând în aceea că, în data de 26.08.2013, agenții de poliție [REDACTED] și [REDACTED] (ambii din cadrul ..), aflați în exercițiul atribuțiilor de serviciu cu prilejul intervenției lor la fața locului în urma sesizării prin S.N.U.A.U. „112” a unor acte de violență fizică și acționând concertat, – în condițiile în care [REDACTED] (care sesizase faptul că fusese victima unei agresiuni fizice) le indicase verbal, în mod explicit, că autorul agresiunii era ofițerul de poliție [REDACTED] (la acel moment suspendat din funcția de ...) – au falsificat un înscris oficial (procesul-verbal de sesizare din oficiu din data de 26.08.2013) pe care l-au întocmit împreună cu prilejul intervenției și pe care ambii agenți l-au și semnat la final, atestând în cadrul respectivului înscris oficial, în mod deliberat, împrejurarea necorespunzătoare adevărului că agresorul era neidentificat și omițând cu știință și în mod intenționat să insereze faptul că autorul agresiunii fusese indicat de [REDACTED] ca fiind ofițerul de poliție [REDACTED];

- 2. fals intelectual, prevăzută de art. 321 al. 1 Noul Cod penal, constând în aceea că, în data de 26.08.2013, agenții de poliție [REDACTED] și [REDACTED] (ambii din cadrul ...), aflați în exercițiul atribuțiilor de serviciu cu prilejul intervenției lor la fața locului în urma sesizării prin S.N.U.A.U. „112” a unor acte de violență fizică și acționând concertat, – în condițiile în care [REDACTED] (care sesizase faptul că fusese victima unei agresiuni fizice) le indicase verbal, în mod explicit, că autorul agresiunii era ofițerul de poliție [REDACTED] (la acel moment suspendat din funcția de), – au falsificat un înscris oficial (fișa intervenției la eveniment „112” din data de 26.08.2013, cu număr ...) pe care l-au întocmit împreună cu prilejul intervenției și pe care ambii agenți l-au și semnat la final, atestând în cadrul respectivului înscris oficial, în mod deliberat, împrejurarea necorespunzătoare adevărului că agresorul era neidentificat și omițând cu știință și în mod intenționat să insereze faptul că autorul agresiunii fusese indicat de [REDACTED] ca fiind ofițerul de poliție [REDACTED];

- 3. favorizarea făptuitorului, prevăzută de art. 269 al. 1 Noul Cod penal, constând în aceea că, în data de 26.08.2013, agenții de poliție [REDACTED] și [REDACTED] (ambii din cadrul ...), acționând concertat – prin întocmirea și semnarea de către ei, cu prilejul intervenției la fața locului unde se sesizase prin S.N.U.A.U. „112” faptul că [REDACTED] fusese agresată fizic, a două înscrisuri oficiale (procesul-verbal de sesizare din oficiu din data de 26.08.2013, respectiv fișa intervenției la eveniment „112” din data de 26.08.2013, cu număr ...) în cadrul cărora au atestat, în mod deliberat, împrejurarea necorespunzătoare adevărului că agresorul era neidentificat și au omis cu știință și în mod intenționat să insereze în respectivele înscrisuri oficiale faptul că autorul agresiunii fusese indicat de [REDACTED] ca fiind ofițerul de poliție [REDACTED] (la acel moment suspendat din funcția de ...), deși [REDACTED] le indicase verbal celor doi agenți, în mod explicit, că autorul agresiunii era [REDACTED] – au ajutat astfel pe făptuitorul [REDACTED], cei doi agenți de poliție acționând în scopul vădit al împiedicării tragerii la răspundere penală a ofițerului de poliție [REDACTED];

- 4. abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit, prevăzută de art. 13² din Legea nr. 78/2000 în referire la art. 297 al. 1 Noul Cod penal, constând în aceea că, în data de 27.08.2013, ofițerul de poliție [REDACTED] (la acel moment deținător al funcției de adjunct al ..., cu atribuții de coordonare pe linie de investigații criminale), acționând cu intenție directă calificată prin scop, și-a îndeplinit în mod defectuos atribuțiile de serviciu, prin faptul că:

- prevalându-se de ascendentul ierarhic profesional conferit de funcția sa superioară, a exercitat demersuri abuzive asupra subalternului său, agentul de poliție [REDACTED] (din cadrul ..), căruia i-a ordonat verbal, în mod ferm – după ce a aflat că cercetările relevaseră faptul că autorul agresiunii fizice sesizate de [REDACTED] era [REDACTED] (la acel moment suspendat din funcția de), – ca, în fișa de eveniment pe care agentul avea obligația de a o întocmi

pentru a fi implementată în fluxul informațional polițienesc, să nu indice drept autor pe [REDACTAT], ci să ateste împrejurarea neadevărată că autorul era necunoscut (inițial agentul [REDACTAT] conformându-se ordinului ilegal și întocmind împreună cu agentul [REDACTAT] o fișă de eveniment neconformă adevărului, dar refuzând în final să înainteze spre implementare în fluxul informațional polițienesc respectivul înscris fals);

- precum și prin faptul că, prin expunerea verbală a unei situații de fapt neadevărate, în mod deliberat, către Șeful Poliției Municipiului Brăila (comisarul șef [REDACTAT]) – în sensul că autorul agresiunii nu fusese identificat și nici nu existau posibilități obiective de identificare a sa, deși la acel moment cunoștea că autorul era [REDACTAT] – [REDACTAT] a încercat să îl determine pe Șeful Poliției Municipiului Brăila să dispună înregistrarea sesizării numitei [REDACTAT] privind agresarea sa fizică, ca dosar penal cu autor necunoscut (iar nu ca dosar penal cu autor cunoscut),

prin toate aceste demersuri abuzive [REDACTAT] vătămând interesele legitime profesionale ale agentului de poliție [REDACTAT] (acelea de a-și exercita în mod corect activitatea și de a întocmi doar înscrisuri oficiale conținând aspecte corespunzătoare adevărului), precum și interesele legitime ale Poliției Municipiului Brăila (acelea de a se efectua în cadrul său activități de cercetare penală în raport de situația de fapt reală, precum și de a se întocmi înscrisuri oficiale corespunzătoare adevărului – activități ce se circumscriu interesului general al justiției penale), totodată [REDACTAT] urmărind prin demersurile sale abuzive să obțină pentru ofițerul de poliție [REDACTAT] împiedicarea tragerii acestuia la răspundere penală pentru respectiva agresiune sau, cel puțin, îngreunarea cercetărilor și reușind astfel să obțină, ca folos necuvenit pentru [REDACTAT], întârzierea și îngreunarea cercetării sale penale – scopul maxim vizat de [REDACTAT] (împiedicarea tragerii la răspundere penală) nefiind atins doar datorită opoziției (exterioare) a agentului [REDACTAT] de a executa până la capăt ordinul ilegal, precum și a vigilentei Șefului Poliției Municipiului Brăila, care s-a opus cererii lui [REDACTAT] de a se înregistra cauza ca dosar cu autor necunoscut;

- 5. favorizarea făptuitorului, prevăzută de art. 269 al. 1 Noul Cod penal, constând în aceea că, în data de 27.08.2013, ofițerul de poliție [REDACTAT] (la acel moment deținător al funcției de adjunct al Șefului Poliției Municipiului Brăila, cu atribuții de coordonare pe linie de investigații criminale), prin:

- dispunerea verbală către agentul de poliție [REDACTAT] (din cadrul Poliției Municipiului Brăila – Biroul de Investigații Criminale) – după ce a aflat că cercetările relevaseră faptul că autorul agresiunii fizice sesizate de [REDACTAT] era [REDACTAT] (la acel moment suspendat din funcția de) – o ordinului ilegal ca, în fișa de eveniment pe care agentul avea obligația de a o întocmi pentru a fi implementată în fluxul informațional polițienesc, să nu indice drept autor pe [REDACTAT], ci să ateste împrejurarea neadevărată că autorul era necunoscut (inițial agentul [REDACTAT] conformându-se ordinului ilegal și întocmind împreună cu agentul [REDACTAT] o fișă de eveniment neconformă adevărului, dar refuzând în final să înainteze spre implementare în fluxul informațional polițienesc respectivul înscris fals);

- precum și prin expunerea verbală a unei situații de fapt neadevărate, în mod deliberat, către Șeful Poliției Municipiului Brăila (comisarul șef [REDACTAT]) – în sensul că autorul agresiunii nu fusese identificat și nici nu existau posibilități obiective de identificare a sa, deși la acel moment cunoștea că autorul era [REDACTAT] – pentru a încerca să îl determine pe Șeful Poliției Municipiului Brăila să dispună înregistrarea sesizării numitei [REDACTAT] privind agresarea sa fizică, ca dosar penal cu autor necunoscut (iar nu ca dosar penal cu autor cunoscut), a ajutat astfel pe făptuitorul [REDACTAT], [REDACTAT] acționând în scopul vădit al împiedicării tragerii la răspundere penală a ofițerului de poliție [REDACTAT] sau, cel puțin, al îngreunării cercetărilor față de acesta din urmă (ordonanță, vol. I, filele 3-8).

La finalul urmăririi penale efectuate în cauză, din probatoriul administrat în cauză de către Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Galați au rezultat următoarele aspecte: În perioada 11.04.2005 – 29.11.2011, comisarul șef [REDACTAT] a deținut funcția de Șef al Inspectoratului de Poliție al Județului Brăila, perioadă în care a căpătat la nivel local (pe raza județului Brăila) o foarte mare influență, atât în mediul social general cât mai ales în mediul

profesional polițienesc brăilean, printr-un stil autoritar de conducere și de relaționare cu subalternii săi de la toate palierele ierarhice (nu doar de la cele inferioare, ci chiar și de la cele superioare).

Respectiva influență majoră și-a păstrat-o inclusiv după ce și-a pierdut, inițial, funcția de Șef al Inspectoratului de Poliție al Județului Brăila.

Astfel, ulterior comisarul șef [REDACTED] a avut următorul traseu profesional:

.....

Astfel, la doar câteva săptămâni de la repunerea sa în funcția de Șef al Inspectoratului de Poliție al Județului Brăila, comisarului șef [REDACTED] i-au fost încetate raporturile de serviciu, la cererea sa, în data de 01.04.2015 (la acest moment fiind doar ofițer în rezervă) (adresa nr. 171871/26.01.2016 emisă de I.P.J. Brăila, vol. II, fila 12).

Pierderea de către ofițerul [REDACTED], în cursul anului 2011, a funcției de Șef al Inspectoratului de Poliție al Județului Brăila, s-a realizat ca urmare a unui ordin emis de ministrul Administrației și Internelor, consecutiv unui control tematic efectuat în cursul anului 2010 la nivelul respectivului inspectorat de poliție.

Între cele două perioade în care [REDACTED] a deținut funcția de Șef al I.P.J. Brăila, acesta a formulat numeroase acțiuni în instanță, în scopul de a obține anularea actului administrativ respectiv (ordinul ministrului Administrației și Internelor), aceste demersuri juridice fiind cunoscute în mediul polițienesc brăilean în timp real (fișe de informații vizând dosare de pe portal.just.ro, vol. II, filele 14-22; proces-verbal de consemnare a declarației orale date de [REDACTED] vol. I, filele 147-148).

Trebuie precizat faptul că, inclusiv în întreaga perioadă cuprinsă între 29.11.2011 (data la care a pierdut pentru prima dată, oficial, șefia I.P.J. Brăila) și 11.03.2015 (data celei de-a doua sa numiri în funcția de Șef al I.P.J. Brăila), comisarul șef [REDACTED] a fost în continuare perceput, nu doar în mediul polițienesc precum, ci și în mediul general social local (inclusiv în cel infracțional) tot ca „șef al Poliției Brăilene” – imagine pe care respectivul ofițer a întreținut-o, în propriul său interes, prin același stil autoritar de relaționare (inclusiv cu foști subalterni de-ai săi, care între timp îi deveniseră superiori în funcție), stil manifestat încă din perioada în care fusese oficial Șef al I.P.J. Brăila.

Pe parcursul carierei sale, comisarul șef [REDACTED] a activat și în misiune de menținere a păcii în Kosovo.

Tot în misiune de menținere a păcii în Kosovo a activat și inculpatul [REDACTED], ofițer de poliție, care în data de 01.06.2013 a fost însă înputernicit, în funcția de adjunct al Șefului Poliției Municipiului Brăila, cu atribuții de coordonare pe linie de investigații criminale. A deținut respectiva funcție în perioada 01.06.2013 – 03.10.2013.

Astfel, activitatea infracțională reținută în sarcina inculpatului [REDACTED] vizează perioada în care el a deținut respectiva funcție de adjunct al Șefului Poliției Municipiului Brăila și în care a avut gradul profesional de subcomisar de poliție.

La momentul imediat anterior înputernicirii, inculpatul [REDACTED] activase în cadrul Inspectoratului de Poliție al județului Brăila – Serviciul Rutier, sub comanda ofițerului [REDACTED] – [REDACTED] cu procurorul [REDACTED] [REDACTED] lui [REDACTED]

Fiind audiat în cauză, însuși inculpatul a declarat că, în perioada în care a deținut funcția de adjunct al Șefului Poliției Municipiului Brăila, el a fost perceput în mediul polițienesc brăilean ca fiind „un apropiat al lui [REDACTED]”

Actualmente, inculpatul [REDACTED] are gradul de comisar de poliție și a activat în ultima perioadă – până la momentul punerii în mișcare față de el a acțiunii penale în prezenta cauză penală, act în raport de care a fost pus la dispoziție –

În perioada care face obiectul prezentului dosar, ceilalți doi inculpați – [REDACTED] și [REDACTED] – dețineau calitatea de agenți de poliție și activau în cadrul Poliției Municipiului Brăila – Biroul Ordine Publică, inculpatul [REDACTED] având atunci gradul profesional de agent șef, iar inculpatul [REDACTED] gradul de agent principal.

Și în ultima perioadă – până la momentul punerii lor sub inculpare în această cauză, act în raport de care au fost puși la dispoziție (începând cu data de 11.01.2016) – inculpații [REDACTAT] și [REDACTAT] au activat tot în cadrul Poliției Municipiului Brăila – Biroul Ordine Publică, în prezent primul având gradul profesional de agent șef principal, iar cel din urmă gradul de agent șef adjunct (declarații inculpat [REDACTAT], vol. II, filele 207-210, 217-218, 225-226; declarații inculpat [REDACTAT], vol. II, filele 260-264, 271-272, 279-280; fișa postului inculpatului [REDACTAT], vol. II, filele 37, 50-55; fișa postului inculpatului [REDACTAT], vol. II, filele 37, 44-49).

În data de 26.08.2013, în intervalul orar 11:17 – 11:28, [REDACTAT] (persoană audiată în calitate de martor în cauză) a apelat S.N.U.A.U. „112” de pe un telefon mobil, comunicând în mod repetat cu un operator din cadrul S.T.S. (persoană de sex femeiesc) și apoi, prin transferarea apelului, cu martorul [REDACTAT] (agent de poliție din cadrul I.P.J. Brăila – Centrul Operațional, care îndeplinea activități specifice de dispecer).

Cu prilejul respectivelor apeluri, [REDACTAT] a sesizat faptul că fusese implicat într-o șicanare în traficul rutier, la finalul căreia, la o spălătorie amplasată pe șos. Rîmnicu Sărat din mun. Brăila, un bărbat necunoscut (la acel moment) apelantului o agresase fizic pe cumnata sa ([REDACTAT]), care se afla în timpul primului apel în incinta spălătoriei, agresorul nepermițându-i să părăsească locația.

În cadrul unuia dintre apelurile de revenire, [REDACTAT] a indicat operatorului din cadrul S.T.S. numărul de înmatriculare al autoturismului condus de agresor, respectiv [REDACTAT]. La rândul său, operatorul din cadrul S.T.S., la momentul transferării respectivului apel, i-a comunicat dispecerului [REDACTAT] faptul că apelantul reținuse respectivul număr de înmatriculare.

În urma respectivei sesizări, dispecerul [REDACTAT] a dirijat pentru intervenție la fața locului echipajul compus din inculpații [REDACTAT] și [REDACTAT] (ambii fiind agenți de poliție în cadrul Poliției Municipiului Brăila – Biroul Ordine Publică), care se aflau în exercitarea atribuțiilor de serviciu cu autospeciala MAI 28724.

Ajungând la fața locului – șos. Rîmnicu Sărat, în fața spălătoriei auto aparținând [REDACTAT] – inculpații [REDACTAT] și [REDACTAT] au fost întâmpinați de [REDACTAT], care a ieșit din curtea respectivei spălătorii, urmată imediat de [REDACTAT].

A urmat o discuție purtată în patru (între cei doi agenți de poliție, [REDACTAT] și [REDACTAT]), prilej cu care inculpații [REDACTAT] și [REDACTAT] au constatat că [REDACTAT] era într-o vădită stare de surescitare nervoasă. Cu aceea ocazie s-au discutat următoarele aspecte (astfel cum le-au relatat constant chiar inculpații [REDACTAT] și [REDACTAT], audiați fiind în mod repetat în prezenta cauză):

Astfel, [REDACTAT] și [REDACTAT] (cumnăți) au relatat agenților că circulau împreună într-un autoturism (cu numărul de înmatriculare [REDACTAT]) și au fost șicanați în trafic de un conducător auto.

După mai multe asemenea șicane, respectivul conducător a pătruns cu autoturismul său în curtea spălătoriei, în apropiere oprindu-se cu același prilej și autoturismul cu care călătoriseră membrii familiei [REDACTAT].

În continuare, [REDACTAT] și [REDACTAT] au pătruns și ei în curtea spălătoriei auto, pentru a-i reproșa conducătorului celui alt autovehicul comportamentul șicanator în trafic.

În respectiva incintă, [REDACTAT] a fost agresată fizic de către conducătorul auto șicanator (însă inculpatul [REDACTAT] nu își mai amintește ce detalii a indicat persoana agresată despre tipul și amplitudinea violențelor exercitate asupra ei, iar inculpatul [REDACTAT] își amintește doar afirmațiile victimei în sensul că fusese palmuită).

Cei doi agenți de poliție le-au solicitat membrilor familiei [REDACTAT] să le indice detalii despre autovehiculul agresorului (marcă, culoare, număr de înmatriculare) și să le comunice dacă îl cunoșteau pe respectivul agresor.

Cu prilejul audierilor lor repetate în cauză, inculpații [REDACTAT] și [REDACTAT] au declarat că [REDACTAT] și [REDACTAT] ar fi afirmat că nu reținuseră nici marca,

nici culoarea și nici numărul de înmatriculare al autovehiculului agresorului (declarații inculpat [REDACTED], vol. II, filele 207-210, 217-218, 225-226; declarații inculpat [REDACTED], vol. II, filele 260-264, 271-272, 279-280).

Cu toate acestea, numărul de înmatriculare fusese indicat în concret și în mod corect (BR 18 APN) prin apelurile telefonice efectuate de [REDACTED] – așa cum rezultă din procesul-verbal de redare a respectivelor apeluri și din fișa operator 112 întocmită cu acel prilej în cadrul sistemului S.N.U.A.U. „112”. De asemenea, la momentul transferării acelui apel, operatorul S.T.S. îl informase pe dispecerul [REDACTED] despre faptul că apelantul cunoștea respectivul număr de înmatriculare, iar fișa operator 112 i-a fost permanent vizibilă (inclusiv cu mențiunea privind numărul [REDACTED]) respectivului dispecer.

Ori, dispecerul [REDACTED] a fost cel care a coordonat (prin stație și telefon mobil) intervenția la fața locului a inculpaților [REDACTED] și [REDACTED], fiind logic faptul că dispecerul le-a comunicat agenților, pe parcursul intervenției lor la fața locului, numărul de înmatriculare al autovehiculului agresorului (proces-verbal de redare a sesizării telefonice prin S.N.U.A.U. „112”, vol. I, filele 20-22; fișă operator 112, vol. I, fila 17; declarație martor [REDACTED], vol. I, filele 88-92).

În schimb, atât inculpatul [REDACTED] cât și inculpatul [REDACTED] au declarat – în mod ferm, explicit și repetat – cu prilejul audierilor lor din cauză, că au aflat la momentul respectivei discuții purtate la fața locului faptul că agresorul fusese ofițerul de poliție [REDACTED].

Astfel, inculpatul [REDACTED] a declarat că, la întrebările sale și ale colegului de echipaj vizând identitatea autorului agresiunii, [REDACTED] a afirmat că agresorul său fusese „[REDACTED] – inspectorul șef al I.P.J. Brăila”. Tot același inculpat a mai relatat că, la același moment, și [REDACTED] a afirmat și el către cei doi agenți, în susținerea afirmațiilor cumnatei sale, că agresorul fusese „șeful dumneavoastră”:

„În schimb, [REDACTED] a afirmat la acel moment că agresorul său fusese „[REDACTED] – inspectorul șef al I.P.J. Brăila”. Această afirmație a fost făcută de către [REDACTED] pe parcursul intervenției noastre la respectivul eveniment sesizat prin „112”.

De asemenea, [REDACTED] a afirmat și el către mine și colegul meu, cu același prilej și în susținerea afirmației rudei sale, că agresorul fusese „șeful dumneavoastră” (adică al meu și al colegului meu polițist).” (declarații inculpat [REDACTED], vol. II, filele 207-210, 217-218, 225-226).

De asemenea, și inculpatul [REDACTED] a declarat că [REDACTED] a susținut față de el și colegul său de echipaj că fusese agresată de „șeful Poliției” și că, la întrebarea cu rol de lămurire a agentului [REDACTED] „Care șef al Poliției?”, [REDACTED] le-a răspuns ferm „[REDACTED]”:

„În schimb, [REDACTED] a afirmat către noi faptul că cel care o agresase fizic fusese „șeful Poliției”. Întrebată imediat de colegul meu de echipaj „Care șef al Poliției?”, [REDACTED] a răspuns ferm „[REDACTED]!”.

[...]

Am conștientizat însă instantaneu că [REDACTED] ne indicase drept agresor al său pe comisarul șef [REDACTED], ofițer de poliție, care la acel moment era suspendat din funcția de, dar care activa în acea perioadă la o altă formațiune tot din cadrul I.P.J. Brăila.” (declarații inculpat [REDACTED], vol. II, filele 260-264, 271-272, 279-280).

Audiat și el cu privire la acest aspect, martorul [REDACTED] a declarat următoarele: „Astfel, la un moment dat, fiind întrebată de către cei doi polițiști cu privire la identitatea agresorului, am auzit-o pe cumnata mea (n.n. – [REDACTED]) spunându-le că acesta era [REDACTED], șeful Poliției Brăilene.” (declarație martor [REDACTED], vol. I, filele 132-135).

Primind respectivele răspunsuri, inculpații [REDACTED] și [REDACTED] au conștientizat instantaneu că le fusese indicat drept agresor, în mod explicit și ferm, însuși ofițerul de poliție [REDACTED].

De altfel, inculpatul [REDACTED] a coroborat imediat afirmațiile numiților [REDACTED] și [REDACTED] – că agresorul era comisarul șef de poliție [REDACTED] – cu următoarele

aspecte pe care agentul le cunoștea prin prisma activității sale profesionale ca polițist „în teren”, aspecte care confereau credibilitate susținerilor membrilor familiei [REDACTED]:

- respectiva spălătorie auto îi aparținea în fapt lui [REDACTED] (zis „[REDACTED]”), care se afla „în relații personale foarte apropiate cu comisarul șef [REDACTED]” (n.n. – de altfel, relația veche și foarte apropiată de prietenie dintre [REDACTED] și [REDACTED] a fost recunoscută de către ambii – proces-verbal de consemnare a declarației orale dată de [REDACTED], vol. I, filele 147-148; proces-verbal de consemnare a declarației orale dată de [REDACTED], vol. I, filele 150-151);

- inculpatul [REDACTED] cunoștea și constatase personal, cu prilejul activităților de patrulare derulate pe raza municipiului Brăila, faptul (de altfel notoriu) că „ofițerul de poliție [REDACTED] obișnuia să utilizeze diverse autovehicule înmatriculate sau deținute de societăți comerciale în care era implicat [REDACTED] sau membri ai familiei acestuia” (n.n. – de altfel, utilizarea de către [REDACTED] a unor autoturisme înmatriculate pe societăți comerciale în care era implicat [REDACTED] a fost recunoscută și de către acesta din urmă – proces-verbal de consemnare a declarației orale dată de [REDACTED], vol. I, filele 150-151);

- același inculpat avea cunoștință despre faptul că „imobilul unde funcționa respectiva spălătorie auto a lui [REDACTED] era des frecventat de către comisarul șef [REDACTED], în baza relației lor persoanel foarte apropiate”.

De altfel, parte dintre aceste informații au fost comunicate de inculpatul [REDACTED], ulterior intervenției, și inculpatului [REDACTED] (declarații inculpat [REDACTED], vol. II, filele 207-210, 217-218, 225-226; declarații inculpat [REDACTED], vol. II, filele 260-264, 271-272, 279-280).

În continuarea intervenției lor, cei doi agenți de poliție i-au întrebat pe membrii familiei [REDACTED] dacă agresorul se mai afla în zonă, primind însă răspuns negativ – întrucât (așa cum și martorul [REDACTED] a declarat) – agresorul părăsise cu autoturismul său spălătoria, până la momentul sosirii echipei de poliție la fața locului.

Imediat, de grup s-a apropiat [REDACTED] care i-a abordat pe cei doi agenți de poliție, întrebându-i ce anume se întâmplase, iar polițiștii răspunzându-i că interveniseră ca urmare a sesizării unei agresiuni comise în zonă și că erau nevoiți să facă niște verificări inclusiv în incinta spălătoriei auto.

Pe un „ton foarte arogant”, [REDACTED] le-a spus agenților că respectiva spălătorie îi aparținea și că spațiul era proprietate privată.

În ciuda atitudinii manifestate față de ei de către [REDACTED], inculpații [REDACTED] și [REDACTED] i-au comunicat acestuia că aveau nevoie de permisiunea sa doar pentru a vizualiza incinta spălătoriei auto și a barului amenajat în aceeași curte, în cele din urmă [REDACTED] dându-și acordul.

Vizualizând respectivele spații comerciale, agenții de poliție au constatat absența ofițerului de poliție [REDACTED], la finalul respectivei verificări [REDACTED] rămânând în curte, iar inculpații [REDACTED] și [REDACTED] deplasându-se la autospeciala lor, însoțiți de [REDACTED] și [REDACTED], pentru a întocmi documentația specifică unei asemenea intervenții la „112”.

Din declarațiile inculpaților [REDACTED] și [REDACTED] reiese că, până la respectiva etapă a intervenției lor, atât [REDACTED] cât și [REDACTED] fuseseră constant vehemenți în formularea de către persoana agresată a unei plângeri în scopul tragerii la răspundere penală a agresorului, pentru violențele fizice exercitate asupra ei.

Când însă agenții de poliție au ajuns în momentul inițierii întocmirii documentelor scrise, atât [REDACTED] cât și [REDACTED] au manifestat o „schimbare bruscă și aparent de neînțeles” a atitudinilor lor, în sensul că nu au mai dorit să se formuleze plângere penală.

În continuare, inculpații [REDACTED] și [REDACTED] au trecut la întocmirea documentației scrise specifice tipului de intervenție la care participaseră (cu mențiunea că în respectivele documente inculpatul [REDACTED] a fost consemnat cu prenumele „[REDACTED]”, iar inculpatul [REDACTED] a fost consemnat fără primul său prenume) (declarații inculpat [REDACTED], vol. II, filele 207-210, 217-218, 225-226; declarații inculpat [REDACTED]

[REDACTAT], vol. II, filele 260-264, 271-272, 279-280; declarație martor [REDACTAT], vol. I, filele 132-135).

Astfel, cei doi agenți de poliție au întocmit, de comun acord, următoarele două documente – înregistrări oficiale (conceperea lor fiind realizată de către inculpatul [REDACTAT], care i-a dictat inculpatului [REDACTAT], acesta din urmă consemnând întocmai dictării colegului său de echipaj):

1. Documentul intitulat „PROCES-VERBAL de sesizare din oficiu” din data de 26.08.2013 (vol. I, filele 11, 173, 214)

În cadrul său, inculpații [REDACTAT] și [REDACTAT] au consemnat la rubrica vizând „descrierea pe scurt a faptei sesizate” faptul că [REDACTAT] „Aflându-se pe str. RÎMNICU SĂRAT și conducând auto marca [REDACTAT] cu numărul de înmatriculare [REDACTAT], a fost șicanat în trafic de alt conducător auto. După ce a oprit auto, cumnata lui care se afla în auto, a fost palmuită de conducătorul respectiv, care nu se cunoaște marca și numărul autoturismului.”

De asemenea, cei doi agenți de poliție au mai consemnat la rubrica vizând declarațiile verbale ale persoanei vătămate, faptul că [REDACTAT] „Aflându-se în auto marca [REDACTAT] cu numărul [REDACTAT], condus de [REDACTAT], a fost lovită de o persoană, care i-a șicanat în trafic și nu se cunoaște marca și numărul autoturismului. Numita [REDACTAT] nu dorește să depună plângere.”

Totodată, la rubrica „Aspectele sesizate mai sus întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii/lor de”, inculpații [REDACTAT] și [REDACTAT] au consemnat „LOVIRI SAU ALTE VIOLENȚE”.

La final, inculpații [REDACTAT] și [REDACTAT] au semnat respectivul proces-verbal. Procesul-verbal figurează și semnat cu „[REDACTAT]” la rubrica „APELANT”, iar la rubrica „PERSOANĂ VĂTĂMATĂ” figurează înscris olograf „[REDACTAT]” că nu depun acum plângere 25-08-2013” (declarații inculpat [REDACTAT], vol. II, filele 207-210, 217-218, 225-226; declarații inculpat [REDACTAT], vol. II, filele 260-264, 271-272, 279-280; declarație martor [REDACTAT], vol. I, filele 132-135; proces-verbal de sesizare din oficiu din 26.08.2013, vol. I, filele 11, 173, 214).

Fiind audiat, martorul [REDACTAT] a declarat că el a semnat respectivul proces-verbal fără a-i fi lecturat conținutul (declarație martor [REDACTAT], vol. I, filele 132-135).

2. Documentul intitulat „FIȘA INTERVENȚIEI LA EVENIMENT” din data de 26.08.2013, document care a fost ulterior înregistrat cu numărul înscris olograf” (vol. I, filele 11 verso, 174, 213)

În cadrul său, inculpații [REDACTAT] și [REDACTAT] au consemnat la rubrica „DESCRIEREA SITUAȚIEI CONSTATATE LA FAȚA LOCULUI” următoarele: „Am fost dirijați pe str. ..., la [REDACTAT] unde numitul [REDACTAT] a sesizat că a fost șicanat în trafic pe str. ... în dreptul imobilului Nr. .. în timp ce conducea auto marca FORD FOCUS cu Nr. [REDACTAT] de alt conducător auto și care nu se cunoaște marca și numărul auto. În urma opririi autoturismului care nu se cunoaște numărul și marca, a agresionat-o pe cumnata sa pe nume [REDACTAT] care se afla în auto. Numita [REDACTAT] nu dorește să depună plângere penală.”

La rubrica „PERSOANELE IMPLICATE ÎN EVENIMENT”, inculpații [REDACTAT] și [REDACTAT] au indicat doar pe [REDACTAT] și pe [REDACTAT] (ambii prin nume, prenume, adresă și C.N.P.). Astfel, inculpații nu au indicat, implicit, nici numele lui [REDACTAT].

De asemenea, la rubrica „MARTORI IDENTIFICAȚI” cei doi agenți de poliție nu au consemnat nimic.

La final, fișa a fost semnată doar de către inculpații [REDACTAT] și [REDACTAT] (declarații inculpat [REDACTAT], vol. II, filele 207-210, 217-218, 225-226; declarații inculpat [REDACTAT], vol. II, filele 260-264, 271-272, 279-280; fișă de intervenție la eveniment din 26.08.2013, vol. I, filele 11 verso, 174, 213).

26.08.2013 și fișa intervenției la eveniment „112” din data de 26.08.2013 cu ...) în sensul că autorul ar fi fost necunoscut.

Am făcut aceste mențiuni nereale nu pentru că am fi fost solicitați sau constrânși de către vreun șef din poliție, de către vreun alt polițist, sau de către vreo persoană anume, ci dintr-un motiv pe care nici eu nu mi-l pot explica.” (declarații inculpat [REDACTAT], vol. II, filele 260-264, 271-272, 279-280).

S-a constatat, în mod evident – din expunerea situației faptice de mai sus (astfel cum a rezultat ea, în mod cert, din coroborarea probelor administrate în cauză) – că inculpații [REDACTAT] și [REDACTAT] au acționat infracțional (prin atestarea în fals a faptului că agresorul nu era cunoscut, deși atât victima agresiunii cât și cumnatul ei li-l indicaseră ferm, expres și repetat pe ofițerul de poliție [REDACTAT]) strict în scopul vădit de a-l favoriza pe [REDACTAT] Brăila, de a împiedica astfel (prin omisiunea indicării numelui său și prin indicarea unui autor necunoscut) tragerea la răspundere penală a comisarului șef [REDACTAT].

Astfel, deși cei doi inculpați agenți de poliție au recunoscut constant că au întocmit prin fals intelectual cele două înscrisuri oficiale, ei au negat faptul că au acționat în scopul reținut în sarcina lor prin prezentul rechizitoriu, dar, pe de altă parte, nu au putut indica un alt motiv (plauzibil sau nu), deși au fost audiați în mod repetat cu privire la acest aspect.

După redactarea prin fals intelectual a celor două înscrisuri oficiale, echipajul de poliție constituit din inculpații [REDACTAT] și [REDACTAT] a părăsit locația, continuându-și serviciul cu alte evenimente.

După două zile de la intervenția la fața locului, inculpatul [REDACTAT] a purtat o discuție cu agentul de poliție [REDACTAT] (din cadrul aceleiași Birou Ordine Publică și care fusese șef de tură în schimbul II din ziua de 26.08.2013), prilej cu care șeful de tură a susținut că aflase între timp că agresorul victimei [REDACTAT] fusese însuși comisarul șef [REDACTAT].

Cu ocazia respectivei discuții, inculpatul [REDACTAT] i-a răspuns agentului [REDACTAT] că identitatea lui [REDACTAT] ca agresor le fusese indicată verbal, lui și inculpatului [REDACTAT], la momentul intervenției lor la fața locului, de către victima [REDACTAT], susținută în același sens (al faptului că autorul agresiunii fusese [REDACTAT]) și de [REDACTAT] (declarații inculpat [REDACTAT], vol. II, filele 207-210, 217-218, 225-226; declarații inculpat [REDACTAT], vol. II, filele 260-264, 271-272, 279-280; proces-verbal vizând absența de pe teritoriul României a lui [REDACTAT], vol. I, fila 142).

Revenind însă cu expunerea faptelor la aceeași zi de 26.08.2013, în jurul orei 14.00, la finalul schimbului (turei) lor de serviciu, cei doi inculpați agenți au revenit la sediul Poliției Municipiului Brăila, unde au predat către ofițerul de serviciu de la acel moment (martorul [REDACTAT]), secondat de ajutorul de ofițer de serviciu (martorul [REDACTAT]), toate înscrisurile întocmite de echipajul lor pe parcursul turei.

Printre respectivele documente, inculpații [REDACTAT] și [REDACTAT] au predat cu acel prilej și înscrisurile oficiale întocmite de ei – prin fals intelectual – ca urmare a intervenției la sesizarea vizând agresarea victimei [REDACTAT] (procesul-verbal de sesizare din oficiu din data de 26.08.2013 și fișa de intervenție la eveniment ... din 26.08.2013) (declarații inculpat [REDACTAT], vol. II, filele 207-210, 217-218, 225-226; declarații inculpat [REDACTAT], vol. II, filele 260-264, 271-272, 279-280; declarație martor [REDACTAT], vol. I, filele 93-97; declarație martor [REDACTAT], vol. I, filele 98-102).

Tot în data de 26.08.2013, conform procedurilor polițienesti, a fost întocmită –de către agentul de poliție Butnaru Tiberiu din cadrul Poliției Municipiului Brăila - Biroul Ordine Publică, cel care avusese calitatea de șef de tură față de echipajul constituit din inculpații [REDACTAT] și [REDACTAT] – fișa (buletinul) de eveniment nr. 3369 din 26.08.2013, emisă de la nivelul Biroului Ordine Publică.

În cadrul respectivei fișe de eveniment s-a consemnat – în baza înscrisurilor oficiale întocmite prin fals intelectual de agenții de poliție [REDACTAT] și [REDACTAT] – situația de fapt nereală, în sensul că agresiunea fizică asupra persoanei vătămate [REDACTAT] fusese comisă de „o persoană neidentificată” (numele ofițerului [REDACTAT] nefiind indicat în acea fișă).

S-a constatat, aşadar, în mod evident, că cei doi inculpaţi agenţi de poliţie nu au indicat absolut deloc, în niciunul dintre cele două înscrisuri oficiale, numele ofiţerului de poliţie [REDACTAT], deşi acesta le fusese comunicat verbal ca agresor – în mod explicit, ferm şi repetat – atât de [REDACTAT] cât şi de [REDACTAT].

În schimb, inculpaţi [REDACTAT] şi [REDACTAT] au făcut referiri repetate la autor necunoscut, astfel cum rezultă evident din lecturarea celor două înscrisuri oficiale.

Cu privire la neconsemnarea, în cadrul celor două documente, a numelui ofiţerului de poliţie [REDACTAT] (indicat verbal agenţilor, în mod explicit, ca agresor de [REDACTAT] şi [REDACTAT]) şi la întocmirea înscrisurilor oficiale în sensul că autorul agresiunii era necunoscut, inculpatul [REDACTAT] a declarat următoarele:

Cu privire la faptul că, în respectivul proces-verbal de sesizare din oficiu, eu nu i-am dictat colegului meu şi nici el nu a scris din iniţiativa sa, faptul că [REDACTAT] ni-l indicase verbal drept agresor pe comisarul şef de poliţie [REDACTAT], susţin următoarele:

Nu îmi pot explica din ce motiv eu şi colegul nu am consemnat numele lui [REDACTAT] ca agresor, dar precizez că nu am acţionat astfel în scopul de a-l „acoperi” pe fostul inspector şef, adică de a împiedica sau întârzia tragerea sa la răspundere penală.

Nu am primit dispoziţie, prin nicio cale, de la niciun şef ierarhic superior şi de la nicio altă persoană, pentru a nu consemna în acel proces-verbal numele comisarului şef [REDACTAT] drept agresor indicat [REDACTAT].

Ulterior întocmirii şi semnării respectivului proces-verbal de sesizare din oficiu, am procedat împreună cu colegul meu de echipaj şi la redactarea fişei de intervenţie aferente.

Respectiva fişă a fost completată olograf tot de către agentul principal [REDACTAT], preluând situaţia de fapt şi modul de formulare din procesul-verbal de sesizare din oficiu.

Deşi respectiva fişă are rubrici vizând identitatea autorului (nume, prenume, adresă, CNP), în fişă nu a fost consemnat nimic şi nu s-a bifat nicio căsuţă din tabelul respectiv.

Absenţa şi din fişa a numelui lui [REDACTAT] nu mi-o pot explica, dar precizez încă o dată că nu a fost făcută cu intenţia de a înlătura sau întârzia tragerea la răspundere penală a comisarului şef [REDACTAT].

La finalizarea redactării, am semnat împreună cu colegul de echipaj respectiva fişă.”;

„Astfel, deşi atât [REDACTAT] cât şi [REDACTAT] afirmaseră anterior şi eu auzisem afirmaţiile lor în sensul că agresorul fusese ofiţerul de poliţie [REDACTAT], în cele două înscrisuri oficiale întocmite de mine şi de colegul meu de echipaj (agentul [REDACTAT] – [REDACTAT] noi nu am consemnat numele lui [REDACTAT], ci am întocmit acele documente (procesul-verbal de sesizare din oficiu din 26.08.2013 şi fişa intervenţiei la eveniment „112” din data de 26.08.2013 cu ...) în sensul că autorul ar fi fost necunoscut.

Am făcut aceste menţiuni nereale nu pentru că am fi fost solicitaţi sau constrânşi de către vreun şef din poliţie, de către vreun alt poliţist, sau de către vreo persoană anume, ci dintr-un motiv pe care nici eu nu mi-l pot explica.” (declaraţii inculpat [REDACTAT], vol. II, filele 207-210, 217-218, 225-226).

De asemenea, referitor la aceleaşi aspecte, şi inculpatul [REDACTAT] a declarat:

„Nu pot da un răspuns cu privire la motivul pentru care, deşi atât eu cât şi a.s.p. [REDACTAT] cunoşteam din afirmaţiile explicite ale persoanei vătămate [REDACTAT] că aceasta îl indicase drept agresor pe comisarul şef [REDACTAT], eu nu am consemnat numele acestuia, iar nici colegul nu mi-a cerut acest lucru, amândoi semnând respectivul proces-verbal de sesizare din oficiu în care nu fusese indicat [REDACTAT] drept agresor.

Nu am primit dispoziţie, prin nicio cale, de la niciun şef ierarhic superior şi de la nicio altă persoană, pentru a nu consemna în acel proces-verbal numele comisarului şef [REDACTAT] drept agresor indicat de [REDACTAT].”;

„Astfel, deşi atât [REDACTAT] afirmase anterior şi eu auzisem afirmaţiile sale în sensul că agresorul fusese ofiţerul de poliţie [REDACTAT], în cele două înscrisuri oficiale întocmite de mine şi de colegul meu de echipaj (agentul [REDACTAT]) noi nu am consemnat numele lui [REDACTAT], ci am întocmit acele documente (procesul-verbal de sesizare din oficiu din

Ulterior, respectiva fișă a fost semnată – pentru Șeful Poliției Municipiului Brăila – de către comisarul șef (martor audiat în cauză) [REDACTED] (adjunct al Șefului Poliției Municipiului Brăila, cu atribuții de coordonare pe linie de siguranță și ordine publică), în baza atribuțiilor sale de serviciu.

Martorul [REDACTED] a declarat că a semnat respectiva fișă de eveniment în data de 26.08.2013, fără a cunoaște nimic la acel moment despre implicarea lui [REDACTED] în agresiune, întrucât șeful de tură [REDACTED], care i-a prezentat fișa spre semnare, nu i-a spus nimic în sensul că autorul agresiunii era cunoscut în persoana [REDACTED]. Respectiva fișă de eveniment (nr. 3369/26.08.2013) a fost implementată în aceeași zi de 26.08.2013 în fluxul informațional oficial polițienesc, în baza semnăturii aplicate de adjunctul [REDACTED] (fișă de eveniment nr. 3369/26.08.2013, vol. I, fila 285; declarație martor [REDACTED], vol. I, filele 70-76; declarație martor [REDACTED], vol. I, filele 62-69; declarație martor [REDACTED], vol. I, filele 93-97; declarație martor [REDACTED], vol. I, filele 98-102).

Între timp – astfel cum s-a constatat din informațiile și documentele comunicate la dosar de către Spitalul Județean de Urgență Brăila, prin adresa nr. 1907/16.01.2016 – în după-amiaza aceleiași zile de 26.08.2013, [REDACTED] s-a prezentat la respectiva unitate medicală (Spitalul Județean de Urgență Brăila – corp A – Secția U.P.U.), unde a fost preluată la ora 16.05 și a fost supusă unui prim consult medical începând cu ora 19.00.

Conform foi de observație (F.O.) nr. 34175/26.08.2013, [REDACTED] a fost diagnosticată cu „Cefalee prin lovire cu pumnul prin A.G. (n.n. – agresiune)”. Conform aceleiași foi de observație, medicul i-a prescris pacientei un tratament medicamentos (adresă nr. 1907/16.01.2016, vol. I, fila 154; copie a F.O. nr. 34175/26.08.2013, vol. I, filele 155-164).

În dimineața următoare (27.08.2013), în jurul orelor 08.00, la finalul turei sale, ofițerul de serviciu [REDACTED] a acționat conform procedurii uzuale, deplasându-se, împreună cu ofițerul de serviciu care urma să îl înlocuiască, la comanda Poliției Municipiului Brăila, unde a prezentat evenimentele petrecute pe parcursul turei sale și a predat documentele întocmite cu prilejul intervențiilor la ele (declarație martor [REDACTED], vol. I, filele 93-97; declarație martor [REDACTED], vol. I, filele 98-102).

Tot în dimineața de 27.08.2013, fără a cunoaște la acel moment nimic despre implicarea în agresiune a lui [REDACTED], comisarul șef (martor audiat în cauză) [REDACTED] (Șeful Poliției Municipiului Brăila) a lecturat fișa nr. 3369/26.08.2013, întrucât fusese semnată pentru el de adjunctul [REDACTED], și a aplicat pe ea viza „V” (Văzut) și semnătura sa (declarație martor [REDACTED], vol. I, filele 62-69).

Ulterior, în aceeași dimineață de 27.08.2013, la ședința matinală uzuală ținută la nivelul Liniei de Muncă Violentă din cadrul Biroului Investigații Criminale au fost prelucrate evenimentele violente sesizate în ziua precedentă și care reveneau în competența de cercetare a respectivei formațiuni.

Astfel, conform Notei nr. 657/C2/6998/2011 din 20.03.2013 (notă, vol. II, filele 3-9) emisă de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție (transmisă la acel moment și pusă în executare inclusiv la nivelul Poliției Municipiului Brăila), trebuiau înregistrate ca dosare penale toate sesizările efectuate prin S.N.U.A.U. „112” ce vizau aspecte de natură infracțională, la care interveniseră echipaje de poliție – inclusiv și sesizările care vizau infracțiuni cercetate la plângere prealabilă și chiar și în situația în care, la momentul intervenției polițienești la fața locului, persoana vătămată afirmase că nu dorea la acel moment să formuleze plângere penală prealabilă.

De asemenea, conform normelor interne de la nivelul Poliției Municipiului Brăila, în situația în care agresorul era inițial necunoscut, cercetările trebuiau a fi efectuate de către Biroul Investigații Criminale. În schimb, în situația în care agresorul era cunoscut, cercetările trebuiau a fi efectuate de către Biroul Proximitate (declarații martor [REDACTED], vol. I, filele 23-35, 36-40; declarație martor [REDACTED], vol. I, filele 41-51).

Astfel, în cadrul respectivei ședințe matinale din 27.08.2013, a fost prelucrat și evenimentul din 26.08.2013, vizând agresiunea fizică săvârșită asupra victimei [REDACTED], sens în care s-a

dat citire procesului-verbal de sesizare din oficiu din 26.08.2013 și fișei de intervenție la eveniment cu ... din 26.08.2013 (fără a se fi cunoscut la acel moment că inculpații [redacted] și [redacted] întocmiseră prin fals intelectual cele două înscrisuri oficiale).

La finalul ședinței, agentul de poliție (martor audiat în cauză) [redacted] a fost desemnat să preia evenimentul respectiv și să desfășoare, secondat de agentul de poliție (martor audiat în cauză) [redacted], activitățile de cercetare penală care se impuneau în cauză, pentru identificarea și tragerea la răspundere penală a agresorului.

Atât [redacted] cât și [redacted] activau la acel moment în cadrul Poliției Municipiului Brăila – Biroul Investigații Criminale – Linia de Muncă Violentă, însă cel din urmă fusese recent transferat (de la Poliția Orașului [redacted] jud. [redacted], astfel că îl secondă pe agentul [redacted] pentru a se familiariza cu specificul liniei de muncă respective.

Astfel, agenții [redacted] au primit cele două înscrisuri întocmite de inculpații [redacted] și [redacted] în ziua precedentă, pe care le-au lecturat.

Chiar dacă au constatat că în respectivele înscrisuri se consemnase că [redacted] nu dorise în 26.08.2013 să formuleze plângere penală prealabilă, agenții [redacted] și [redacted] au procedat la invitarea persoanei vătămate la sediul Poliției Municipiului Brăila, pentru a proceda la audierea sa – având în vedere faptul că, în conformitate cu normele procesual penale aplicabile în materie la acel moment, pentru infracțiunea de lovire sau alte violențe legea prevedea posibilitatea ca persoana vătămată să poată formula plângere prealabilă în termen de 2 luni de la data cunoașterii identității autorului.

De asemenea, în acea perioadă trebuiau aplicate și dispozițiile primite la nivelul Poliției Municipiului Brăila, de la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, de a se conforma Notei nr. 657/C2/6998/2011 din 20.03.2013 – în sensul de a se constitui dosar penal în cauză (notă, vol. II, filele 3-9).

Totodată, s-a avut în vedere și faptul că inculpații [redacted] și [redacted] – activând în cadrul Biroului Ordine Publică în calitate de agenți pentru intervenții la sesizări prin S.N.U.A.U. "112" – nu aveau calitatea de organe de cercetare ale poliției judiciare, astfel că persoana vătămată [redacted] trebuia audiată, în cadrul unui dosar penal, de către polițiști care dețineau calitatea de organe de cercetare ale poliției judiciare (calitate deținută de agenții de poliție [redacted] – [redacted] și [redacted]) (adresa nr. 611138 din 15.12.2015 emisă de Inspectoratul de Poliție al Județului Brăila, vol. II, fila 37; fișa postului pentru inculpatul [redacted] vol. II, filele 50-55; fișa postului pentru inculpatul [redacted], vol. II, filele 44-49).

În acest sens, în urma solicitării făcute de agenții [redacted] și [redacted], [redacted] s-a prezentat de îndată la sediul Poliției Municipiului Brăila, în respectiva dimineață de 27.08.2013, prilej cu care ea a consemnat personal o declarație olografă în care a descris detaliat incidentul violent căruia îi fusese victimă în ziua precedentă. Audierea a fost efectuată de către agenții [redacted] și [redacted] împreună), dar la final viza privind organul de cercetare penală în fața căruia a fost dată declarația a fost aplicată doar de agentul [redacted].

Astfel, în cadrul respectivei declarații, persoana vătămată a relatat următoarele aspecte:

În ziua de 26.08.2013, în timp ce se deplasa într-un autoturism condus de cumnatul ei [redacted], pe șos. Râmnicu Sărat, au fost șicanați în trafic de conducătorul auto (un tânăr „necunoscut” ei la acel moment – astfel cum a consemnat în declarație – aspect neadevărat însă, întrucât [redacted] îl indicase verbal drept autor pe [redacted] încă din ziua precedentă audierii, către inculpații [redacted] și [redacted], cu prilejul intervenției la fața locului a respectivilor agenți din 26.08.2013) al unui autoturism marca [redacted] cu numărul de înmatriculare [redacted].

În urma mai multor asemenea șicane, în cele din urmă, ajungând în zona unei spălătorii auto din vecinătatea Oborului de cereale, conducătorul Hondei a frânat brusc în fața autovehiculului în care se deplasa [redacted], după care a pătruns în curtea respectivei spălătorii.

Din acest motiv, [redacted] a fost obligat să frâneze și el brusc și să oprească.

██████████ a coborât din autovehicul, deranjată de comportamentul șicanator al „necunoscutului”, și a pătruns și ea în curtea aceleiași spălătorii, pentru a-i reproșa conducătorului „necunoscut” atitudinea acestuia din trafic.

În locația respectivă, ██████████ i-a reproșat „necunoscutului” atitudinea șicanatorie, moment în care „necunoscutul” i-a adresat expresii jignitoare, a lovit-o cu palmele în zona capului, până când persoana vătămată a căzut la sol.

În continuare, conducătorul auto „necunoscut” i-a pus piciorul pe cap, iar după ce ██████████ a reușit să se elibereze din această poziție, agresorul a lovit-o cu piciorul în zona spatelui.

În cursul respectivei agresiuni, persoana vătămată a început să țipe, strigătele ei fiind auzite de cumnatul său ██████████.

Cu prilejul aceleiași agresiuni, „necunoscutul” i-a luat persoanei vătămate telefonul mobil și i l-a aruncat pe sol.

Agresiunea a fost stopată doar prin intervenția patronului locației, iar la finalul ei agresorul s-a urcat în același autoturism Honda cu numărul ██████████ și a părăsit în grabă zona.

Patronul locației i-a reconstituit numitei ██████████ telefonul mobil din părțile componente împrăștiate anterior și i l-a restituit, iar ██████████ a sesizat telefonic agresiunea la S.N.U.A.U. „112”.

De asemenea, în cadrul aceleiași declarații, persoana vătămată a indicat semnalmentele fizice ale agresorului său.

La finalul respectivei audieri, ██████████ a menționat explicit că solicita identificarea și tragerea la răspundere penală a autorului pentru săvârșirea infracțiunii de lovire sau alte violențe.

În schimb, având în vedere că după reconstituire telefonul mobil își păstrase funcționalitatea, ██████████ a menționat explicit că nu dorea să formuleze plângere penală prealabilă și sub aspectul săvârșirii infracțiunii de distrugere (declarație olografă a numitei ██████████, vol. I, filele 175-177).

Agenții ██████████ și ██████████ au constatat cu prilejul acelei audieri că agresiunea descrisă în fața lor era cu mult mai complexă decât aspectele de violență consemnate în documentele întocmite în ziua precedentă, la fața locului, de către inculpații ██████████ și ██████████.

După terminarea respectivei audieri (27.08.2013, în jurul orei 11.30 – astfel cum ██████████ a consemnat olograf la final), având în vedere că persoana vătămată acuzase pe parcursul audierii că resimțea dureri în zonele corporale unde fusese agresionată și ținând cont de faptul că în cauză se investiga o infracțiune de violență fizică, agenții ██████████ și ██████████ au îndrumat-o verbal să se deplaseze cât mai urgent la Serviciul de Medicină Legală Județean Brăila, pentru a solicita să fie consultată și să i se elibereze un certificat medico-legal (act care era necesar și la dosarul cauzei).

Astfel, în jurul prânzului, ██████████ a părăsit sediul Poliției Municipiului Brăila, afirmând către agenții ██████████ că intenționa să se deplaseze în cursul aceleiași zile de 27.08.2013 la o unitate spitalicească (întrucât se simțea rău) și la S.M.L.J. Brăila pentru consult și certificat medico-legal (declarații martor ██████████, vol. I, filele 23-35, 36-40; declarație martor ██████████, vol. I, filele 41-51).

Fiind audiată în calitate de martor în cauză, medicul legist ██████████ (medic legist șef al S.M.L.J. Brăila) a declarat că își amintește – fără prea multe detalii – că în perioada respectivă a fost contactată telefonic de ██████████ (cu care este vecină de stradă), aceasta din urmă spunându-i că avea nevoie de un certificat medico-legal pentru că fusese agresată fizic de „cineva”.

Cu prilejul respectivei convorbiri telefonice, ██████████ nu i-a indicat medicului legist nici numele persoanei care o agresase și nici alte detalii despre incidentul violent.

Cu toate acestea, ulterior ██████████ nu s-a mai prezentat (conform aspectelor pe care și le mai amintește martora ██████████) la S.M.L.J. Brăila spre a fi efectiv consultată și a i se elibera certificat medico-legal. De asemenea, medicul legist nu a mai discutat în alte ocazii ulterioare

cu [REDACTED] despre motivul neprezentării sale la S.M.L.J. Brăila conform înțelegerii inițiale (declarație martor [REDACTED], vol. I, filele 108-110).

De altfel, prin adresa nr. A8/8/2016 din 07.01.2016, Serviciul de Medicină Legală Brăila a comunicat la dosar faptul că [REDACTED] nu figurează în evidențele respectivei instituții cu solicitare sau examinare medico-legală în perioada 26.08 – 30.09.2013 (adresă, vol. I, fila 167).

În urma acelei prime audieri a persoanei vătămate [REDACTED] (finalizată aproape de prânz, în 27.08.2013), agentul [REDACTED] a ajuns la concluzia că agresorul era chiar ofițerul de poliție [REDACTED], prin coroborarea celor declarate de [REDACTED] cu următoarele aspecte cunoscute de el și prin prisma experienței sale polițienești vaste și îndelungate:

- cunoștea că între [REDACTED] și [REDACTED], zis „[REDACTED]” (patronul spălătoriei auto unde se produsese agresiunea) era o legătură personală apropiată (aspect notoriu în cercul profesional polițienesc brăilean) (n.n. – de altfel, relația veche și foarte apropiată de prietenie dintre [REDACTED] și [REDACTED] a fost recunoscută de către ambii – proces-verbal de consemnare a declarației orale dată de [REDACTED], vol. I, filele 147-148; proces-verbal de consemnare a declarației orale dată de [REDACTED], vol. I, filele 150-151);
- cunoștea că ofițerul [REDACTED] obișnuia să utilizeze, în mod frecvent, diverse autovehicule înmatriculate pe diverse firme controlate de [REDACTED] (aspect notoriu la în cercul profesional polițienesc brăilean) (n.n. – de altfel, utilizarea de către [REDACTED] a unor autoturisme înmatriculate pe societăți comerciale în care era implicat [REDACTED] a fost recunoscută și de către acesta din urmă – proces-verbal de consemnare a declarației orale dată de [REDACTED], vol. I, filele 150-151);
- cunoștea că ofițerul [REDACTED] obișnuia să aibă manifestări șicanatorii în trafic (aspect notoriu la în cercul profesional polițienesc brăilean);
- [REDACTED] corespundea (parțial) semnalmentelor fizice indicate de [REDACTED] pentru agresor, în declarația sa inițială.

Agentul [REDACTED] expus toate aceste aspecte – care îl conduseseră la concluzia că agresorul era însuși [REDACTED] – și către colegul său agent [REDACTED], care și-a însușit și el aceeași suspiciune (în baza respectivelor argumente).

În continuare, după finalizarea acelei prime audieri, agenții [REDACTED] trebuiau să întocmească o nouă fișă (buletin) de eveniment cu privire la respectiva agresiune, fișă care să fie emisă de la nivelul Biroului Investigații Criminale și care să succedă fișa de eveniment nr. 3369 din 26.08.2013 întocmită la nivelul Biroului Ordine Publică.

Întrucât descoperise „o situație mai deosebită” – în sensul că autorul agresiunii era ofițerul de poliție [REDACTED] ([REDACTED] și care la acel moment – fapt notoriu – se judeca în instanțe pentru a obține repunerea sa în funcție) – agentul [REDACTED] s-a deplasat imediat, singur, la inculpatul [REDACTED] (la acel moment subcomisar de poliție și deținător al funcției de [REDACTED], cu atribuții de coordonare pe linie de investigații criminale), considerând că era necesar să îl informeze – în prealabil întocmirii respectivei fișe de eveniment în care intenționa să îl indice pe ofițerul de poliție [REDACTED] drept agresor – pe inculpatul [REDACTED] despre intenția sa, având în vedere funcția de conducere deținută de respectivul inculpat.

Astfel, în cadrul unei discuții purtate „între patru ochi”, în jurul prânzului în data de 27.08.2013, agentul [REDACTED] l-a informat pe inculpatul [REDACTED] despre faptul că agresorul persoanei vătămate [REDACTED], din cadrul incidentului petrecut în ziua precedentă, era însuși ofițerul de poliție [REDACTED].

De asemenea, agentul [REDACTED] i-a comunicat inculpatului [REDACTED] că el (agentul [REDACTED]) trebuia să întocmească o fișă (buletin) de eveniment, pe care ulterior să o implementeze în circuitul oficial al actelor și pe fluxul informațional de la nivelul Poliției Municipiului Brăila, iar în cadrul fișei respective trebuia – conform realității – să îl indice pe [REDACTED] drept agresor (declarații martor [REDACTED], vol. I, filele 23-35, 36-40; declarație martor [REDACTED], vol. I, filele 41-51; declarații martor [REDACTED], vol. I, filele 52-57, 58-61; declarație martor [REDACTED], vol. I, filele 62-69).

La acel moment, agentul [redacted] cunoștea că inculpatul [redacted] fusese recent împuternicit în funcția de [redacted] și că, anterior împuternicirii, inculpatul activase în cadrul Poliției Rutiere Brăila, sub comanda ofițerului de poliție [redacted] (despre care neoficial se cunoștea în rândul polițiștilor că este vărul procurorului [redacted], fosta soție a ofițerului [redacted]) (n.n. – de altfel, aceste legături de rudenie/afinitate au fost indicate în cadrul procesului-verbal de investigații întocmit în cauză, în data de 07.01.2016 – vol. II, fila 13).

Aflând de la agentul [redacted] că agresorul era [redacted] și că agentul menționat intenționa ca, împreună cu agentul [redacted], să indice – așa cum era legal și procedural – numele lui [redacted] în fișa (buletinul) de eveniment pe care trebuiau să îl întocmească, inculpatul [redacted] „s-a manifestat inițial panicat”.

După ce „și-a mai revenit”, inculpatul [redacted] i-a „dispus ferm și explicit” agentului de poliție [redacted] să ascundă în mod deliberat identitatea agresorului [redacted] și să întocmească și să introducă pe circuitul actelor și pe fluxul informațional o fișă (buletin) de eveniment în care autorul să figureze necunoscut.

Astfel, s-au redat câteva pasaje din declarația martorului [redacted]:

„În cadrul unei discuții purtate doar între patru ochi, eu l-am informat pe ofițerul [redacted] (n.n. – inculpatul [redacted]) despre faptul că [redacted] era agresorul și că, în buletinul de eveniment pe care urma să îl întocmesc și să îl implementez pe circuitul actelor și pe fluxul informațional, ar fi trebuit să indic numele lui [redacted].

[...]

Aflând de la mine că agresorul era [redacted] și că eu și colegul meu intenționam să indicăm, așa cum era legal și procedural, numele lui în buletinul (fișa) de eveniment, ofițerul [redacted] s-a manifestat inițial panicat.

După ce și-a mai revenit, ofițerul [redacted] mi-a dispus ferm și explicit să întocmesc un buletin (fișă) de eveniment în care să ascund în mod deliberat identitatea agresorului [redacted] și să întocmesc și să introduc pe circuitul actelor și pe fluxul informațional un buletin în care autorul să figureze necunoscut.” (declarație martor [redacted], vol. I, filele 23-35).

Având în vedere că el avea un grad inferior celui al inculpatului [redacted] și că dispoziția, „chiar dacă era nelegală”, îi fusese „ferm trasată de către adjunctul Poliției Municipiului Brăila”, agentul [redacted] s-a „femut” să îl contrazică pe inculpatul [redacted], gândindu-se că eventuala sa opoziție îi putea crea mari probleme la locul de muncă și că putea atrage alte forme de presiune și de răzbunare asupra lui.

Părăsind biroul inculpatului [redacted] și revenind alături de agentul [redacted], agentul [redacted] i-a relatat colegului său, în detaliu, discuția pe care o purtase cu inculpatul respectiv, precum și „dispoziția verbală expresă și fermă” pe care i-o dăduse inculpatul, aceea ca fișa de eveniment să fie întocmită cu autor necunoscut, iar nu cu indicarea numelui lui [redacted] ca agresor.

S-a redat următorul pasaj din declarația martorului [redacted]:

„Astfel, agentul [redacted] a relatat că, în cadrul discuției sale anterioare cu adjunctul [redacted] s-au petrecut următoarele aspecte:

[redacted] i-a spus adjunctului [redacted] că autorul era însuși [redacted] și că, în mod normal, buletinul (fișa) de eveniment pe care noi trebuia să o întocmim ar fi trebuit să îl indice pe [redacted] drept agresor.

Aflând însă acest aspect, adjunctul [redacted] s-a opus indicării numelui lui [redacted] în acel buletin pe care noi urma să îl întocmim și i-a dispus verbal explicit să întocmim buletinul (fișa) de eveniment prin indicarea ca necunoscut a autorului agresiunii.

Dispoziția verbală primită de agentul [redacted] de la adjunctul [redacted] a fost percepută de către colegul meu ca fiind una abuzivă, menită a atinge interesul lui [redacted] de a-l „acoperi” pe [redacted] și a-l scăpa astfel de răspundere penală.” (declarație martor [redacted] vol. I, filele 41-51).

Consultându-se reciproc, agenții [redacted] au apreciat, de comun acord, că dispoziția dată de inculpatul [redacted] era „vădit ilegală și că scopul ei era acela de a-l „acoperi”, de a-l proteja pe [redacted] de la tragerea sa la răspundere penală.”

Cu toate acestea, conștientizând gradul de ierarhizare profesională la care se aflau ei doi în raport de inculpatul [redacted], precum și riscul la care s-ar fi expus dacă nu se conformau întocmai dispoziției dată de inculpat, agenții [redacted] au decis pe moment să întocmească respectiva fișă (buletin) de eveniment prin omiterea indicării numelui lui [redacted] ca autor, respectiv prin indicarea unui autor necunoscut.

În acest sens, agenții [redacted] și [redacted] au conceput fișa de eveniment având ca sursă emitentă Poliția Municipiului Brăila – Biroul Investigații Criminale (B.I.C.), având înscrisă data de 27.08.2013, ora 12.30 (fișa de eveniment din 27.08.2013, reconstituită după distrugere, vol. I, filele 12-13).

În cadrul respectivei fișe, agenții [redacted] și [redacted] au consemnat, în mod necorespunzător adevărului, faptul că autor agresiunii comise asupra persoanei vătămate era necunoscut – omițând astfel deliberat să indice numele ofițerului de poliție [redacted] drept agresor.

La finalul redactării, fișa de eveniment din 27.08.2013, ora 12.30 a fost printată, dar ea a fost semnată doar de agentul [redacted] (deși conceperea, întocmirea ei fusese realizată de agenții [redacted] împreună).

După printarea și semnarea acelei fișe de eveniment cu conținut fals, agenții [redacted] au purtat între ei doi o nouă discuție, în cadrul căreia au conștientizat că, dacă ar fi procedat în continuare și la implementarea acelei fișe în circuitul oficial al documentelor și în fluxul informațional de la nivelul Poliției Municipiului Brăila, atunci ar fi fost supuși unui risc real și major de a fi trași la răspundere penală pentru săvârșirea unor infracțiuni.

Din acest motiv, agenții [redacted] au realizat că se aflau într-o situație foarte dificilă, ei fiind „prinși la mijloc, între ciocan și nicovală”.

Astfel, au conștientizat că, dacă ar fi implementat în circuitul oficial al documentelor și în fluxul oficial informațional respectiva fișă (buletin) de eveniment, atunci ar fi săvârșit o faptă de natură penală.

Pe de altă parte însă, dacă nu ar fi dus până la capăt ordinul verbal abuziv al inculpatului [redacted] și nu ar fi realizat și operațiunea de implementare a fișei deja printate și semnate de ei (dar care pentru implementare efectivă trebuia semnată inclusiv de Șeful Poliției Municipiului Brăila), atunci ei riscuau represalii din partea inculpatului respectiv, datorită încălcării ordinului său expres.

Întrucât nici agentul [redacted] și nici agentul [redacted] nu aveau niciun interes personal de a-l „acoperi” pe [redacted] și ei nici nu doreau să comită o ilegalitate, în urma consultării lor reciproce au stabilit că cel mai bine era să îl informeze pe comisarul șef [redacted] ([redacted], formațiune în care cei doi agenți activau), șef direct căruia să îi spună despre ordinul ilegal dispus de inculpatul [redacted] și despre intenția lor de a se opune implementării acelei fișe false de eveniment (declarații martor [redacted], vol. I, filele 23-35, 36-40; declarație martor [redacted], vol. I, filele 41-51; declarații martor [redacted], vol. I, filele 52-57, 58-61; declarație martor [redacted], vol. I, filele 62-69).

Din aceste motive, în aceeași zi de 27.08.2013, la scurt timp după printarea și semnarea fișei de eveniment din 27.08.2013, ora 12.30, agenții [redacted] s-au deplasat împreună în biroul comisarului șef [redacted] (martor audiat în cauză), pe care l-au informat verbal, în detaliu, despre toate aspectele petrecute până la acel moment – inclusiv despre demersurile abuzive ale inculpatului [redacted].

Informațiile vizând presiunile exercitate de inculpatul [redacted] în scopul de a-l proteja pe [redacted] i-au fost comunicate comisarului șef [redacted] în principal de către agentul [redacted], însă la discuție a asistat și a participat activ (cu rol secundar) și agentul [redacted]. Cu prilejul aceleiași discuții purtate în trei, comisarul șef [redacted] i-a fost prezentată de către agenții [redacted] și [redacted] fișa de eveniment din 27.08.2013, ora 12.30, în care indicaseră drept agresor un autor necunoscut, prin omiterea indicării numelui lui [redacted].

_____ a conștientizat și el, instantaneu, că nu era legal să se procedeze astfel cum dispusese inculpatul _____ și că cei doi agenți din subordinea sa directă fuseseră puși într-o postură ingrată și totodată periculoasă pentru ei – aceea de a raporta în mod fals că nu identificaseră autorul agresiunii – deși agenții nu aveau niciun interes de a se ascunde adevărul autor, ci ei doar se conformaseră până în acel moment ordinului ilegal trasat de superior (inculpatul _____).

Astfel, șeful B.I.C. a decis să se opună falsei raportări.

De altfel, el a realizat că agenții _____ veniseră să îl informeze asupra respectivelor aspecte tocmai pentru că nici ei nu doreau să se înregistreze și să se implementeze pe cale oficială respectiva fișă (buletin) de eveniment cu conținut fals.

Având în vedere informațiile primite de la cei doi agenți și lecturând personal fișa de eveniment din 27.08.2013, ora 12.30 (întocmită prin atestarea unor împrejurări nereale și prin omiterea indicării numelui lui _____ ca real agresor), comisarul șef _____ a decis, în virtutea obligației sale profesionale de respectare a legii indiferent de persoana subiect al cercetărilor, ca respectiva fișă de eveniment să nu fie oficial înregistrată și implementată, pentru că altfel s-ar fi comis o ilegalitate pentru care ar fi răspuns și agenții _____ (aflați în directă sa subordine în cadrul Biroului de Investigații Criminale).

În acest sens, la finalul respectivei discuții, comisarul șef _____ împreună cu agenții _____ au decis, de comun acord, că se impunea în mod legal distrugerea fișei de eveniment din 27.08.2013, ora 12.30 – care conținea informații false, dar care nu căpătase caracter oficial și nu începuse să producă efecte juridice, întrucât nu fusese încă prezentată pentru semnare Șefului Poliției Municipiului Brăila și nu fusese semnată de acesta, pe cale de consecință fișa nefiind deja implementată în circuitul oficial al documentelor și în fluxul informațional oficial de la nivelul respectivei unități polițienești.

Astfel, în prezența celorlalți doi participanți la discuție, unul dintre cei trei polițiști (nu s-a putut stabili care) a procedat la distrugerea prin rupere a fișei de eveniment din 27.08.2013, ora 12.30 (declarații martor _____, vol. I, filele 23-35, 36-40; declarație martor _____, vol. I, filele 41-51; declarații martor _____, vol. I, filele 52-57, 58-61).

După rupere, fragmentele de hârtie care compuseseră fișa respectivă au rămas inițial în posesia agentului _____ care, după ce a revenit în biroul său, a refăcut fișa originală (prin alipirea fragmentelor de rupere) și a efectuat o xerocopie (pe care a păstrat-o și a depus-o la prezentul dosar cu prilejul audierii sale), imediat după copiere aruncând fragmentele fișei originale, cel mai probabil (nu își mai amintește exact), la un coș de gunoi.

O xerocopie identică a fișei de eveniment (cu conținut neadevărat) din 27.08.2013, ora 12.30, reconstituită după distrugerea sa prin rupere, a fost însă obținută și de Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Galați la momentul sesizării din oficiu care a declanșat cercetările în prezenta cauză penală (copii fișei reconstituite aflate la dosar la momentul sesizării, vol. I, filele 12-13; copia fișei reconstituite depuse de martorul _____, vol. I, fila 35; declarații martor _____, vol. I, filele 23-35, 36-40).

La finalul discuției purtate în biroul său și după ce fișa de eveniment a fost ruptă, comisarul șef Iorga Ionel le-a dispus agenților _____ să continue cercetările și să procedeze la înregistrarea cauzei ca dosar penal cu autor cunoscut, care să fie înaintat pentru număr unic la Parchetul de pe lângă Judecătoria Brăila, urmând ca imediat inspectorul principal _____ (ofițer de cercetare penală în cadrul B.I.C.) să propună declinarea competenței de a efectua urmărirea penală în favoarea Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Galați (întrucât _____ avea grad de ofițer de poliție și calitate de organ de cercetare al poliției judiciare). Totodată, cu prilejul aceleiași discuții, șeful B.I.C. i-a cerut agentului _____ să îl informeze în mod sincer și pe comisarul șef _____ (Șeful Poliției Municipiului Brăila), despre demersurile ilegale realizate de inculpatul _____.

Ulterior, în cursul aceleiași zile de 27.08.2013, _____ le-a cerut agenților _____ să întocmească, în locul fișei distruse, o nouă fișă de eveniment în care să se consemneze realitatea vizând stabilirea identității agresorului în persoana ofițerului de poliție _____.

(declarații martor [REDACTED], vol. I, filele 23-35, 36-40; declarație martor [REDACTED] vol. I, filele 41-51; declarații martor [REDACTED], vol. I, filele 52-57, 58-61).

De altfel, tot pe parcursul zilei de 27.08.2013, ulterior discuției sale cu agenții [REDACTED] și al distrugerii fișei de eveniment cu conținut fals, comisarul șef Iorga Ionel a fost abordat de către inculpatul [REDACTED], care i-a reproșat faptul că nu fusese de acord cu ascunderea identității lui [REDACTED] drept agresor.

Astfel, inculpatul [REDACTED] aflase deja că șeful B.I.C. se opusese implementării în circuitul oficial al actelor și în fluxul informațional de la nivelul Poliției Municipiului Brăila a fișei (buletinului) de eveniment întocmită inițial (în fals) de agenții [REDACTED] (în urma presiunilor exercitate de același inculpat), fișă în care se consemnase în mod nereal că autorul nu fusese identificat deși acesta era deja la acel moment cunoscut în persoana comisarului șef [REDACTED].

Constatând însă că ofițerul [REDACTED] era ferm în atitudinea sa de opunere față de un asemenea abuz, inculpatul [REDACTED] a încercat să îl influențeze direct și pe el, spunându-i că decizia de „acoperire” a lui [REDACTED] fusese luată „la alt nivel” (adică la nivel de conducere superior șefului B.I.C.).

Comisarul șef [REDACTED] nu a înțeles din exprimarea inculpatului [REDACTED] la cine anume din conducerea poliției brăilene se referise și nici nu a dobândit certitudinea că afirmația inculpatului era reală, șeful B.I.C. apreciind că era posibil ca decizia de a-l proteja astfel pe [REDACTED] să îi fi aparținut doar inculpatului.

Astfel, din discuția cu agenții [REDACTED], dar și din cea cu inculpatul [REDACTED], comisarul șef Iorga Ionel a înțeles că adjunctul [REDACTED] urmărea să fie „acoperit” [REDACTED], nu doar prin neindicarea numelui celui din urmă ca agresor în fișa de eveniment de la nivelul B.I.C., ci chiar prin efectuarea cercetărilor ulterioare de așa manieră încât să nu conducă la [REDACTED] și la tragerea acestuia la răspundere penală.

Efectiv, comisarul șef [REDACTED] a înțeles din aspectele pe care le percepușe că inculpatul [REDACTED] dorea ca polițiștii din subordinea sa să împiedice în orice mod identificarea în mod oficial a lui [REDACTED] ca agresor, pe parcursul întregii anchete.

S-a redat un pasaj din declarația martorului Iorga Ionel:

„Astfel, ofițerul [REDACTED] aflase faptul că eu mă opusesem implementării în circuitul oficial al actelor și în fluxul informațional de la nivelul Poliției Municipiului Brăila a fișei (buletinului) de eveniment întocmit inițial de agenții [REDACTED], în urma presiunilor exercitate asupra lor, fișă în care se consemnase în mod nereal că autorul nu ar fi fost identificat, deși acesta fusese identificat în persoana [REDACTED], comisarul șef [REDACTED]. Întrucât a constatat că eu eram ferm în atitudinea mea de a mă opune comiterii unui asemenea abuz, ofițerul [REDACTED] a încercat să mă influențeze direct și pe mine, spunându-mi că decizia de „acoperire” a lui [REDACTED] fusese luată „la alt nivel” (adică la nivel de conducere superior mie).

Nu am înțeles la cine anume din conducerea poliției brăilene s-a referit la acel moment [REDACTED] și nici nu pot garanta că ceea ce mi-a spus este real, fiind posibil ca decizia de a-l proteja astfel pe [REDACTED] să îi aparțină doar lui.

Am dedus din discuțiile cu agenții [REDACTED], precum și mai ales din discuția cu adjunctul [REDACTED], faptul că acesta din urmă intenționa să fie „acoperit” [REDACTED], nu doar prin neindicarea numelui celui din urmă ca agresor în respectiva fișă (buletin) de evenimente, ci chiar ca nici cercetările ulterioare să nu conducă la identificarea lui [REDACTED] și, implicit, acesta să nu fie tras la răspundere penală.

Practic, [REDACTED] dorea ca polițiștii din subordinea mea să împiedice în orice mod identificarea lui [REDACTED] ca agresor pe parcursul întregii anchete.” (declarație martor [REDACTED], vol. I, filele 58-61).

Între timp, în cursul aceleiași zile de 27.08.2013, atât ca urmare a sfatului ce i-a fost dat de către șeful B.I.C. cât și din inițiativă proprie, agentul [REDACTED] s-a deplasat în biroul comisarului șef [REDACTED], pentru a-l informa asupra demersurilor ilegale deja efectuate de inculpatul

și a-l „pune în gardă” cu privire la demersuri ulterioare pe care agentul le anticipa din partea aceluiași inculpat.

Astfel, agentul [REDACTAT] știa că, în conformitate cu procedura uzuală de lucru, pe actele lucrării vizând agresiunea comisă asupra victimei [REDACTAT] trebuia să fie aplicată rezoluție de către Șeful Poliției Municipiului Brăila, în sensul înregistrării drept cauză penală și al efectuării de cercetări penale.

Totodată, agentul [REDACTAT] a anticipat intenția inculpatului [REDACTAT] de a-i prezenta – din postura sa de adjunct pe linie de investigații criminale – Șefului Poliției Municipiului Brăila speța, în mod mincinos, astfel încât inculpatul să îl inducă în eroare pe comisarul șef [REDACTAT] să îl convingă astfel că dosarul ar fi vizat o faptă cu autor necunoscut și să îl determine în acest mod să dispună (prin aplicarea unei rezoluții) ca dosarul să fie înregistrat drept cauză cu autor necunoscut, iar nu cu autor cunoscut [REDACTAT] (așa cum era în realitate).

Din aceste motive și având încredere în corectitudinea comisarului șef [REDACTAT], agentul [REDACTAT] s-a deplasat, în primă fază singur, în biroul respectivului Șef al Poliției Municipiului Brăila, prezentându-i situația de fapt reală și activitățile abuzive exercitate asupra lui de către inculpatul [REDACTAT], în scopul protejării lui [REDACTAT] de răspundere penală (astfel cum aspectele se petrecuseră și cum îi fuseseră relatate și șefului B.I.C. – martorul [REDACTAT]).

Totodată, agentul [REDACTAT] i-a comunicat comisarului șef [REDACTAT] că la acel moment era posibil ca inculpatul [REDACTAT] să intenționeze să îi „întindă o capcană”, în sensul ca dosarul penal respectiv să îi fie prezentat ca fiind, în mod fals, cu autor necunoscut, astfel încât Șeful Poliției Municipiului Brăila să dispună prin propria sa rezoluție ca cercetările să se efectueze față de autor necunoscut, iar nu față de [REDACTAT].

S-a redat un pasaj din declarația martorului [REDACTAT]:

„Astfel, de la respectivii agenți, adjunctul meu [REDACTAT] aflase înaintea mea faptul că autorul fusese identificat de către agenți în persoana lui [REDACTAT].

Aflând despre identificarea lui [REDACTAT] drept autor, adjunctul [REDACTAT] le-a solicitat să întocmească documentele specifice pentru înregistrarea evenimentului în rândul cauzelor penale cu autori necunoscuți – asta deși, astfel cum am precizat și mai sus, adjunctul [REDACTAT] fusese explicit informat de către agenți că autorul agresiunii era [REDACTAT], iar nu un autor neidentificat.” (declarație martor [REDACTAT], vol. I, filele 62-69).

La finalul respectivei prime discuții purtate de agentul [REDACTAT] cu comisarul șef [REDACTAT], „între patru ochi”, primul a părăsit biroul șefului.

După doar câteva minute însă, la solicitarea inculpatului [REDACTAT], agentul [REDACTAT] l-a însoțit pe acesta din urmă în biroul aceluiași comisar șef [REDACTAT].

Nici comisarul șef [REDACTAT] și nici agentul [REDACTAT] nu au devoalat față de inculpat faptul că purtaseră anterior, „între patru ochi”, respectiva (primă) discuție sinceră.

Astfel, în prezența agentului [REDACTAT], inculpatul [REDACTAT] a susținut față de Șeful Poliției Municipiului Brăila că în cauza vizând agresiunea comisă asupra persoanei vătămate [REDACTAT] nu fusese încă identificat autorul și că nu erau șanse obiective ca agresorul să fie repede identificat.

Totodată, pe cale de consecință față de respectiva expunere neadevărată a situației din dosar, inculpatul [REDACTAT] i-a propus comisarului șef [REDACTAT] ca acesta din urmă să aplice personal pe actele lucrării rezoluție prin care să dispună înregistrarea cauzei ca dosar cu autor necunoscut.

Cunoscând însă – prin prisma discuției anterioare purtate exclusiv cu agentul [REDACTAT] – realitatea asupra faptului că agresorul era [REDACTAT] și știind faptul că inculpatul [REDACTAT] avea și el cunoștință despre faptul că [REDACTAT] era autorul (întrucât fusese informat și el, anterior, tot de agentul [REDACTAT], despre acest aspect), Șeful Poliției Municipiului Brăila a conștientizat personal atitudinea vădit nesinceră pe care inculpatul [REDACTAT] o adoptase față de el.

Astfel, comisarul șef [REDACTED] i-a cerut inculpatului [REDACTED] să îi înmâneze actele lucrării, pentru a le studia personal și a decide astfel dacă se impunea înregistrarea în rândul dosarelor cu autor necunoscut sau al celor cu autor cunoscut.

S-a redat un pasaj din declarația martorului [REDACTED]:

„Astfel, în prezența agentului [REDACTED], comisarul [REDACTED] mi-a spus că în respectivul dosar penal nu fusese încă identificat autorul, că nu erau șanse obiective ca acesta să fie repede identificat și mi-a propus ca, pe cale de consecință, să aplic personal pe actele lucrării rezoluție de înregistrare ca dosar penal cu autor necunoscut.

Știind realitatea de la agentul [REDACTED], cunoscând faptul că și adjunctul [REDACTED] fusese informat de către agent că autorul era comisarul șef [REDACTED] și constatând atitudinea vădit nesinceră a lui [REDACTED] față de mine, i-am cerut acestuia să îmi înmâneze actele lucrării pentru a studia personal ce tip de rezoluție trebuia să aplic.

Am procedat la această verificare temeinică a actelor întrucât, toate elementele de mai sus mi-au creat suspiciunea că adjunctul [REDACTED] încerca să îl „acopere” pe [REDACTED] pentru ca acesta să nu fie tras la răspundere penală și că dorea să facă această ilegalitate folosindu-se de mine (în sensul că, deși era abilitat să pună el rezoluția respectivă în locul meu, în virtutea atribuțiilor specifice funcției sale de adjunct pe linie de judiciar, nu vroia el să rezoluționeze, ci încerca, prin prezentarea către mine a unor aspecte false, să mă determine pe mine să rezoluționez cu A.N.)” (declarație martor [REDACTED], vol. I, filele 62-69).

În acest sens, [REDACTED] a verificat în mod temeinic actele lucrării, întrucât toate aspectele percepute până atunci îi creaseră suspiciunea că inculpatul [REDACTED] nu doar că încerca să îl „acopere” pe [REDACTED], pentru ca acesta să nu fie tras la răspundere penală, ci chiar încerca să facă respectiva ilegalitate folosindu-se de el – în sensul că, deși în calitate de adjunct pe linie de investigații criminale era abilitat să aplice rezoluția respectivă în locul/pentru Șeful Poliției Municipiului Brăila, inculpatul [REDACTED] nu dorea să dispună el însuși înregistrarea cauzei ca dosar cu autor necunoscut, ci încerca, prin prezentarea către comisarul șef [REDACTED] a unor aspecte false, să îl determine pe acesta din urmă să aplice o asemenea rezoluție.

Astfel, lecturând actele lucrării, Șeful Poliției Municipiului Brăila a remarcat faptul că, în cadrul declarației pe care o dăduse în fața agentului [REDACTED], persoana vătămată [REDACTED] indicase (în chiar prima pagină a declarației) nu doar marca autoturismului cu care circulase agresorul, ci și numărul de înmatriculare al respectivului autovehicul.

Folosindu-se de respectiva informație evidentă și nedorind să îl abordeze „fără menajamente” pe inculpatul [REDACTED] – deși, în sinea sa, se convinsese că inculpatul avea un interes ascuns de a-l proteja pe [REDACTED] „cu mâna sa” – comisarul șef [REDACTED] i-a răspuns inculpatului că nu se impunea înregistrarea cauzei ca dosar cu autor necunoscut, întrucât trebuiau valorificate probator informațiile vizând numărul de înmatriculare al autovehiculului agresorului.

Astfel, el i-a explicat inculpatului [REDACTED] că, în urma verificărilor în baza de date, după numărul de înmatriculare, se putea lesne ajunge la identificarea proprietarului autovehiculului și, pe cale de consecință, la identificarea conducătorului său de la momentul agresiunii (declarație martor [REDACTED], vol. I, filele 62-69; declarații martor [REDACTED] vol. I, filele 23-35, 36-40).

De altfel, este evident că această rațiune juridico-tactică putuse fi făcută anterior și de către inculpatul [REDACTED] care, dacă ar fi fost de bunăcredință și ar fi urmărit efectuarea în cauză în mod legal a cercetărilor, ar fi trebuit să dispună valorificarea probatorie a informației vizând numărul de înmatriculare al autovehiculului utilizat de agresor.

Prin urmare – opunându-se solicitării făcute de inculpatul [REDACTED], în urma expunerii mincinoase a situației din actele lucrării, care nici măcar nu a adus în discuție, absolut deloc, numele lui [REDACTED] – comisarul șef [REDACTED] a aplicat pe actul de sesizare al cauzei (procesul-verbal de sesizare din oficiu din 26.08.2013, întocmit de inculpații [REDACTED] și [REDACTED]) rezoluția „P....proces-verbal de sesizare purtând rezoluția Șefului Poliției Municipiului Brăila, vol. I, fila 173).

Fiind audiat în calitate de martor, [REDACTAT] a precizat că a formulat astfel rezoluția respectivă pentru că, având în vedere calitatea de ofițer de poliție judiciară a autorului [REDACTAT], cercetările în respectiva cauză (cu excepția primelor cercetări, care reclamau urgență) se impunea a fi efectuate de către Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Galați, sens în care intenționa ca, după efectuarea setului de cercetări suplimentare cu caracter urgent, competența de soluționare a cauzei să fie declinată în favoarea respectivei unități de parchet.

Totodată, martorul [REDACTAT] a declarat că nu a menționat în cadrul respectivei rezoluții aplicate numele lui [REDACTAT], pentru că în niciun alt dosar nu obișnuiește să indice numele autorului la momentul primei asemenea rezoluționări.

În schimb, a precizat că indicativul „P” din cadrul rezoluției este specific cauzelor înregistrate ca dosare penale cu autor cunoscut, în timp ce în cazul celor cu autor necunoscut aplica indicativul „AN” în conținutul rezoluției.

Cu toate acestea, în cazul rezoluției vizând dosarele cu autor cunoscut, în mod uzual, numele autorului este indicat în conținutul adresei de înaintare a dosarului la unitatea de parchet, pentru atribuirea numărului unic, adresă semnată de [REDACTAT] în calitate de Șef al Poliției Municipiului Brăila – situație regăsită și în cauza care face obiectul prezentei anchete (adresa nr. 276923/2013 din 28.08.2013 emisă de Poliția Municipiului Brăila către Parchetul de pe lângă Judecătoria Brăila, vol. I, fila 290).

În continuarea discuției respective, comisarul șef [REDACTAT] i-a cerut verbal agentului Despa, în prezența inculpatului [REDACTAT], să verifice în baza de date numărul de înmatriculare [REDACTAT] (indicat de [REDACTAT] în declarația sa), pentru a stabili proprietarul și ulterior, în urma discuțiilor cu proprietarul, agresorul.

În același sens, Șeful Poliției Municipiului Brăila i-a spus agentului Despa că, având în vedere terminația „APN” din numărul de înmatriculare, era foarte probabil ca autovehiculul condus de agresor să fi fost înmatriculat pe numele dealer-ului auto [REDACTAT] de pe șoseaua – dig Brăila – Galați.

De asemenea, tot în prezența inculpatului [REDACTAT], comisarul șef [REDACTAT] i-a dispus verbal agentului [REDACTAT] ca, după efectuarea verificărilor vizând autoturismul, să îi prezinte persoanei vătămate [REDACTAT] – spre recunoașterea agresorului – fotografia comisarului șef de poliție [REDACTAT].

Mai mult chiar, comisarul șef [REDACTAT] a susținut față de inculpatul [REDACTAT] și de agentul [REDACTAT] că agresorul nu putea fi nimeni altul decât ofițerul de poliție [REDACTAT], având în vedere că agresiunea se produsese în spațiul aparținând lui [REDACTAT] (prieten bun cu [REDACTAT]), că [REDACTAT] intervenise pentru stoparea agresiunii (nu însă și pentru împiedicarea agresorului de a părăsi locația), că ofițerul [REDACTAT] corespundea semnalmentelor indicate de victimă pentru agresor și că tot el obișnuia să circule cu autovehicule utilizate sau înmatriculate pe societăți comerciale ale lui [REDACTAT] și că ofițerul [REDACTAT] avea un comportament notoriu șicanator în traficul rutier.

Astfel, fără a deconspira discuția sinceră purtată inițial doar cu agentul [REDACTAT], comisarul șef [REDACTAT] a urmărit ca, prin pronunțarea în cadrul acelei discuții a numelui lui [REDACTAT] și prin indicarea lui ca prezumtiv autor, să îl determine pe inculpatul [REDACTAT] să înțeleagă că și el (Șeful Poliției Municipiului Brăila) conștientizase că agresorul era [REDACTAT] și că el (martorul [REDACTAT]) nu avea nicio intenție de a-l proteja astfel pe fostul Inspector Șef al I.P.J. Brăila.

Eșuându-i astfel planul de a-l determina prin inducere în eroare pe Șeful Poliției Municipiului Brăila să dispună prin rezoluție înregistrarea cauzei în rândul dosarelor cu autor necunoscut și fiindu-i inferior ierarhic comisarului șef [REDACTAT], inculpatul [REDACTAT] nu a reacționat la afirmațiile șefului său vizând identificarea lui [REDACTAT] ca agresor.

La finalul discuției purtate în trei, Șeful Poliției Municipiului Brăila le-a repetat inculpatului [REDACTAT] și agentului [REDACTAT] activitățile urgente pe care trebuiau să le facă pentru soluționarea cauzei (declarație martor [REDACTAT], vol. I, filele 62-69; declarații martor [REDACTAT], vol. I, filele 23-35, 36-40).

Imediat după respectiva discuție, comisarul șef [REDACTAT] l-a informat pe comisarul șef (martor audiat în cauză) [REDACTAT] (care la acel moment deținea funcția de Șef al Inspectoratului de Poliție al Județului Brăila) despre agresiunea comisă de ofițerul [REDACTAT] și despre demersurile ilegale întreprinse de inculpatul [REDACTAT] pentru a-l „acoperi” pe agresor.

În acest sens, fiind audiat în cauză, martorul [REDACTAT] a declarat detaliat aspectele discutate în ziua de 27.08.2013 între agentul [REDACTAT] și comisarul șef [REDACTAT] (în primă fază), respectiv între inculpatul [REDACTAT] - agentul [REDACTAT] - comisarul șef [REDACTAT] (în a doua fază) – astfel cum îi fuseseră relatate de către cel din urmă.

De altfel, după aflarea respectivelor informații de la Șeful Poliției Municipiului Brăila, comisarul șef [REDACTAT] – însușindu-și și el concluzia că inculpatul [REDACTAT] acționase în mod incorect, vrând să îl determine prin inducere în eroare pe comisarul șef [REDACTAT] să rezoluționeze lucrarea ca dosar penal cu autor necunoscut și să îl protejeze astfel pe [REDACTAT] – a purtat o discuție cu inculpatul [REDACTAT], în cadrul căreia i-a reproșat respectivele aspecte.

Cu toate acestea, inculpatul a negat față de comisarul șef [REDACTAT] orice scop infracțional, „fără a fi însă deloc convingător” (declarație martor [REDACTAT], vol. I, filele 77-82; declarație martor [REDACTAT], vol. I, filele 62-69).

S-a redat un pasaj din declarația martorului [REDACTAT]:

„După discuția mea cu comisarul șef [REDACTAT], însușindu-mi și eu concluzia că adjunctul [REDACTAT] acționase în mod incorect, vrând să îl determine prin inducere în eroare pe [REDACTAT] să rezoluționeze ca dosar cu A.N. și să îl protejeze astfel pe [REDACTAT], am purtat o discuție cu [REDACTAT], în cadrul căreia i-am reproșat respectivele aspecte.

Cu toate acestea, adjunctul [REDACTAT] a negat față de mine, fără a fi însă deloc convingător, că ar fi încercat prin demersurile sale să îl „acopere” pe fostul Inspector [REDACTAT] pentru a nu fi tras la răspundere penală.” (declarație martor [REDACTAT], vol. I, filele 77-82).

După discuția sa cu comisarul șef [REDACTAT], în aceeași zi de 27.08.2013, comisarul șef [REDACTAT] a fost abordat și de comisarul șef [REDACTAT] (șeful B.I.C.), fiind informat de către acesta din urmă cu privire la demersurile ilegale realizate de către inculpatul [REDACTAT] și despre modul în care Iorga Ionel și agenții [REDACTAT] se opuseseră într-un final.

Cu acel prilej, comisarul șef [REDACTAT] a constatat că Șeful Poliției Municipiului Brăila deja cunoștea în detaliu întreaga situație de fapt.

Totodată, comisarul șef [REDACTAT] i-a spus șefului B.I.C. că el și agenții [REDACTAT], din subordinea sa, procedaseră așa cum trebuia și cum era legal, în sensul că luaseră decizia corectă de a nu da curs până la capăt solicitărilor abuzive ale inculpatului [REDACTAT] de a-l proteja pe [REDACTAT], pentru a nu fi tras la răspundere penală pentru agresiunea comisă (declarație martor [REDACTAT], vol. I, filele 62-69; declarații martor [REDACTAT], vol. I, filele 52-57, 58-61).

Între timp, în cursul aceleiași zile de 27.08.2013, aproximativ în jurul prânzului, comisarul șef (martor audiat în cauză) [REDACTAT] ([REDACTAT], cu atribuții de coordonare pe linie de siguranță și ordine publică), ajungând în secretariat pentru a-și prelua mapa de lucru, a fost observat de inculpatul [REDACTAT], prin ușa deschisă a biroului său învecinat.

Inculpatul [REDACTAT] l-a chemat în biroul său pe comisarul șef [REDACTAT] și l-a întrebat dacă știa cine fusese agresorul în cazul evenimentului petrecut în ziua precedentă (26.08.2013) pe șos. Râmnicu Sărat.

Pentru că la acel moment [REDACTAT] nu cunoștea cine era autorul violențelor comise asupra persoanei vătămate, el nu a răspuns, însă inculpatul [REDACTAT] i-a spus că „autorul respectivei agresiuni fusese comisarul șef [REDACTAT], care fusese recunoscut de persoana vătămată” (declarație martor [REDACTAT], vol. I, filele 70-76; declarații inculpat [REDACTAT], vol. II, filele 116-119, 136-137).

S-a redat în acest sens un pasaj din declarația martorului [REDACTAT]:

„M-am conformat și am intrat în biroul său, prilej cu care [redacted] m-a întrebat dacă știam cine fusese agresorul din cadrul evenimentului petrecut în ziua precedentă (26.08.2013) pe șos. Râmnicu Sărat.

Întrucât eu nu i-am răspuns nimic, pentru că nu știam cine fusese autorul lovirii, adjunctul [redacted] mi-a spus că autorul respectivei agresiunii fusese comisarul șef [redacted], care fusese recunoscut de persoana vătămată.” (declarație martor [redacted], vol. I, filele 70-76).

De altfel, însuși inculpatul [redacted] a recunoscut acest aspect:

„În aceeași zi de 27.08.2013, eu i-am spus comisarului [redacted] că aflasem faptul că agresorul numitei [redacted] era însuși [redacted].” (declarații inculpat [redacted], vol. II, filele 116-119, 136-137).

După o perioadă de timp, în cursul aceleiași zile de 27.08.2013, în timp ce comisarul șef [redacted] se afla în propriul birou, la el a venit comisarul șef [redacted].

[redacted] i-a cerut adjunctului [redacted] să iasă din birou și să vină la el, pe hol. Comisarul șef [redacted] s-a conformat, astfel că pe hol s-a purtat o discuție „între patru ochi”, prilej cu care [redacted] l-a întrebat pe interlocutorul său ce știa despre dosarul penal întocmit ca urmare a faptului că, în ziua precedentă, el o agresase fizic pe [redacted] în zona șoselei Râmnicu Sărat: „Ce știi despre dosarul penal privind faptul că ieri am pleznit-o pe una pe șos. Râmnicu Sărat?”

[redacted] i-a confirmat faptul că se întocmise un dosar penal și i-a spus că urma să fie înaintat la Parchetul de pe lângă Judecătoria Brăila, pentru a i se atribui număr unic de înregistrare.

Aflând respectiva informație, [redacted] a plecat nervos de lângă comisarul șef [redacted].

Ulterior, în cursul aceleiași zile, comisarul șef [redacted] i-a relatat comisarului șef [redacted], în mod detaliat, aspectele pe care le aflase și percepute personal cu privire la demersurile abuzive comise de inculpatul [redacted] în scopul de a împiedica ascunderea oficială a identității lui [redacted] ca agresor și al împiedicării tragerii la răspundere penală a celui din urmă (declarație [redacted], vol. I, filele 70-76).

Între timp, în cursul aceleiași zile de 27.08.2013, după discuția cu comisarul șef [redacted], după distrugerea fișei de eveniment cu conținut neadevărat și după discuțiile cu Șeful Poliției Municipiului Brăila (în ultimă fază inclusiv cu coparticiparea la discuție a inculpatului [redacted]), agentul [redacted] a continuat cercetările în cauză, secondat fiind de agentul [redacted].

Astfel, cei doi agenți s-au deplasat la sediul [redacted] (societate pe numele căreia figura înmatriculat autoturismul [redacted]), unde au făcut verificări și au stabilit că autovehiculul respectiv figura închiriat către [redacted], firmă administrată de [redacted] (aspecte consemnate într-un proces-verbal întocmit de agenți) (proces-verbal, vol. I, fila 180).

Agenții [redacted] au revenit apoi la sediul Poliției Municipiului Brăila și au rechemat-o pe [redacted], pentru audieri suplimentare în cauză și pentru a-i fi prezentată spre recunoaștere fotografia lui [redacted].

Persoana vătămată a dat curs invitației și a venit iarăși spre a fi audiată, însă de această dată a manifestat o atitudine diametral opusă celei pe care o avusese cu doar câteva ore înainte, cu prilejul primei audieri (finalizate la ora 11.30).

Astfel, până la momentul prezentării propriu-zise către ea a fotografiei lui [redacted] și până la pronunțarea de către agenți a numelui respectivului ofițer față de ea, [redacted] – fiind vizibil surescitată psihic, panicată – a declarat atât verbal cât și în scris că nu mai dorea continuarea cercetărilor împotriva agresorului și nici nu mai vroia să se prezinte la S.M.L.J. Brăila pentru consult și certificat medico-legal.

Agenții [redacted] au rămas surprinși de noua atitudine a persoanei vătămate și au insistat procedural ca ea, chiar dacă dorea să își retragă plângerea, totuși să accepte să i se prezinte spre recunoaștere fotografia prezumtivului agresor.

_____ a acceptat în cele din urmă să participe la respectiva activitate, astfel că agentul Despa i-a prezentat fotografiile lui _____ și _____. Privind cu atenție respectivele fotografii, _____ a susținut că recunoaște cu certitudine, în respectivele fotografii, pe _____ ca fiind autorul agresiunii comise asupra ei în ziua de 26.08.2013, respectiv pe _____ ca fiind persoana care a intervenit direct pentru finalizarea agresiunii (declarații martor _____, vol. I, filele 23-35, 36-40; declarație martor _____, vol. I, filele 41-51; declarație olografă din 27.08.2013 dată de _____, vol. I, filele 175-177).

Astfel, persoana vătămată _____ a consemnat olograf: „În continuarea declarației mele arat că în urma prezentării la sediul poliției a mai multor fotografii l-am recunoscut cu certitudine pe cel care s-a prezentat ca fiind patronul în persoana lui _____. De asemenea cu aceeași ocazie l-am recunoscut cu certitudine pe cel care m-a agresat în persoana lui _____. Nu doresc să depun plângere penală împotriva lui _____ pentru infracțiune de lovire și nu am nici un fel de pretenții de la acesta.” (declarație olografă din 27.08.2013 dată de _____, vol. I, filele 175-177).

În acest sens, deși l-a recunoscut și în scris pe agresor ca fiind _____, persoana vătămată a refuzat cu vehemență să formuleze împotriva lui plângere penală prealabilă pentru săvârșirea infracțiunii de lovire sau alte violențe.

Din starea de temere vădită și din atitudinea diametral opusă celei manifestate la momentul primei audieri de către persoana vătămată, agenții _____ au dedus că _____ se temea de _____ și că ea aflase, anterior prezentării fotografiilor spre recunoaștere, că acesta îi fusese agresor.

De asemenea, agenții au dedus din atitudinea sa că fusese influențată să nu continue demersurile legale în dosar, pentru a nu fi atrasă răspunderea penală a lui _____.

De altfel, fiind audiat în cauză, martorul _____ și-a amintit faptul că, la momentul acelor ultime discuții pe care le-a purtat cu _____, aceasta i-a relatat verbal că fusese contactată telefonic de _____, care îi transmisese din partea lui _____ scuzele celui din urmă pentru faptul că o agresase fizic (declarații martor _____, vol. I, filele 23-35, 36-40; declarație martor _____, vol. I, filele 41-51; declarație olografă din 27.08.2013 dată de _____, vol. I, filele 175-177).

De altfel, și martorul _____ (șeful Biroului Investigații Criminale) a relatat în cauză că, ulterior, a aflat din discuții neoficiale purtate în mediul polițienesc brăilean, faptul că, imediat după ce a aflat că s-a reușit identificarea sa ca autor al agresiunii, ofițerul _____ a apelat la _____ (zis „_____” – persoană cu care se afla în relații personale și financiare foarte bune) și la _____ (zis „_____” – persoană din lumea interlopă și vecin de cartier cu _____), cei doi reușind – la instigarea lui _____ – să o determine pe _____, prin amenințări în scop de șantaj, să nu mai formuleze plângere penală prealabilă împotriva lui _____ sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de lovire sau alte violențe și de distrugere (declarație martor Iorga Ionel, vol. I, filele 52-57).

În cele din urmă, la finalul programului de lucru din aceeași zi de 27.08.2013, agenții _____ au întocmit fișa (buletinul) de eveniment nr. 3403 din 27.08.2013, ora 16.10, emisă de la nivelul Biroului de Investigații Criminale, în care au indicat – conform realității – că agresorul persoanei vătămate _____ fusese identificat în persoana lui _____.

Corespunzând adevărului, respectiva fișă de eveniment a fost implementată în circuitul oficial și pe fluxul informațional oficial de la nivelul Poliției Municipiului Brăila (fișa de eveniment nr. 3403 din 27.08.2013, ora 16.10, vol. I, filele 286; declarații martor _____, vol. I, filele 23-35, 36-40; declarație martor _____, vol. I, filele 41-51).

Ulterior recunoașterii de pe fotografie a agresorului în persoana lui _____ și a consemnării refuzului persoanei vătămate de a formula plângere penală prealabilă împotriva lui, dosarul penal a fost înaintat de la Poliția Municipiului Brăila, prin adresa nr. 276923/2013 din 28.08.2013, către Parchetul de pe lângă Judecătoria Brăila, cu referat – întocmit de inspectorul principal (martor audiat în cauză) _____ (din cadrul Poliției Municipiului Brăila – Biroul de Investigații Criminale) – cu propunere de declinare a competenței în favoarea

Parchetului de pe lângă Curtea de Apel, având în vedere că făptuitorul [REDACTAT] avea grad de ofițer de poliție și calitate de organ de cercetare al poliției judiciare (adresa nr. 276923/2013 din 28.08.2013, vol. I, fila 278; referat cu propunere de declinare a competenței, vol. I, fila 279; declarație martor [REDACTAT], vol. I, filele 103-107).

Astfel, respectivul dosar a fost înregistrat cu acel prilej la Parchetul de pe lângă Judecătoria Brăila sub numărul unic 5126/P/2013 din 29.08.2013, iar prin ordonanța cu același număr din 03.09.2013 s-a dispus declinarea competenței de soluționare a cauzei în favoarea Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Galați (ordonanța nr. 5126/P/2013 din 29.08.2013, vol. I, fila 171). Urmare a declinării competenței, cauza a fost înregistrată la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Galați sub nr. 629/P/2013 din 06.09.2013.

Prin rezoluția nr. 629/P/2013 din 23.10.2013, Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Galați a dispus – în temeiul dispozițiilor art. 10 lit. h din Vechiul Cod de procedură penală (pe motiv că persoana vătămată și-ar fi retras plângerea penală prealabilă) – neînceperea urmăririi penale față de comisarul șef [REDACTAT], sub aspectul săvârșirii infracțiunii de lovire sau alte violențe, prevăzută de art. 180 al. 1 din Vechiul Cod penal (rezoluția nr. 629/P/2013 din 23.10.2013, vol. I, fila 188).

Pentru pronunțarea respectivei soluții de neîncepere a urmăririi penale, procurorul din cadrul Parchetului de pe lângă Curtea de Apel care a dispus rezoluția nr. 629/P/2013 din 23.10.2013 nu a mai procedat la reaudierea persoanei vătămate [REDACTAT], valorificând juridic completarea declarației prin care, în data de 27.08.2013, audiată de agenții [REDACTAT] și [REDACTAT], [REDACTAT] a menționat că nu dorește să depună plângere penală împotriva lui [REDACTAT] (copii ale actelor dosarului nr. 629/P/2013, vol. I, filele 169-199).

Despre demersurile ilicite ale inculpatului [REDACTAT], realizate în scopul de a-l „acoperi” pe [REDACTAT] și a nu fi tras la răspundere penală pentru agresiunea comisă asupra numitei [REDACTAT] a aflat și comisarul șef [REDACTAT] (șeful Serviciului .. din cadrul Inspectoratului de Poliție al Județului Brăila) – persoană audiată în cauză în calitate de martor. Astfel, comisarul [REDACTAT], în vara anului 2013 (nu își amintește data concretă), revenind din concediu, a aflat „din cadrul unor discuții purtate neoficial la nivel de I.P.J. Brăila faptul că, la sfârșitul lunii august 2013, comisarul șef [REDACTAT] (la acel moment suspendat din funcția de șef al I.P.J. Brăila și activând în cadrul Serviciului de Investigare a Fraudelor) fusese reclamat cu privire la faptul că ar fi agresat fizic o persoană de sex femeiesc, în urma unor șicane în traficul rutier produse în zona șoselei Râmnicu Sărat din mun. Brăila.” (declarație martor [REDACTAT], vol. I, filele 83-87).

Ulterior – prin Dispoziția Șefului I.P.J. Brăila nr. 422 din 14.10.2013, comisarul șef [REDACTAT] – comisarul șef [REDACTAT] a fost desemnat să efectueze cercetarea prealabilă a faptei săvârșite de către comisarul șef [REDACTAT] în data de 26.08.2013, constând în faptul că cel din urmă „a adresat expresii jignitoare și a lovit-o pe numita [REDACTAT], în incinta spălătoriei auto [REDACTAT] din mun. Brăila” (dispoziția nr. 422/14.10.2013, vol. I, fila 203).

Comisarul șef [REDACTAT] a purtat discuții cu comisarul șef [REDACTAT] (Șeful Poliției Municipiului Brăila), prilej cu care cel din urmă i-a relatat „indignat că se încercase în primă fază a cercetărilor înregistrarea incidentului «pe A.N. » (adică în rândul dosarelor penale cu autori necunoscuți), deși autorul fusese identificat în persoana lui [REDACTAT]”, precum și faptul că pe Șeful Poliției Municipiului Brăila „îl deranjaseră respectivele încercări și că se opusese finalizării lor.”

De asemenea, martorul [REDACTAT] a declarat: „comisarul șef [REDACTAT] mi-a relatat că adjunctul [REDACTAT] fusese implicat în demersurile făcute în scop de înregistrare a dosarului în rândul cauzelor cu A.N., dar că [REDACTAT] împiedicase această înregistrare neconformă [...]”. (declarație martor [REDACTAT]).

Pe parcursul cercetărilor efectuate în cadrul cercetării prealabile, comisarul șef [REDACTAT] a audiat-o și pe [REDACTAT], prilej cu care a apreciat ca „anormală atitudinea pe care persoana vătămată [REDACTAT] a manifestat-o” în cursul audierii realizate de el.

În acest sens, martorul [REDACTAT] a declarat:

„Astfel, deși în declarațiile inițiale pe care le dăduse în fața agentului [REDACTAT] din cadrul B.I.C. indicase detaliat modul în care fusese agresată fizic la sfârșitul lunii august 2013 și îl recunoscuse de pe fotografie pe ofițerul [REDACTAT] ca fiindu-i agresor, la momentul prezentării sale în biroul meu a avut o atitudine total opusă, necooperantă.

Astfel, s-a prezentat împreună cu un avocat ales (deși nu era în postura de a fi acuzată de ceva în cadrul cercetărilor mele), mi-a depus din proprie sa inițiativă, anexă la declarația sa, un document medical (cu care venise asupra sa fără a i se fi solicitat acest lucru) din care rezulta că fusese în urmă cu mai mulți ani supusă unei intervenții neurochirurgicale.

De asemenea, [REDACTAT] s-a manifestat vădit nemulțumită cu privire la faptul că îi solicitasem prezența la poliție și că se impunea audierea sa cu privire la incidentul de la sfârșitul lunii august 2013.

Totodată [REDACTAT] a susținut cu prilejul audierii sale de către mine faptul că nu își mai amintea toate detaliile vizând respectivul incident, invocând faptul că suferea de amnezie și susținând că își mai amintea doar șicanele din trafic și că discutase în incinta spălătoriei auto cu conducătorul auto șicanator.” (declarație [REDACTAT]).

De asemenea, în cadrul aceleiași cercetări prelabile vizând abaterea disciplinară comisă de ofițerul [REDACTAT], comisarul șef [REDACTAT] l-a audiat și pe [REDACTAT], prilej cu care cel din urmă a susținut că nu asistase la „nicio scenă de violență fizică sau verbală” și că persoana de sex femeiesc (n.n. – [REDACTAT]), fiind refuzată de [REDACTAT] căruia îi ceruse să iasă afară pentru a discuta ceva cu el, a amenințat „că va suna la 112 că nu a vrut să stea de vorbă cu ea” (declarație olografă dată de [REDACTAT] la cercetarea prelabilă, vol. I, fila 254).

Contrar celor declarate în fața comisarului șef [REDACTAT], cu ocazia audierii sale în cadrul prezentului dosar penal [REDACTAT] a susținut că „cu prilejul incidentului din 26.08.2013, clienții fuseseră stânjeniți și se produsese în locația mea (unde funcționa o spălătorie auto și un cafe-bar) un deranj constând în proferarea unor înjurături de către [REDACTAT] și în împingerea unei mese.” (proces-verbal de consemnare a declarației orale date de [REDACTAT], vol. I, filele 150-151).

De asemenea, în cadrul cercetării prelabile comisarul șef [REDACTAT] a obținut de la comisarul șef [REDACTAT] un raport (primit în data de 05.02.2014), în cadrul căruia ofițerul cercetat a susținut că între el și [REDACTAT] a avut loc doar „un schimb de replici” (n.n. – fără a preciza caracterul injurios al replicilor) și că nu a existat „niciun fel de agresiune fizică” între ei doi (raport, vol. I, filele 245-246).

Contrar celor declarate în fața comisarului șef, cu prilejul audierii sale în prezenta cauză penală [REDACTAT] a relatat aspecte în care a indicat explicit proferarea de către el a unor injurii la adresa numitei [REDACTAT] la adresa cumnatului ei, precum și faptul că între el și [REDACTAT] a existat o agresiune fizică. În acest sens, s-au redat câteva pasaje relevante:

- „Respectivul conducător a coborât geamul portierei sale, atât el cât și însoțitoarea lui proferând la adresa mea o gamă de injurii.

La rândul meu, am ripostat în aceeași manieră.”

- „După doar câteva secunde, în timp ce discutat cu [REDACTAT], eu stând cu spatele la ușă, am fost luat prin surprindere de o persoană (pe care inițial nu am observat-o pentru că a venit prin spatele meu), care m-a prins cu brațele.

Surprins de gestul respectiv, m-am întors și am îmbrâncit persoana care mă prinsese astfel, reușind în acest mod să mă eliberez din prinsoare.” (proces-verbal de consemnare a declarației orale date de [REDACTAT], vol. I, filele 147-148).

Astfel – în baza respectivului probatoriu (în cadrul căruia, astfel cum s-a constatat în mod evident, persoanele audiate au ascuns adevărul) – comisarul șef [REDACTAT] a fost nevoit să propună Șefului I.P.J. Brăila, printr-un raport, clasarea lucrării, pe motiv că cercetările nu au confirmat săvârșirea de către ofițerul de poliție [REDACTAT] a abaterii disciplinare constând în „comportare necorespunzătoare în serviciu, familie sau societate, dacă aduce atingere onoarei, probității profesionale a polițistului sau prestigiului instituției”, conform art. 57 lit. a

din Legea nr. 360/2002 privind Statutul Polițistului, în referire la art. 12 al. 1 lit. a din Ordinul ministrului nr. 400/2004.

Respectivul raport (nr. 151385/31.03.2014) a fost aprobat de Șeful Inspectoratului de Poliție al Județului Brăila, care a dispus în data de 01.04.2014 ca Serviciul Resurse Umane să claseze dosarul personal al ofițerului [REDACTAT] (raport nr. 151385/31.03.2014, vol. I, filele 204-205).

Fiind audiat, inculpatul [REDACTAT] a recunoscut în mod constant, ca situație faptică, activitatea infracțională reținută în sarcina sa, sens în care a declarat (printre altele) următoarele: „Astfel, deși atât [REDACTAT] cât și [REDACTAT] afirmaseră anterior și eu auzisem afirmațiile lor în sensul că agresorul fusese ofițerul de poliție [REDACTAT], în cele două înscrisuri oficiale întocmite de mine și de colegul meu de echipaj (agentul [REDACTAT] – [REDACTAT]) noi nu am consemnat numele lui [REDACTAT], ci am întocmit acele documente (procesul-verbal de sesizare din oficiu din 26.08.2013 și fișa intervenției la eveniment „112” din data de 26.08.2013 cu ...) în sensul că autorul ar fi fost necunoscut.”

Totodată, inculpatul [REDACTAT] a declarat că el și coinculpatul [REDACTAT] au făcut respectivele „mențiuni nereale” nu pentru că ar fi fost solicitați sau constrânși de către vreun șef din poliție, de către vreun alt polițist sau de către o altă persoană, ci dintr-un motiv pe care nu și-l poate explica.

În finalul declarației date în calitate de suspect – menținută ulterior și cu prilejul audierii în calitate de inculpat – [REDACTAT] a declarat: „Regret faptele comise, astfel cum au fost reținute în sarcina mea.” (declarații inculpat [REDACTAT], vol. II, filele 116-119, 136-137).

Probatoriul administrat în cauză, astfel cum a fost expus mai sus, a relevat faptul evident că inculpatul [REDACTAT] a acționat infracțional pentru a servi – atât din servilism cât și din camaraderie – interesele fostului Șef al Inspectoratului de Poliție al Județului Brăila, ofițer care (așa cum s-a expus mai sus) își păstrase aceeași influență majoră pe care o dobândise în perioada deținerii respectivei funcții, mai ales întrucât erau de notorietate demersurile juridice pe care [REDACTAT] le efectua în acea perioadă pentru anularea ordinului ministrului prin care fusese destituit și pentru redobândirea funcției de Șef al Inspectoratului de Poliție al Județului Brăila. De asemenea, fiind audiat, inculpatul [REDACTAT] a recunoscut și el în mod constant, ca situație faptică, activitatea infracțională reținută în sarcina sa, sens în care a declarat (printre altele) următoarele:

„Astfel, deși atât [REDACTAT] afirmase anterior și eu auzisem afirmațiile sale în sensul că agresorul fusese ofițerul de poliție [REDACTAT], în cele două înscrisuri oficiale întocmite de mine și de colegul meu de echipaj (agentul [REDACTAT]) noi nu am consemnat numele lui [REDACTAT], ci am întocmit acele documente (procesul-verbal de sesizare din oficiu din 26.08.2013 și fișa intervenției la eveniment „112” din data de 26.08.2013 ...) în sensul că autorul ar fi fost necunoscut.”

Totodată, inculpatul [REDACTAT] a declarat că el și coinculpatul [REDACTAT] au făcut respectivele „mențiuni nereale” nu pentru că ar fi fost solicitați sau constrânși de către vreun șef din poliție, de către vreun alt polițist sau de către o altă persoană, ci dintr-un motiv pe care nu și-l poate explica.

În finalul declarației date în calitate de suspect – menținută ulterior și cu prilejul audierii în calitate de inculpat – [REDACTAT] a declarat: „Regret faptele comise, astfel cum au fost reținute în sarcina mea.” (declarații inculpat [REDACTAT], vol. II, filele 260-264, 271-272, 279-280).

Probatoriul administrat în cauză, astfel cum a fost expus mai sus, a relevat faptul evident că inculpatul [REDACTAT] a acționat infracțional pentru a servi – atât din servilism cât și din camaraderie – interesele fostului Șef al Inspectoratului de Poliție al Județului Brăila, ofițer care (așa cum s-a expus mai sus) își păstrase aceeași influență majoră pe care o dobândise în perioada deținerii respectivei funcții, mai ales întrucât erau de notorietate demersurile juridice pe care [REDACTAT] le efectua în acea perioadă pentru anularea ordinului ministrului prin care fusese destituit și pentru redobândirea funcției de [REDACTAT] Județului Brăila.

În schimb, inculpatul [REDACTAT] a negat săvârșirea infracțiunilor reținute în sarcina sa, adoptând o atitudine procesuală nesinceră.

Fiind audiat în fața Judecătorului de drepturi și libertăți din cadrul Tribunalului Galați, cu prilejul judecării solicitării de arestare preventivă formulată de Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Galați, inculpatul [REDACTAT] a declarat că era perceput în mediul polițienesc brăilean, în acea perioadă, drept „un apropiat al lui [REDACTAT]”.

De asemenea, deși a contrazis declarațiile numeroșilor martori, inculpatul [REDACTAT] a precizat că nu își explică motivul pentru care toți respectivii martori au susținut aspectele cu caracter acuzator la adresa sa și pe care inculpatul le neagă.

Totodată, același inculpat a declarat că, încă din perioada în care a deținut funcția de adjunct al Șefului Poliției Municipiului Brăila, el avea cunoștință despre faptul că „în situația în care într-un eveniment era implicat un lucrător de poliție se declanșa și o cercetare disciplinară” (n.n. – situație aplicabilă și în cazul ofițerului [REDACTAT], în raport de incidentul în care fusese implicat cu [REDACTAT] în data de 26.08.2013).

Fiind apoi audiat în fața Judecătorului de drepturi și libertăți din cadrul Curții de Apel Galați, cu prilejul judecării contestațiilor formulate împotriva încheierii Judecătorului de drepturi și libertăți din cadrul Tribunalului Galați, inculpatul [REDACTAT] a declarat:

„Consider că, toate faptele reținute în sarcina mea sunt de fapt o înscenare deoarece eu am fost invidiat în cadrul IPJ Brăila pentru faptul că eram la o vârstă tânără doctorand în drept al Universității Publice Moldova și pentru faptul că participasem la o misiune internațională de menținere a păcii în Kosovo, iar în țară aveam calificative bune și eram apreciat de către șefii mei”.

„Precizez că pentru misiunea din Kosovo, am fost decorat de Președintele României cu Ordinul „Virtutea Militar”.

Și acesta era un motiv de invidie, față de mine în rândul polițiștilor de la Poliția Mun. Brăila.” (declarații inculpat [REDACTAT], vol. II, filele 116-119, 136-137, 139, 160-161).

S-a apreciat că o asemenea apărare este – în mod evident – nesustenabilă.

În acest sens, din coroborarea amplului probatoriu administrat în cauză, astfel cum a fost în detaliu analizat mai sus, a rezultat în mod neechivoc faptul că inculpatul [REDACTAT] a săvârșit infracțiunile reținute în sarcina sa, el acționând abuziv în scopul vădit al împiedicării tragerii la răspundere penală a ofițerului de poliție [REDACTAT] sau, cel puțin, al îngreunării cercetărilor față de acesta din urmă (atât cercetarea penală, cât și cercetarea disciplinară).

În urma activității sale infracționale, inculpatul [REDACTAT] a obținut pentru [REDACTAT] folosul necuvenit pentru cel din urmă, constând în întârzierea și îngreunarea cercetării sale penale, scopul inculpatului nefiind atins la nivelul său maxim, ci doar parțial, doar datorită opoziției (exterioare) a agentului [REDACTAT] de a executa până la capăt ordinul ilegal, precum și a vigilenței Șefului Poliției Municipiului Brăila, care s-a opus cererii inculpatului de a se înregistra cauza ca dosar cu autor necunoscut.

Astfel, cercetările au relevat că inculpatul a urmărit și obținut respectivul folos nepatrimonial necuvenit pentru [REDACTAT], având ca mobil opțiunea sa de a servi – atât din servilism cât și din camaraderie – interesele fostului Șef al Inspectoratului de Poliție al Județului Brăila, ofițer care (așa cum s-a expus mai sus) își păstrase aceeași influență majoră pe care o dobândise în perioada deținerii respectivei funcții, mai ales întrucât erau de notorietate demersurile juridice pe care [REDACTAT] le efectua în acea perioadă pentru anularea ordinului ministrului prin care fusese destituit și pentru redobândirea funcției de Șef al Inspectoratului de Poliție al Județului Brăila.

În drept:

I.1. Fapta inculpatului [REDACTAT] (ofițer de poliție – în perioada faptelor având gradul profesional de subcomisar și deținând funcția de ...) care, în data de 27.08.2013, acționând cu intenție directă calificată prin scop, și-a îndeplinit în mod defectuos atribuțiile de serviciu, prin faptul că:

- prevalându-se de ascendențul ierarhic profesional conferit de funcția sa superioară, a exercitat demersuri abuzive asupra subalternului său, agentul de poliție [REDACTAT] (din cadrul

Poliției Municipiului Brăila – Biroul de Investigații Criminale), căruia i-a ordonat verbal, în mod ferm – după ce a aflat că cercetările relevaseră faptul că autorul agresiunii fizice sesizate de [REDACTAT] era [REDACTAT] (ofițer de poliție activ la data faptelor, fost Șef al Inspectoratului de Poliție al Județului Brăila, care în perioada respectivă se judeca în instanță solicitând anularea ordinului ministrului Administrației și Internelor de destituire din respectiva funcție) – ca, în fișa de eveniment pe care agentul avea obligația de a o întocmi pentru a fi implementată în fluxul informațional polițienesc, să nu indice drept autor pe [REDACTAT], ci să ateste împrejurarea neadevărată că autorul era necunoscut (inițial agentul [REDACTAT] conformându-se ordinului ilegal și întocmind împreună cu agentul [REDACTAT] o fișă de eveniment neconformă adevărului, dar refuzând în final să înainteze spre implementare în fluxul informațional polițienesc respectivul înscris fals);

- precum și prin faptul că, prin expunerea verbală a unei situații de fapt neadevărate, în mod deliberat, către Șeful Poliției Municipiului Brăila (comisarul șef [REDACTAT]) – în sensul că autorul agresiunii nu fusese identificat și nici nu existau posibilități obiective de identificare a sa, deși la acel moment cunoștea că autorul era [REDACTAT] a încercat să îl determine pe Șeful Poliției Municipiului Brăila să dispună înregistrarea sesizării numitei [REDACTAT] privind agresarea sa fizică, ca dosar penal cu autor necunoscut (iar nu ca dosar penal cu autor cunoscut),

prin toate aceste demersuri abuzive [REDACTAT] vătămând interesele legitime profesionale ale agentului de poliție [REDACTAT] (acelea de a-și exercita în mod corect activitatea și de a întocmi doar înscrisuri oficiale conținând aspecte corespunzătoare adevărului), precum și interesele legitime ale Poliției Municipiului Brăila (acelea de a se efectua în cadrul său activități de cercetare penală în raport de situația de fapt reală, precum și de a se întocmi înscrisuri oficiale corespunzătoare adevărului – activități ce se circumscriu interesului general al justiției penale), totodată [REDACTAT] urmărind prin demersurile sale abuzive să obțină pentru ofițerul de poliție [REDACTAT] împiedicarea tragerii acestuia la răspundere penală pentru respectiva agresiune sau, cel puțin, îngreunarea cercetărilor și reușind astfel să obțină, ca folos necuvenit pentru [REDACTAT], întârzierea și îngreunarea cercetării sale penale – scopul maxim vizat de [REDACTAT] (împiedicarea tragerii la răspundere penală) nefiind atins doar datorită opoziției (exterioare) a agentului [REDACTAT] de a executa până la capăt ordinul ilegal, precum și a vigilentei Șefului Poliției Municipiului Brăila, care s-a opus cererii lui [REDACTAT] de a se înregistra cauza ca dosar cu autor necunoscut, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit, prevăzută de art. 13² din Legea nr. 78/2000 în referire la art. 297 al. 1 Noul Cod penal, cu aplicarea art. 5 al. 1 Noul Cod penal.

I.2. Fapta aceluiași inculpat [REDACTAT] (ofițer de poliție – în perioada faptelor având ...) care, în data de 27.08.2013, prin:

- dispunerea verbală către agentul de poliție [REDACTAT] (din cadrul Poliției Municipiului Brăila – Biroul de Investigații Criminale) – după ce a aflat că cercetările relevaseră faptul că autorul agresiunii fizice sesizate de [REDACTAT] era [REDACTAT] (ofițer de poliție activ la data faptelor, fost Șef al Inspectoratului de Poliție al Județului Brăila, care în perioada respectivă se judeca în instanță solicitând anularea ordinului ministrului Administrației și Internelor de destituire din respectiva funcție) – o ordinului ilegal ca, în fișa de eveniment pe care agentul avea obligația de a o întocmi pentru a fi implementată în fluxul informațional polițienesc, să nu indice drept autor pe [REDACTAT], ci să ateste împrejurarea neadevărată că autorul era necunoscut (inițial agentul [REDACTAT] conformându-se ordinului ilegal și întocmind împreună cu agentul [REDACTAT] o fișă de eveniment neconformă adevărului, dar refuzând în final să înainteze spre implementare în fluxul informațional polițienesc respectivul înscris fals);

- precum și prin expunerea verbală a unei situații de fapt neadevărate, în mod deliberat, către Șeful Poliției Municipiului Brăila (comisarul șef [REDACTAT]) – în sensul că autorul agresiunii nu fusese identificat și nici nu existau posibilități obiective de identificare a sa, deși la acel moment cunoștea că autorul era [REDACTAT] – pentru a încerca să îl determine pe Șeful

Poliției Municipiului Brăila să dispună înregistrarea sesizării numitei [REDACTED] privind agresarea sa fizică, ca dosar penal cu autor necunoscut (iar nu ca dosar penal cu autor cunoscut), a ajutat astfel pe făptuitorul [REDACTED], [REDACTED] acționând în scopul vădit al împiedicării tragerii la răspundere penală a ofițerului de poliție [REDACTED] sau, cel puțin, al îngreunării cercetărilor față de acesta din urmă,

întreunește elementele constitutive ale infracțiunii de favorizarea făptuitorului, prevăzută de art. 269 al. 1 Noul Cod penal, cu aplicarea art. 5 al. 1 Noul Cod penal.

În cauză sunt aplicabile, în privința faptelor inculpatului [REDACTED], prevederile art. 38 al. 2 Noul Cod penal, cu aplicarea art. 5 al. 1 Noul Cod penal, inculpatul săvârșind în stare de concurs formal cele două infracțiuni reținute în sarcina sa.

II.1. Fapta inculpatului [REDACTED] (agent de poliție – în perioada faptelor având gradul profesional de agent șef și activând în cadrul Poliției Municipiului Brăila – Biroul Ordine Publică) care, în data de 26.08.2013, acționând în baza unei rezoluții infracționale unice și în mod concertat împreună cu colegul de echipaj, agentul de poliție [REDACTED], și aflându-se în exercițiul atribuțiilor de serviciu, cu prilejul intervenției la fața locului în urma sesizării prin S.N.U.A.U. „112” a unor acte de violență fizică – în condițiile în care [REDACTED] (care sesizase faptul că fusese victima unei agresiuni fizice) îi indicase verbal, în mod explicit, că autorul agresiunii era ofițerul de poliție [REDACTED] (ofițer de poliție activ la data faptelor, fost Șef al Inspectoratului de Poliție al Județului Brăila, care în perioada respectivă se judeca în instanță solicitând anularea ordinului ministrului Administrației și Internelor de destituire din respectiva funcție) – a falsificat două înscrisuri oficiale (procesul-verbal de sesizare din oficiu din data de 26.08.2013, respectiv fișa intervenției la eveniment „112” din data de 26.08.2013, cu număr [REDACTED]) pe care le-a întocmit împreună cu colegul de echipaj cu prilejul intervenției și pe care ambii agenți le-au și semnat la final, atestând în cadrul respectivelor înscrisuri oficiale, în mod deliberat, împrejurarea necorespunzătoare adevărului că agresorul era neidentificat și omițând cu știință și în mod intenționat să insereze faptul că autorul agresiunii fusese indicat de [REDACTED] ca fiind ofițerul de poliție [REDACTED], întreunește elementele constitutive ale infracțiunii de fals intelectual (în formă continuată – 2 acte materiale), prevăzută de art. 289 al. 1 Vechiul Cod penal cu aplicarea art. 41 al. 2 Vechiul Cod penal, cu aplicarea art. 5 al. 1 Noul Cod penal.

II.2. Fapta aceluiași inculpat [REDACTED] (agent de poliție – în perioada faptelor având gradul profesional ...ă) care, în data de 26.08.2013, acționând concertat împreună cu colegul de echipaj, agentul de poliție [REDACTED] – prin întocmirea și semnarea de către ei, cu prilejul intervenției la fața locului unde se sesizase prin S.N.U.A.U. „112” faptul că [REDACTED] fusese agresată fizic, a două înscrisuri oficiale (procesul-verbal de sesizare din oficiu din data de 26.08.2013, respectiv fișa intervenției la eveniment „112” din data de 26.08.2013, cu număr .. în cadrul cărora au atestat, în mod deliberat, împrejurarea necorespunzătoare adevărului că agresorul era neidentificat și au omis cu știință și în mod intenționat să insereze în respectivele înscrisuri oficiale faptul că autorul agresiunii fusese indicat de [REDACTED] ca fiind ofițerul de poliție [REDACTED] (ofițer de poliție activ la data faptelor, fost Șef al .. care în perioada respectivă se judeca în instanță solicitând anularea ordinului ministrului Administrației și Internelor de destituire din respectiva funcție), deși [REDACTED] le indicase verbal celor doi agenți, în mod explicit, că autorul agresiunii era [REDACTED] – a ajutat astfel pe făptuitorul [REDACTED], inculpatul [REDACTED] acționând în scopul vădit al împiedicării tragerii la răspundere penală a ofițerului de poliție [REDACTED], întreunește elementele constitutive ale infracțiunii de favorizarea infractorului, prevăzută de art. 264 al. 1 Vechiul Cod penal, cu aplicarea art. 5 al. 1 Noul Cod penal.

În cauză sunt aplicabile, în privința faptelor inculpatului [REDACTED], prevederile art. 38 al. 2 Noul Cod penal, cu aplicarea art. 5 al. 1 Noul Cod penal, inculpatul săvârșind în stare de concurs formal cele două infracțiuni reținute în sarcina sa.

III.1. Fapta inculpatului [REDACTED] (agent de poliție – în perioada faptelor având gradul profesional de agent principal și activând în cadrul Poliției Municipiului Brăila – Biroul Ordine Publică) care, în data de 26.08.2013, acționând în baza unei rezoluții infracționale unice

și în mod concertat împreună cu colegul de echipaj, agentul de poliție [REDACTED], și aflându-se în exercitiul atribuțiilor de serviciu, cu prilejul intervenției la fața locului în urma sesizării prin S.N.U.A.U. „112” a unor acte de violență fizică – în condițiile în care [REDACTED] (care sesizase faptul că fusese victima unei agresiuni fizice) îi indicase verbal, în mod explicit, că autorul agresiunii era ofițerul de poliție [REDACTED] (ofițer de poliție activ la data faptelor, fost Șef al Inspectoratului de Poliție al Județului Brăila, care în perioada respectivă se judeca în instanță solicitând anularea ordinului ministrului Administrației și Internelor de destituire din respectiva funcție) – a falsificat două înscrisuri oficiale (procesul-verbal de sesizare din oficiu din data de 26.08.2013, respectiv fișa intervenției la eveniment „112” din data de 26.08.2013, cu număr ...) pe care le-a întocmit împreună cu colegul de echipaj cu prilejul intervenției și pe care ambii agenți le-au și semnat la final, atestând în cadrul respectivelor înscrisuri oficiale, în mod deliberat, împrejurarea necorespunzătoare adevărului că agresorul era neidentificat și omițând cu știință și în mod intenționat să insereze faptul că autorul agresiunii fusese indicat de [REDACTED] ca fiind ofițerul de poliție [REDACTED].

Întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de fals intelectual (în formă continuată – 2 acte materiale), prevăzută de art. 289 al. 1 Vechiul Cod penal cu aplicarea art. 41 al. 2 Vechiul Cod penal, cu aplicarea art. 5 al. 1 Noul Cod penal.

III.2. Fapta aceluiași inculpat [REDACTED] (agent de poliție – în perioada faptelor având gradul profesional ...) care, în data de 26.08.2013, acționând concertat împreună cu colegul de echipaj, agentul de poliție [REDACTED] – prin întocmirea și semnarea de către ei, cu prilejul intervenției la fața locului unde se sesizase prin S.N.U.A.U. „112” faptul [REDACTED] fusese agresată fizic, a două înscrisuri oficiale (procesul-verbal de sesizare din oficiu din data de 26.08.2013, respectiv fișa intervenției la eveniment „112” din data de 26.08.2013, cu număr ...) în cadrul cărora au atestat, în mod deliberat, împrejurarea necorespunzătoare adevărului că agresorul era neidentificat și au omis cu știință și în mod intenționat să insereze în respectivele înscrisuri oficiale faptul că autorul agresiunii fusese indicat de [REDACTED] ca fiind ofițerul de poliție [REDACTED] (ofițer de poliție activ la data faptelor, fost Șef al Inspectoratului de Poliție al Județului Brăila, care în perioada respectivă se judeca în instanță solicitând anularea ordinului ministrului Administrației și Internelor de destituire din respectiva funcție), deși [REDACTED] le indicase verbal celor doi agenți, în mod explicit, că autorul agresiunii era [REDACTED] – a ajutat astfel pe făptuitorul [REDACTED], inculpatul [REDACTED] acționând în scopul vădit al împiedicării tragerii la răspundere penală a ofițerului de poliție [REDACTED].

Întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de favorizarea infractorului, prevăzută de art. 264 al. 1 Vechiul Cod penal, cu aplicarea art. 5 al. 1 Noul Cod penal.

În cauză sunt aplicabile, în privința faptelor inculpatului [REDACTED], prevederile art. 38 al. 2 Noul Cod penal, cu aplicarea art. 5 al. 1 Noul Cod penal, inculpatul săvârșind în stare de concurs formal cele două infracțiuni reținute în sarcina sa.

S-a apreciat că vinovăția inculpatului [REDACTED] este pe deplin dovedită prin coroborarea probelor dezbătute amănunțit în cuprinsul rechizitoriului, dintre care reamintim: declarațiile martorului [REDACTED], declarația martorului [REDACTED], declarațiile martorului [REDACTED], declarația martorului [REDACTED], declarația martorului [REDACTED], declarația martorului [REDACTED], declarația martorei [REDACTED], declarația martorului [REDACTED], declarația martorului [REDACTED], declarațiile inculpatului [REDACTED], declarațiile inculpatului [REDACTED], copiile actelor dosarului nr. 629/P/2013 al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Galați, foaia de observație medicală vizând diagnosticarea numitei [REDACTED], procesul-verbal nr. 251/P/2013 din 07.12.2015, ora 10.00 de redare a sesizării telefonice prin S.N.U.A.U. „112”, fișa Operator 112 emisă de U.M. 0572, fișa Comentarii Poliție emisă de U.M. 0572, fișa de eveniment (reconstituită, în urma distrugerii) din 27.08.2013, ora 12.30, fișa de eveniment din 27.08.2013, ora 16.10, Nota nr. 657/C2/6998/2011 din 20.03.2013 emisă de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, fișa postului pentru funcția de adjunct al Șefului

În perioadele: 11.04.2005 - 29.11.2011 și 11.03.2015 – 01.04.2015, comisarul șef [REDACTED] a deținut funcția de [REDACTED], după care i-au fost încetate raporturile de serviciu, la cererea sa.

Pe parcursul carierei sale, comisarul șef [REDACTED] a activat și în misiune de menținere a păcii în Kosovo.

Tot în misiune de menținere a păcii în Kosovo a activat și inculpatul [REDACTED], ofițer de poliție, care în data de 01.06.2013 a fost însă împuternicit, în funcția de [REDACTED] Poliției Municipiului Brăila, cu atribuții de coordonare pe linie de investigații criminale. A deținut respectiva funcție în perioada 01.06.2013 – 03.10.2013.

Astfel, activitatea infracțională reținută în sarcina inculpatului [REDACTED] a vizat perioada în care el a deținut respectiva funcție de [REDACTED] și în care a avut gradul profesional de subcomisar de poliție.

În perioada care face obiectul prezentului dosar, ceilalți doi inculpați – [REDACTED] și [REDACTED] – dețineau calitatea de agenți de poliție și activau în cadrul Poliției Municipiului Brăila – Biroul Ordine Publică, inculpatul [REDACTED] având atunci gradul profesional de agent șef, iar inculpatul [REDACTED] gradul de agent principal.

În data de 26.08.2013, în intervalul orar 11:17 – 11:28, martorul [REDACTED] a apelat S.N.U.A.U. „112” de pe un telefon mobil, comunicând în mod repetat cu un operator din cadrul S.T.S. (persoană de sex femeiesc) și apoi, prin transferarea apelului, cu martorul [REDACTED] (agent de poliție din cadrul I.P.J. Brăila – Centrul Operațional, care îndeplinea activități specifice de dispecer).

Cu prilejul respectivelor apeluri, [REDACTED] a sesizat faptul că fusese implicat într-o șicanare în traficul rutier, la finalul căreia, la o spălătorie amplasată pe șos. Rîmnicu Sărat din mun. Brăila, un bărbat necunoscut apelantului o agresase fizic pe cumnata sa ([REDACTED]).

În cadrul unuia dintre apelurile de revenire, martorul [REDACTED] a indicat operatorului din cadrul S.T.S. numărul de înmatriculare al autoturismului condus de agresor, respectiv [REDACTED]. La rândul său, operatorul din cadrul S.T.S., la momentul transferării respectivului apel, i-a comunicat dispecerului [REDACTED] faptul că apelantul reținuse respectivul număr de înmatriculare.

În urma respectivei sesizări, dispecerul [REDACTED] a dirijat pentru intervenție la fața locului echipajul compus din inculpații [REDACTED] și [REDACTED] (ambii fiind agenți de poliție în cadrul [REDACTED]), care se aflau în exercitarea atribuțiilor de serviciu cu autospeciala MAI 28724.

Ajungând la fața locului – șos. Rîmnicu Sărat, în fața spălătoriei auto aparținând [REDACTED] – inculpații [REDACTED] au fost întâmpinați de [REDACTED], care a ieșit din curtea respectivei spălătorii, urmată imediat de [REDACTED].

A urmat o discuție purtată în patru (între cei doi agenți de poliție, [REDACTED] și [REDACTED]), prilej cu care inculpații [REDACTED] au constatat că [REDACTED] era într-o vădită stare de surescitare nervoasă. Cu acea ocazie s-au discutat următoarele aspecte (astfel cum le-au relatat constant chiar inculpații [REDACTED] și [REDACTED], audiați fiind în mod repetat în prezenta cauză):

Astfel, [REDACTED] și [REDACTED] au relatat agenților că circulau împreună într-un autoturism (cu numărul de înmatriculare [REDACTED]) și au fost șicanați în trafic de un conducător auto.

După mai multe asemenea șicane, respectivul conducător a pătruns cu autoturismul său în curtea spălătoriei, în apropiere oprindu-se cu același prilej și autoturismul cu care călătoriseră membrii familiei [REDACTED].

În continuare, [REDACTED] și [REDACTED] au pătruns și ei în curtea spălătoriei auto, pentru a-i reproșa conducătorului celuilalt autovehicul comportamentul șicanator în trafic.

Cei doi agenți de poliție le-au solicitat membrilor familiei [REDACTED] să le indice detalii despre autovehiculul agresorului (marcă, culoare, număr de înmatriculare) și să le comunice dacă îl cunoșteau pe respectivul agresor.

La aceste întrebări, martora [REDACTED] a arătat că agresorul său fusese [REDACTED], aspect susținut și de martorul [REDACTED] care, cu ocazia apelului telefonic la nr. 112, a indicat și numărul de înmatriculare al autovehiculului condus de către agresor, [REDACTED], după cum rezultă din fișa operator 112.

Inițial, atât [REDACTED] cât și [REDACTED] fuseseră constant vehemenți în formularea de către persoana agresată a unei plângeri în scopul tragerii la răspundere penală a agresorului, pentru violențele fizice exercitate asupra ei.

Când însă agenții de poliție au ajuns în momentul inițierii întocmirii documentelor scrise, atât [REDACTED] cât și [REDACTED] au manifestat o „schimbare bruscă și aparent de neînțeles” a atitudinilor lor, în sensul că nu au mai dorit să se formuleze plângere penală.

În continuare, inculpații [REDACTED] au trecut la întocmirea documentației scrise specifice tipului de intervenție la care participaseră.

Astfel, cei doi agenți de poliție au întocmit, de comun acord, următoarele două documente – înregistrări oficiale (conceperea lor fiind realizată de către inculpatul [REDACTED], care i-a dictat inculpatului [REDACTED], acesta din urmă consemnând întocmai dictării colegului său de echipaj):

1. Documentul intitulat „PROCES-VERBAL de sesizare din oficiu” din data de 26.08.2013 (vol. I, filele 11, 173, 214)

În cadrul său, inculpații [REDACTED] și [REDACTED] au consemnat la rubrica vizând „descrierea pe scurt a faptei sesizate” faptul că [REDACTED] „Aflându-se pe str. Rîmniciu Sărat și conducând auto marca [REDACTED] cu numărul de înmatriculare [REDACTED], a fost șicanat în trafic de alt conducător auto. După ce a oprit auto, cumnata lui care se afla în auto, a fost palmuită de conducătorul respectiv, care nu se cunoaște marca și numărul autoturismului.”

De asemenea, cei doi agenți de poliție au mai consemnat la rubrica vizând declarațiile verbale ale persoanei vătămate, faptul că [REDACTED] „Aflându-se în auto marca [REDACTED] cu numărul [REDACTED], condus de [REDACTED], a fost lovită de o persoană, care i-a șicanat în trafic și nu se cunoaște marca și numărul autoturismului. Numita [REDACTED] nu dorește să depună plângere.”

Totodată, la rubrica „Aspectele sesizate mai sus întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii/lor de”, inculpații [REDACTED] au consemnat „LOVIRI SAU ALTE VIOLENȚE”.

La final, inculpații [REDACTED] și [REDACTED] au semnat respectivul proces-verbal. Procesul-verbal figurează și semnat cu „[REDACTED]” la rubrica „APELANT”, iar la rubrica „PERSONĂ VĂTĂMATĂ” figurează înscris olograf „[REDACTED]” că nu depun acum plângere 25-08-2013”.

2. Documentul intitulat „FIȘA INTERVENȚIEI LA EVENIMENT” din data de 26.08.2013, document care a fost ulterior înregistrat cu numărul înscris olograf „[REDACTED]” (vol. I, filele 11 verso, 174, 213)

În cadrul său, inculpații [REDACTED] și [REDACTED] au consemnat la rubrica „DESCRIEREA SITUAȚIEI CONSTATATE LA FAȚA LOCULUI” următoarele: „Am fost dirijați pe str. [REDACTED] „unde numitul [REDACTED] a sesizat că a fost șicanat în trafic pe str. [REDACTED] în dreptul imobilului Nr. 111 în timp ce conducea auto marca FORD FOCUS cu Nr. [REDACTED] de alt conducător auto și care nu se cunoaște marca și numărul auto. În urma opririi autoturismului care nu se cunoaște numărul și marca, a agresionat-o pe cumnata sa pe nume [REDACTED] care se afla în auto. Numita [REDACTED] nu dorește să depună plângere penală.”

La rubrica „PERSONELE IMPLICATE ÎN EVENIMENT”, inculpații [REDACTED] și [REDACTED] au indicat doar pe [REDACTED] și pe [REDACTED] (ambii prin nume, prenume, adresă și C.N.P.). Astfel, inculpații nu au indicat, implicit, nici numele lui [REDACTED].

Revenind însă cu expunerea faptelor la aceeași zi de 26.08.2013, în jurul orelor 14.00, la finalul schimbului (turei) lor de serviciu, cei doi inculpați agenți au revenit la sediul Poliției Municipiului Brăila, unde au predat către ofițerul de serviciu de la acel moment (martorul [REDACTED]), secondat de ajutorul de ofițer de serviciu (martorul [REDACTED]), toate înscrisurile întocmite de echipajul lor pe parcursul turei.

Tot în data de 26.08.2013, conform procedurilor polițienești, a fost întocmită – de către agentul de poliție [REDACTED] din cadrul Poliției Municipiului Brăila - Biroul Ordine Publică, cel care avusese calitatea de șef de tură față de echipajul constituit din inculpații [REDACTED] și [REDACTED] – fișa (buletinul) de eveniment nr. 3369 din 26.08.2013, emisă de la nivelul Biroului Ordine Publică.

În cadrul respectivei fișe de eveniment s-a consemnat – în baza înscrisurilor oficiale întocmite de agenții de poliție [REDACTED] și [REDACTED] – că agresiunea fizică asupra persoanei vătămate [REDACTED] fusese comisă de „o persoană neidentificată”.

Ulterior, respectiva fișă a fost semnată – pentru Șeful Poliției Municipiului Brăila – de către comisarul șef [REDACTED] (adjunct al Șefului Poliției Municipiului Brăila, cu atribuții de coordonare pe linie de siguranță și ordine publică), în baza atribuțiilor sale de serviciu.

Respectiva fișă de eveniment (nr. 3369/26.08.2013) a fost implementată în aceeași zi de 26.08.2013 în fluxul informațional oficial polițienesc, în baza semnăturii aplicate de adjunctul [REDACTED].

Între timp – astfel cum s-a constatat din informațiile și documentele comunicate la dosar de către Spitalul Județean de Urgență Brăila, prin adresa nr. 1907/16.01.2016 – în după-amiaza aceleiași zile de 26.08.2013, [REDACTED] s-a prezentat la respectiva unitate medicală (Spitalul Județean de Urgență Brăila – corp A – Secția U.P.U.), unde a fost preluată la ora 16.05 și a fost supusă unui prim consult medical începând cu ora 19.00.

Conform foi de observație (F.O.) nr. 34175/26.08.2013, [REDACTED] a fost diagnosticată cu „Cefalee prin lovire cu pumnul prin A.G. (n.n. – agresiune)”. Conform aceleiași foi de observație, medicul i-a prescris pacientei un tratament medicamentos.

În dimineața următoare (27.08.2013), în jurul orelor 08.00, la finalul turei sale, ofițerul de serviciu [REDACTED] a acționat conform procedurii uzuale, deplasându-se, împreună cu ofițerul de serviciu care urma să îl înlocuiască, la comanda Poliției Municipiului Brăila, unde a prezentat evenimentele petrecute pe parcursul turei sale și a predat documentele întocmite cu prilejul intervențiilor la ele.

Tot în dimineața de 27.08.2013, fără a cunoaște la acel moment nimic despre implicarea în agresiune a lui [REDACTED], comisarul șef [REDACTED] a lecturat fișa nr. 3369/26.08.2013, întrucât fusese semnată pentru el de adjunctul [REDACTED] și a aplicat pe ea viza „V” (Văzut) și semnătura sa (declarație martor [REDACTED]).

Ulterior, în aceeași dimineață de 27.08.2013, la ședința matinală uzuală ținută la nivelul Liniei de Muncă Violentă din cadrul Biroului Investigații Criminale au fost prelucrate evenimentele violente sesizate în ziua precedentă și care reveneau în competența de cercetare a respectivei formațiuni.

La finalul ședinței, agentul de poliție [REDACTED] a fost desemnat să preia evenimentul respectiv și să desfășoare, secondat de agentul de poliție [REDACTED], activitățile de cercetare penală care se impuneau în cauză, pentru identificarea și tragerea la răspundere penală a agresorului.

Astfel, agenții [REDACTED] au primit cele două înscrisuri întocmite de inculpații [REDACTED] în ziua precedentă, pe care le-au lecturat.

Chiar dacă au constatat că în respectivele înscrisuri se consemnase că [REDACTED] nu dorise în 26.08.2013 să formuleze plângere penală prealabilă, agenții [REDACTED] au procedat la invitarea persoanei vătămate la sediul Poliției Municipiului Brăila, pentru a proceda la audierea sa – având în vedere faptul că, în conformitate cu normele procesual penale aplicabile în materie la acel moment, pentru infracțiunea de lovire sau alte violențe legea prevedea posibilitatea ca persoana vătămată să poată formula plângere prealabilă în termen de 2 luni de la data cunoașterii identității autorului.

De asemenea, în acea perioadă trebuiau aplicate și dispozițiile primite la nivelul Poliției Municipiului Brăila, de la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, de a se conforma Notei nr. 657/C2/6998/2011 din 20.03.2013 – în sensul de a se constitui dosar penal în cauză.

În acest sens, în urma solicitării făcute de agenții [REDACTED] s-a prezentat de îndată la sediul Poliției Municipiului Brăila, în respectiva dimineață de 27.08.2013, prilej cu care ea a consemnat personal o declarație olografă în care a descris detaliat incidentul violent căruia îi fusese victimă în ziua precedentă. Audierea a fost efectuată de către agenții [REDACTED] și [REDACTED] (împreună), dar la final viza privind organul de cercetare penală în fața căruia a fost dată declarația a fost aplicată doar de agentul [REDACTED].

La finalul respectivei audieri, [REDACTED] a menționat explicit că solicita identificarea și tragerea la răspundere penală a autorului pentru săvârșirea infracțiunii de lovire sau alte violențe.

Agenții [REDACTED] au constatat cu prilejul acelei audieri că agresiunea descrisă în fața lor era cu mult mai complexă decât aspectele de violență consemnate în documentele întocmite în ziua precedentă, la fața locului, de către inculpații [REDACTED].

După terminarea respectivei audieri (27.08.2013, în jurul orei 11.30 – astfel cum [REDACTED] a consemnat olograf la final), având în vedere că persoana vătămată acuzase pe parcursul audierii că resimțea dureri în zonele corporale unde fusese agresionată și ținând cont de faptul că în cauză se investiga o infracțiune de violență fizică, agenții [REDACTED] au îndrumat-o verbal să se deplaseze cât mai urgent la Serviciul de Medicină Legală Județean Brăila, pentru a solicita să fie consultată și a i se elibera un certificat medico-legal (act care era necesar și la dosarul cauzei).

Astfel, în jurul prânzului, [REDACTED] a părăsit sediul Poliției Municipiului Brăila, afirmând către agenții [REDACTED] că intenționa să se deplaseze în cursul aceleiași zile de 27.08.2013 la o unitate spitalicească (întrucât se simțea rău) și la S.M.L.J. Brăila pentru consult și certificat medico-legal.

În urma acelei prime audieri a persoanei vătămate [REDACTED] (finalizată aproape de prânz, în 27.08.2013), agentul [REDACTED] a ajuns la concluzia că agresorul era chiar ofițerul de poliție [REDACTED].

În continuare, după finalizarea acelei prime audieri, agenții [REDACTED] trebuiau să întocmească o nouă fișă (buletin) de eveniment cu privire la respectiva agresiune, fișă care să fie emisă de la nivelul Biroului Investigații Criminale și care să succedă fișei de eveniment nr. 3369 din 26.08.2013 întocmită la nivelul Biroului Ordine Publică.

Întrucât descoperise „o situație mai deosebită” – în sensul că autorul agresiunii era ofițerul de poliție [REDACTED] (fost Șef al [REDACTED]) – agentul [REDACTED]

[REDACTED] s-a deplasat imediat, singur, la inculpatul [REDACTED] (la acel moment subcomisar de poliție și deținător al funcției de adjunct al Șefului Poliției Municipiului Brăila, cu atribuții de coordonare pe linie de investigații criminale), considerând că era necesar să îl informeze – în prealabil întocmirii respectivei fișe de eveniment în care intenționa să îl indice pe ofițerul de poliție [REDACTED] drept agresor – pe inculpatul [REDACTED] despre intenția sa, având în vedere funcția de conducere deținută de respectivul inculpat.

Astfel, în cadrul unei discuții purtate „între patru ochi”, în jurul prânzului în data de 27.08.2013, agentul [REDACTED] l-a informat pe inculpatul [REDACTED] despre faptul că agresorul persoanei vătămate [REDACTED], din cadrul incidentului petrecut în ziua precedentă, era însuși ofițerul de poliție [REDACTED].

De asemenea, agentul [REDACTED] i-a comunicat inculpatului [REDACTED] că el (agentul [REDACTED]) trebuia să întocmească o fișă (buletin) de eveniment, pe care ulterior să o implementeze în circuitul oficial al actelor și pe fluxul informațional de la nivelul Poliției Municipiului Brăila, iar în cadrul fișei respective trebuia – conform realității – să îl indice pe [REDACTED] drept agresor.

Aflând de la agentul [REDACTED] că agresorul era [REDACTED] și că agentul menționat intenționa ca, împreună cu agentul [REDACTED], să indice – așa cum era legal și procedural – numele lui [REDACTED] în fișa (buletinul) de eveniment pe care trebuiau să îl întocmească, inculpatul [REDACTED] „s-a manifestat inițial panicat”.

După ce „și-a mai revenit”, inculpatul [REDACTED] i-a „dispus ferm și explicit” agentului de poliție [REDACTED] să ascundă în mod deliberat identitatea agresorului [REDACTED] și să întocmească și să introducă pe circuitul actelor și pe fluxul informațional o fișă (buletin) de eveniment în care autorul să figureze necunoscut.

Având în vedere că el avea un grad inferior celui al inculpatului [REDACTED] și că dispoziția, „chiar dacă era nelegală”, îi fusese „ferm trasată de către adjunctul Poliției Municipiului Brăila”, [REDACTED] s-a „temut” să îl contrazică pe inculpatul [REDACTED], gândindu-se că eventuala sa opoziție îi putea crea mari probleme la locul de muncă și că putea atrage alte forme de presiune și de răzbunare asupra lui.

Părăsind biroul inculpatului [REDACTED] și revenind alături de agentul [REDACTED], agentul Despa i-a relatat colegului său, în detaliu, discuția pe care o purtase cu inculpatul respectiv, precum și „dispoziția verbală expresă și fermă” pe care i-o dăduse inculpatul, aceea ca fișa de eveniment să fie întocmită cu autor necunoscut, iar nu cu indicarea numelui lui [REDACTED] ca agresor.

Consultându-se reciproc, agenții [REDACTED] au apreciat, de comun acord, că dispoziția dată de inculpatul [REDACTED] era „vădit nelegală și că scopul ei era acela de a-l „acoperi”, de a-l proteja pe [REDACTED] de la tragerea sa la răspundere penală.”

Cu toate acestea, conștientizând gradul de ierarhizare profesională la care se aflau ei doi în raport de inculpatul [REDACTED], precum și riscul la care s-ar fi expus dacă nu se conformau întocmai dispoziției dată de inculpat, agenții [REDACTED] au decis pe moment să întocmească respectiva fișă (buletin) de eveniment prin omiterea indicării numelui lui [REDACTED] ca autor, respectiv prin indicarea unui autor necunoscut.

În acest sens, agenții [REDACTED] au conceput fișa de eveniment având ca sursă emitentă Poliția Municipiului Brăila – Biroul Investigații Criminale (B.I.C.), având înscrisă data de 27.08.2013, ora 12.30.

În cadrul respectivei fișe, agenții [REDACTED] au consemnat, în mod necorespunzător adevărului, faptul că autor agresivității comise asupra persoanei vătămate era necunoscut – omițând astfel deliberat să indice numele ofițerului de poliție [REDACTED] drept agresor.

La finalul redactării, fișa de eveniment din 27.08.2013, ora 12.30 a fost printată, dar ea a fost semnată doar de agentul [REDACTED] (deși conceperea, întocmirea ei fusese realizată de agenții [REDACTED] împreună).

După printarea și semnarea acelei fișe de eveniment cu conținut fals, agenții [REDACTED] au purtat între ei doi o nouă discuție, în cadrul căreia au conștientizat că, dacă ar fi procedat în continuare și la implementarea acelei fișe în circuitul oficial al documentelor și în fluxul informațional de la nivelul Poliției Municipiului Brăila, atunci ar fi fost supuși unui risc real și major de a fi trași la răspundere penală pentru săvârșirea unor infracțiuni.

Întrucât nici agentul [REDACTED] și nici agentul [REDACTED] nu aveau niciun interes personal de a-l „acoperi” pe [REDACTED] și ei nici nu doreau să comită o ilegalitate, în urma consultării lor reciproce au stabilit că cel mai bine era să îl informeze pe comisarul șef [REDACTED] (șeful [REDACTED], formațiune în care cei doi agenți activau), șef direct căruia să îi spună despre ordinul ilegal dispus de inculpatul [REDACTED] și despre intenția lor de a se opune implementării acelei fișe false de eveniment.

Din aceste motive, în aceeași zi de 27.08.2013, la scurt timp după printarea și semnarea fișei de eveniment din 27.08.2013, ora 12.30, agenții [REDACTED] s-au deplasat împreună în biroul comisarului șef [REDACTED] (martor audiat în cauză), pe care l-au informat verbal, în detaliu, despre toate aspectele petrecute până la acel moment – inclusiv despre demersurile abuzive ale inculpatului [REDACTED].

Informațiile vizând presiunile exercitate de inculpatul [REDACTED] în scopul de a-l proteja pe [REDACTED] i-au fost comunicate comisarului șef [REDACTED] în principal de către agentul [REDACTED] însă la discuție a asistat și a participat activ (cu rol secundar) și agentul [REDACTED]. Cu prilejul aceleiași discuții purtate în trei, comisarul șef [REDACTED] i-a fost prezentată de către agenții [REDACTED] fișa de eveniment din 27.08.2013, ora 12.30, în care indicaseră drept agresor un autor necunoscut, prin omiterea indicării numelui lui [REDACTED].

[REDACTED] a conștientizat și el, instantaneu, că nu era legal să se procedeze astfel cum dispusesese inculpatul [REDACTED] și că cei doi agenți din subordinea sa directă fuseseră puși într-o postură ingrată și totodată periculoasă pentru ei – aceea de a raporta în mod fals că nu identificaseră autorul agresiunii – deși agenții nu aveau niciun interes de a se ascunde adevărul autor, ci ei doar se conformaseră până în acel moment ordinului ilegal trasat de superior (inculpatul [REDACTED]).

Astfel, șeful B.I.C. a decis să se opună falsei raportări.

Având în vedere informațiile primite de la cei doi agenți și lecturând personal fișa de eveniment din 27.08.2013, ora 12.30 (întocmită prin atestarea unor împrejurări nerealabile și prin omiterea indicării numelui lui [REDACTED] ca real agresor), comisarul [REDACTED] a decis, în virtutea obligației sale profesionale de respectare a legii indiferent de persoana subiect al cercetărilor, ca respectiva fișă de eveniment să nu fie oficial înregistrată și implementată, pentru că altfel s-ar fi comis o ilegalitate pentru care ar fi răspuns și agenții [REDACTED] (aflați în directă sa subordine în cadrul Biroului de Investigații Criminale).

În acest sens, la finalul respectivei discuții, comisarul șef [REDACTED] împreună cu agenții [REDACTED] au decis, de comun acord, că se impunea în mod legal distrugerea fișei de eveniment din 27.08.2013, ora 12.30 – care conținea informații false, dar care nu căpătase caracter oficial și nu începuse să producă efecte juridice, întrucât nu fusese încă prezentată pentru semnare Șefului Poliției Municipiului Brăila și nu fusese semnată de acesta, pe cale de consecință fișa nefiind deja implementată în circuitul oficial al documentelor și în fluxul informațional oficial de la nivelul respectivei unități polițienești.

După rupere, fragmentele de hârtie care compuseseră fișa respectivă au rămas inițial în posesia agentului [REDACTED] care, după ce a revenit în biroul său, a refăcut fișa originală (prin alipirea fragmentelor de rupere) și a efectuat o xerocopie (pe care a păstrat-o și a depus-o la prezentul dosar).

La finalul discuției purtate în biroul său și după ce fișa de eveniment a fost ruptă, comisarul șef [REDACTED] le-a dispus agenților [REDACTED] să continue cercetările și să procedeze la înregistrarea cauzei ca dosar penal cu autor cunoscut, care să fie înaintat pentru număr unic la Parchetul de pe lângă Judecătoria Brăila, urmând ca imediat inspectorul principal [REDACTED] (ofițer de cercetare penală în cadrul B.I.C.) să propună declinarea competenței de a efectua urmărirea penală în favoarea Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Galați (întrucât [REDACTED] avea grad de ofițer de poliție și calitate de organ de cercetare al poliției judiciare). Totodată, cu prilejul aceleiași discuții, șeful B.I.C. i-a cerut agentului [REDACTED] să îl informeze în mod sincer și pe comisarul șef [REDACTED] (Șeful Poliției Municipiului Brăila), despre demersurile ilegale realizate de inculpatul [REDACTED].

Ulterior, în cursul aceleiași zile de 27.08.2013, [REDACTED] le-a cerut agenților [REDACTED] să întocmească, în locul fișei distruse, o nouă fișă de eveniment în care să se consemneze realitatea vizând stabilirea identității agresorului în persoana ofițerului de poliție [REDACTED]. Tot pe parcursul zilei de 27.08.2013, ulterior discuției sale cu agenții [REDACTED] și al distrugerii fișei de eveniment cu conținut fals, comisarul șef Iorga Ionel a fost abordat de către inculpatul [REDACTED], care i-a reproșat faptul că nu fusese de acord cu ascunderea identității lui [REDACTED] drept agresor.

Astfel, inculpatul [REDACTED] aflase deja că șeful B.I.C. se opusese implementării în circuitul oficial al actelor și în fluxul informațional de la nivelul Poliției Municipiului Brăila a fișei (buletinului) de eveniment întocmită inițial (în fals) de agenții [REDACTED] (în urma presiunilor exercitate de același inculpat), fișă în care se consemnase în mod nereal că autorul

nu fusese identificat deși acesta era deja la acel moment cunoscut în persoana comisarului șef [REDACTAT].

Constatând însă că ofițerul [REDACTAT] era ferm în atitudinea sa de opunere față de un asemenea abuz, inculpatul [REDACTAT] a încercat să îl influențeze direct și pe el, spunându-i că decizia de „acoperire” a lui [REDACTAT] fusese luată „la alt nivel” (adică la nivel de conducere superior șefului B.I.C.).

Comisarul șef Iorga Ionel nu a înțeles din exprimarea inculpatului [REDACTAT] la cine anume din conducerea poliției brăilene se referise și nici nu a dobândit certitudinea că afirmația inculpatului era reală, șeful B.I.C. apreciind că era posibil ca decizia de a-l proteja astfel pe [REDACTAT] să îi fi aparținut doar inculpatului.

Astfel, din discuția cu agenții [REDACTAT], dar și din cea cu inculpatul [REDACTAT], comisarul șef [REDACTAT] a înțeles că adjunctul [REDACTAT] urmărea să fie „acoperit” [REDACTAT], nu doar prin neindicarea numelui celui din urmă ca agresor în fișa de eveniment de la nivelul B.I.C., ci chiar prin efectuarea cercetărilor ulterioare de așa manieră încât să nu conducă la [REDACTAT] și la tragerea acestuia la răspundere penală.

Efectiv, comisarul șef [REDACTAT] a înțeles din aspectele pe care le percepușe că inculpatul [REDACTAT] dorea ca polițiștii din subordinea sa să împiedice în orice mod identificarea în mod oficial a lui [REDACTAT] ca agresor, pe parcursul întregii anchete.

Între timp, în cursul aceleiași zile de 27.08.2013, atât ca urmare a sfatului ce i-a fost dat de către șeful B.I.C. cât și din inițiativă proprie, agentul [REDACTAT] s-a deplasat în biroul comisarului șef [REDACTAT], pentru a-l informa asupra demersurilor ilegale deja efectuate de inculpatul [REDACTAT] și a-l „pune în gardă” cu privire la demersuri ulterioare pe care agentul le anticipa din partea aceluiași inculpat.

Astfel, agentul [REDACTAT] știa că, în conformitate cu procedura uzuală de lucru, pe actele lucrării vizând agresiunea comisă asupra victimei [REDACTAT] trebuia să fie aplicată rezoluție de către Șeful Poliției Municipiului Brăila, în sensul înregistrării drept cauză penală și al efectuării de cercetări penale.

Totodată, agentul [REDACTAT] a anticipat intenția inculpatului [REDACTAT] de a-i prezenta – din postura sa de adjunct pe linie de investigații criminale – Șefului Poliției Municipiului Brăila speța, în mod mincinos, astfel încât inculpatul să îl inducă în eroare pe comisarul șef [REDACTAT], să îl convingă astfel că dosarul ar fi vizat o faptă cu autor necunoscut și să îl determine în acest mod să dispună (prin aplicarea unei rezoluții) ca dosarul să fie înregistrat drept cauză cu autor necunoscut, iar nu cu autor cunoscut [REDACTAT] (așa cum era în realitate).

Din aceste motive și având încredere în corectitudinea comisarului șef [REDACTAT], agentul [REDACTAT] s-a deplasat, în primă fază singur, în biroul respectivului Șef al Poliției Municipiului Brăila, prezentându-i situația de fapt reală și activitățile abuzive exercitate asupra lui de către inculpatul [REDACTAT], în scopul protejării lui [REDACTAT] de răspundere penală (astfel cum aspectele se petrecuseră și cum îi fuseseră relatate și șefului B.I.C. – martorul [REDACTAT]).

Totodată, agentul [REDACTAT] i-a comunicat comisarului șef [REDACTAT] că la acel moment era posibil ca inculpatul [REDACTAT] să intenționeze să îi „întindă o capcană”, în sensul ca dosarul penal respectiv să îi fie prezentat ca fiind, în mod fals, cu autor necunoscut, astfel încât Șeful Poliției Municipiului Brăila să dispună prin propria sa rezoluție ca cercetările să se efectueze față de autor necunoscut, iar nu față de [REDACTAT].

La finalul respectivei prime discuții purtate de agentul [REDACTAT] cu comisarul șef [REDACTAT], „între patru ochi”, primul a părăsit biroul șefului.

După doar câteva minute însă, la solicitarea inculpatului [REDACTAT], agentul [REDACTAT] l-a însoțit pe acesta din urmă în biroul aceluiași comisar șef [REDACTAT].

Nici comisarul șef [REDACTAT] și nici agentul [REDACTAT] nu au devoalat față de inculpat faptul că purtaseră anterior, „între patru ochi”, respectiva (primă) discuție sinceră.

Astfel, în prezența agentului [REDACTAT] inculpatul [REDACTAT] a susținut față de Șeful Poliției Municipiului Brăila că în cauza vizând agresiunea comisă asupra persoanei vătămate

■ nu fusese încă identificat autorul și că nu erau șanse obiective ca agresorul să fie repede identificat.

Totodată, pe cale de consecință față de respectiva expunere neadevărată a situației din dosar, inculpatul ■ i-a propus comisarului șef ■ ca acesta din urmă să aplice personal pe actele lucrării rezoluție prin care să dispună înregistrarea cauzei ca dosar cu autor necunoscut.

Cunoscând însă – prin prisma discuției anterioare purtate exclusiv cu agentul ■ – realitatea asupra faptului că agresorul era ■ și știind faptul că inculpatul ■ avea și el cunoștință despre faptul că ■ era autorul (întrucât fusese informat și el, anterior, tot de agentul ■, despre acest aspect), Șeful Poliției Municipiului Brăila a conștientizat personal atitudinea vădit nesinceră pe care inculpatul ■ o adoptase față de el.

Astfel, comisarul șef ■ i-a cerut inculpatului ■ să îi înmâneze actele lucrării, pentru a le studia personal și a decide astfel dacă se impunea înregistrarea în rândul dosarelor cu autor necunoscut sau al celor cu autor cunoscut.

În acest sens, ■ a verificat în mod temeinic actele lucrării, întrucât toate aspectele percepute până atunci îi creaseră suspiciunea că inculpatul ■ nu doar că încerca să îl „acopere” pe ■, pentru ca acesta să nu fie tras la răspundere penală, ci chiar încerca să facă respectiva ilegalitate folosindu-se de el – în sensul că, deși în calitate de adjunct pe linie de investigații criminale era abilitat să aplice rezoluția respectivă în locul/pentru Șeful Poliției Municipiului Brăila, ■ nu dorea să dispună el însuși înregistrarea cauzei ca dosar cu autor necunoscut, ci încerca, prin prezentarea către comisarul șef ■ a unor aspecte false, să îl determine pe acesta din urmă să aplice o asemenea rezoluție.

Astfel, lecturând actele lucrării, Șeful Poliției Municipiului Brăila a remarcat faptul că, în cadrul declarației pe care o dăduse în fața agentului ■, persoana vătămată ■ indicase (în chiar prima pagină a declarației) nu doar marca autoturismului cu care circulase agresorul, ci și numărul de înmatriculare al respectivului autovehicul.

Folosindu-se de respectiva informație evidentă și nedorind să îl abordeze „fără menajamente” pe inculpatul ■ – deși, în sine, se convinsese că inculpatul avea un interes ascuns de a-l proteja pe ■ „cu mâna sa” – comisarul șef ■ i-a răspuns inculpatului că nu se impunea înregistrarea cauzei ca dosar cu autor necunoscut, întrucât trebuiau valorificate probator informațiile vizând numărul de înmatriculare al autovehiculului agresorului.

Astfel, el i-a explicat inculpatului ■ că, în urma verificărilor în baza de date, după numărul de înmatriculare, se putea lesne ajunge la identificarea proprietarului autovehiculului și, pe cale de consecință, la identificarea conducătorului său de la momentul agresiunii.

Prin urmare – opunându-se solicitării făcute de inculpatul ■, în urma expunerii mincinoase a situației din actele lucrării, care nici măcar nu a adus în discuție, absolut deloc, numele lui ■ – comisarul șef ■ a aplicat pe actul de sesizare al cauzei (procesul-verbal de sesizare din oficiu din 26.08.2013, întocmit de inculpații ■) rezoluția „P/27.08.2013 BIC – Rog propuneri legale T 10 zile” (viză specifică pentru înregistrarea cauzei în rândul dosarelor cu autor cunoscut).

De asemenea, tot în prezența inculpatului ■, comisarul șef ■ i-a dispus verbal agentului ■ ca, după efectuarea verificărilor vizând autoturismul, să îi prezinte persoanei vătămate ■ – spre recunoașterea agresorului – fotografia comisarului șef de poliție ■.

Imediat după respectiva discuție, comisarul șef ■ l-a informat pe comisarul șef (martor audiat în cauză) ■ (care la acel moment deținea funcția de ■) despre agresiunea comisă de ofițerul ■ și despre demersurile ilegale întreprinse de inculpatul ■ pentru a-l „acoperi” pe agresor.

După aflarea respectivelor informații de la Șeful Poliției Municipiului Brăila, comisarul șef [REDACTAT] – însușindu-și și el concluzia că inculpatul [REDACTAT] acționase în mod incorect, vrând să îl determine prin inducere în eroare pe comisarul șef [REDACTAT] să rezoluționeze lucrarea ca dosar penal cu autor necunoscut și să îl protejeze astfel pe [REDACTAT] – a purtat o discuție cu inculpatul [REDACTAT], în cadrul căreia i-a reproșat respectivele aspecte.

După discuția sa cu comisarul șef [REDACTAT], în aceeași zi de 27.08.2013, comisarul șef [REDACTAT] a fost abordat și de comisarul șef [REDACTAT] (șeful B.I.C.), fiind informat de către acesta din urmă cu privire la demersurile ilegale realizate de către inculpatul [REDACTAT] și despre modul în care [REDACTAT] și agenții [REDACTAT] se opuseseră într-un final.

Cu acel prilej, comisarul șef [REDACTAT] a constatat că Șeful Poliției Municipiului Brăila deja cunoștea în detaliu întreaga situație de fapt.

Totodată, comisarul șef [REDACTAT] i-a spus șefului B.I.C. că el și agenții [REDACTAT], din subordinea sa, procedaseră așa cum trebuia și cum era legal, în sensul că luaseră decizia corectă de a nu da curs până la capăt solicitărilor abuzive ale inculpatului [REDACTAT] de a-l proteja pe [REDACTAT], pentru a nu fi tras la răspundere penală pentru agresiunea comisă.

Între timp, în cursul aceleiași zile de 27.08.2013, aproximativ în jurul prânzului, comisarul șef (martor audiat în cauză) [REDACTAT] (adjunct al Șefului Poliției Municipiului Brăila, cu atribuții de coordonare pe linie de siguranță și ordine publică), ajungând în secretariat pentru a-și prelua mapa de lucru, a fost observat de inculpatul [REDACTAT], prin ușa deschisă a biroului său învecinat.

Inculpatul [REDACTAT] l-a chemat în biroul său pe comisarul șef [REDACTAT] și l-a întrebat dacă știa cine fusese agresorul în cazul evenimentului petrecut în ziua precedentă (26.08.2013) pe șos. Rîmnicu Sărat.

Pentru că la acel moment [REDACTAT] nu cunoștea cine era autorul violențelor comise asupra persoanei vătămate, el nu a răspuns, însă inculpatul [REDACTAT] i-a spus că „autorul respectivei agresiuni fusese comisarul șef [REDACTAT], care fusese recunoscut de persoana vătămată”.

Între timp, în cursul aceleiași zile de 27.08.2013, după discuția cu comisarul șef [REDACTAT], după distrugerea fișei de eveniment cu conținut neadevărat și după discuțiile cu Șeful Poliției Municipiului Brăila (în ultimă fază inclusiv cu coparticiparea la discuție a inculpatului [REDACTAT]), agentul [REDACTAT] a continuat cercetările în cauză, secondat fiind de agentul [REDACTAT].

Astfel, cei doi agenți s-au deplasat la sediul [REDACTAT] (societate pe numele căreia figura înmatriculat autoturismul [REDACTAT]), unde au făcut verificări și au stabilit că autovehiculul respectiv figura închiriat către [REDACTAT] Brăila, firmă administrată de [REDACTAT] (aspecte consemnate într-un proces-verbal întocmit de agenți).

Agenții [REDACTAT] au revenit apoi la sediul Poliției Municipiului Brăila și au rechemat-o pe [REDACTAT], pentru audieri suplimentare în cauză și pentru a-i fi prezentată spre recunoaștere fotografia lui [REDACTAT].

Persoana vătămată a dat curs invitației și a venit iarăși spre a fi audiată, însă de această dată a manifestat o atitudine diametral opusă celei pe care o avusese cu doar câteva ore înainte, cu prilejul primei audieri (finalizate la ora 11.30).

Astfel, până la momentul prezentării propriu-zise către ea a fotografiei lui [REDACTAT] și până la pronunțarea de către agenți a numelui respectivului ofițer față de ea, [REDACTAT] – fiind vizibil surescitată psihic, panicată – a declarat atât verbal cât și în scris că nu mai dorea continuarea cercetărilor împotriva agresorului și nici nu mai vroia să se prezinte la S.M.L.J. Brăila pentru consult și certificat medico-legal.

Agenții [REDACTAT] au rămas surprinși de noua atitudine a persoanei vătămate și au insistat procedural ca ea, chiar dacă dorea să își retragă plângeră, totuși să accepte să i se prezinte spre recunoaștere fotografia prezumtivului agresor.

_____ a acceptat în cele din urmă să participe la respectiva activitate, astfel că agentul Despa i-a prezentat fotografiile lui _____ și _____. Privind cu atenție respectivele fotografii, _____ a susținut că recunoaște cu certitudine, în respectivele fotografii, pe _____ ca fiind autorul agresiunii comise asupra ei în ziua de 26.08.2013, respectiv pe _____ ca fiind persoana care a intervenit direct pentru finalizarea agresiunii.

În acest sens, deși l-a recunoscut și în scris pe agresor ca fiind _____, persoana vătămată a refuzat cu vehemență să formuleze împotriva lui plângere penală prealabilă pentru săvârșirea infracțiunii de lovire sau alte violențe.

În cele din urmă, la finalul programului de lucru din aceeași zi de 27.08.2013, agenții _____ au întocmit fișa (buletinul) de eveniment nr. 3403 din 27.08.2013, ora 16.10, emisă de la nivelul Biroului de Investigații Criminale, în care au indicat – conform realității – că agresorul persoanei vătămate _____ fusese identificat în persoana lui _____.

Correspondând adevărului, respectiva fișă de eveniment a fost implementată în circuitul oficial și pe fluxul informațional oficial de la nivelul Poliției Municipiului Brăila (fișa de eveniment nr. 3403 din 27.08.2013, ora 16.10).

Ulterior recunoașterii de pe fotografie a agresorului în persoana lui _____ și a consemnării refuzului persoanei vătămate de a formula plângere penală prealabilă împotriva lui, dosarul penal a fost înaintat de la Poliția Municipiului Brăila, prin adresa nr. 276923/2013 din 28.08.2013, către Parchetul de pe lângă Judecătoria Brăila, cu referat – întocmit de inspectorul principal (martor audiat în cauză) _____ (din cadrul Poliției Municipiului Brăila – Biroul de Investigații Criminale) – cu propunere de declinare a competenței în favoarea Parchetului de pe lângă Curtea de Apel, având în vedere că făptuitorul _____ avea grad de ofițer de poliție și calitate de organ de cercetare al poliției judiciare.

La interogatoriile luate, inculpații _____ și _____, inițial, au declarat că, la momentul intervenției, la locul faptei pe șoseaua Rîmnicu Sărat din municipiul Brăila, au aflat că autorul agresiunii asupra persoanei vătămate _____ a fost _____, ofițer de poliție, dar că nu-și pot explica de ce nu au consemnat numele acestuia în cele două înscrisuri oficiale întocmite cu ocazia intervenției la eveniment, însă acest lucru nu s-a întâmplat pentru că ar fi fost efectuate solicitări sau constrângeri din partea altor lucrători de poliție.

Ulterior, inculpații _____ și _____ au dat declarații mai nuanțate, în sensul că la acel moment nu ar fi înțeles prea clar și nici nu aveau date exacte cu privire la identitatea agresorului, motiv pentru care nu a fost consemnată în documentele încheiate.

În ceea ce privește pe inculpatul _____, acesta a negat constant săvârșirea infracțiunilor reținute în sarcina sa.

Situația de fapt expusă este însă pe deplin dovedită cu probe administrate în cauză pe întreg parcursul procesului penal și expuse mai sus.

În esență, sub acest aspect, referitor la inculpații _____ și _____, pe lângă celelalte probe administrate în cauză, edificatoare sunt declarațiile martorilor _____ și _____, din care rezultă că, încă din primul moment, martorul _____ a fost indicat ca autor al agresiunii, precum și declarațiile inițiale ale celor doi inculpați, potrivit cărora, au cunoscut cine este autorul agresiunii, dar că nu-și pot explica de ce nu a fost consemnat numele acestuia în documentele încheiate.

În același sens, privind pe inculpatul _____, pe lângă celelalte probe administrate, edificatoare sunt declarațiile martorilor _____, care relatează pe larg modalitatea în care inculpatul i-a solicitat să nu indice numele autorului agresiunii _____, prin încălcarea atribuțiilor de serviciu stabilite prin lege; declarația martorului _____, care arată că inculpatul _____ i-a reproșat că s-a opus demersului său și că decizia de a nu fi indicat numele agresorului ar fi fost luată „la alt nivel”; declarația martorului _____, din care rezultă că inculpatul _____ știa cine este agresorul în cauză.

Referitor la susținerea inculpatului _____, potrivit căreia, identitatea agresorului _____ a fost cunoscută la momentul recunoașterii acestuia de către martora _____, în urma interogării efectuate în baza de date, instanța reține că în acest moment s-a

produs o confirmare a precizărilor făcute încă din primul moment în fața inculpaților [REDACTAT], și nu a identificării primare a agresorului.

Având în vedere situația de fapt reținută, infracțiunile sub aspectul cărora au fost trimiși în judecată inculpații [REDACTAT], [REDACTAT] și încadrarea juridică a acestora, precum și dispozițiile: Deciziei nr. 265/2014 a Curții Constituționale a României; Deciziei 5/2014 a Înaltei Curți de Casație și Justiție; art. 10 din legea nr. 187/2012; art. 5, art. 35 și art. 39 Cod penal, cu incidență în determinarea legii penale mai favorabile, în cauză s-a impus a fi efectuată o analiză sub mai multe aspecte, respectiv:

- determinarea legii penale mai favorabile;
- încadrarea juridică dată faptelor reținute prin rechizitoriu;
- existența elementelor constitutive ale infracțiunilor reținute în sarcina inculpaților la momentul săvârșirii faptelor;
- individualizarea și aplicarea pedepselor care se impun, după caz.

Referitor la primul aspect, respectiv determinarea legii penale mai favorabile aplicabile în cauză, s-au reținut următoarele:

În primul rând, prin Decizia nr. 265/2014 a Curții Constituționale a României și Decizia nr. 5/2014 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, s-a statuat că legea penală se aplică în mod global, nu pe instituții autonome.

Potrivit prevederilor art. 35-36 Cod penal, existența infracțiunii continuate poate fi reținută numai în situația existenței unui singur subiect pasiv al infracțiunii.

Art. 39 Cod penal prevede condiții mai severe cu referire la pedeapsa stabilită în cazul concursului de infracțiuni față de art. 34 vechiul Cod penal.

Aceeași situație se regăsește și în cazul condițiilor suspendării executării pedepsei sub supraveghere prevăzute de art. 91 Cod penal față de art. 86/1 vechiul Cod penal, respectiv condițiile aplicării prevederilor art. 81 din vechiul Cod penal privind suspendarea condiționată a executării pedepsei.

Având în vedere aceste aspecte și numărul de infracțiuni reținute în sarcina inculpatului [REDACTAT] s-a constatat că în cauză legea veche este legea penală mai favorabilă.

Referitor la inculpații [REDACTAT], având în vedere aspectele reținute mai sus, cu referire la aplicarea globală a legii penale și a posibilității aplicării dispozițiilor art. 80 Cod penal privind renunțarea la aplicarea pedepsei, precum și imposibilitatea aplicării prevederilor art. 18/1 vechiul Cod penal și a art. 11 pct. 2 lit. a raportat la art. 10 lit. b/1 vechiul Cod procedură penală, legea procesual penală fiind de strictă și imediată aplicare, Tribunalul a apreciat că legea nouă este legea penală mai favorabilă.

Față de aceste aspecte, în baza prevederilor art. 386 Cod proc.pen., s-a dispus schimbarea încadrării juridice dată faptelor prin rechizitoriu în acest sens, respectiv:

Cu privire la inculpatul [REDACTAT]:

- din infracțiunea prevăzută de art. 13² din Legea nr. 78/2000 în referire la art. 297 alin. 1 Cod penal, cu aplicarea art. 5 alin. 1 Cod penal, în :
- infracțiunea prevăzută de art. 13² din Legea nr. 78/2000 în referire la art. 246 vechiul Cod penal, cu aplicarea art. 5 alin. 1 Cod penal și
- infracțiunea prevăzută de art. 13² din Legea nr. 78/2000 în referire la art. 248 vechiul Cod penal, cu aplicarea art. 5 alin. 1 Cod penal.
- din infracțiunea prevăzută de art. 269 alin. 1 Cod penal, cu aplicarea art. 5 alin. 1 Cod penal, în infracțiunea prevăzută de art. 264 alin. 1 vechiul Cod penal cu aplicarea art. 5 alin. 1 Cod penal.

Cu privire la inculpații [REDACTAT]:

- din infracțiunea prevăzută de art. 289 alin. 1 vechiul Cod penal cu aplicarea art. 41 alin. 2 vechiul Cod penal și art. 5 Cod penal, în infracțiunea prevăzută de art. 321 alin. 1 Cod penal cu aplicarea art. 35 alin. 1 Cod penal și art. 5 alin. 1 Cod penal;
- din infracțiunea prevăzută de art. 264 alin. 1 vechiul Cod penal cu aplicarea art. 5 alin. 1 Cod penal, în infracțiunea prevăzută de art. 269 alin. 1 Cod penal cu aplicarea art. 5 alin. 1 Cod penal.

Referitor la elementele constitutive ale infracțiunii de abuz în serviciu contra intereselor publice, subiect pasiv Poliția Municipiului Brăila, reținută în sarcina inculpatului [REDACTAT], la momentul săvârșirii faptei, din modalitatea săvârșirii faptei reținute și consecințele acesteia, nu a rezultat întrunirea cerințelor prevăzute de art. 348 vechiul Cod penal, respectiv că prin aceasta să se fi cauzat o tulburare însemnată a bunului mers al Poliției Municipiului Brăila, ori o pagubă în patrimoniul acestei instituții, considerente pentru care în baza art. 17 alin. 2 în referire la art. 16 alin. 1 lit. b Cod proc.pen., s-a dispus achitarea inculpatului cu privire la această infracțiune.

Referitor la infracțiunile de abuz în serviciu contra intereselor persoanelor-subiect pasiv agent de poliție [REDACTAT] și favorizarea infractorului: aceste fapte, în modalitatea reținută, au fost pe deplin dovedite cu probe administrate în cauză și menționate mai sus.

Săvârșirea infracțiunilor și vinovăția inculpatului fiind dovedite, instanța a dispus condamnarea acestuia ținând cont de criteriile generale de individualizare a pedepselor prevăzute de art. 72 Cod penal anterior.

Totodată, instanța a avut în vedere și împrejurările referitoare la persoana inculpatului care are 40 de ani, studii superioare, gradul comisar de poliție, este căsătorit și are stagiul militar satisfăcut, se află la primul impact cu legea penală, iar pe parcursul procesului penal a avut o atitudine nuanțată referitoare la faptele comise, în sensul că a recunoscut aspectele privind dispozițiile date martorului [REDACTAT], dar nu și faptul că ar fi cunoscut identitatea agresorului în cauză, respectiv martorul [REDACTAT].

Față de cele expuse, instanța și-a format convingerea că scopul legal al pedepsei prevăzut de art. 52 vechiul Cod penal, se va putea realiza în persoana inculpatului prin condamnarea acestuia la pedeapsa închisorii fără privare de libertate, urmând ca în baza art. 81 Cod penal anterior, să dispună suspendarea condiționată pe durata termenului de încercare prevăzut de art. 82 Cod penal anterior.

Având în vedere conduita bună a inculpatului înainte de săvârșirea infracțiunii, acesta fiind la primul impact cu legea penală, precum și atitudinea sa după săvârșirea infracțiunii, constând în prezența constantă în fața organelor judiciare, instanța a făcut aplicarea și a art. 74 și 76 Cod penal anterior, referitoare la circumstanțele atenuante.

Disponând condamnarea, instanța i-a interzis inculpatului drepturile civile prevăzute de art. 64 alin. 1 teza a II-a și b Cod penal anterior, pe durata prevăzută de art. 71 din vechiul Cod penal. Totodată, în baza art. 71 alin. 5 vechiul Cod penal, instanța a dispus suspendarea executării pedepsei accesorii pe durata suspendării condiționate a executării pedepsei principale.

Disponând în acest mod, în baza art. 88 vechiul Cod penal, s-a dedus din pedeapsa aplicată perioada de reținere de la data de 11.01.2016 la 12.01.2016.

Referitor la inculpații [REDACTAT], analizând materialul probator administrat în cauză, instanța a constatat că infracțiunile deduse judecății prezintă o gravitate redusă, având în vedere natura și întinderea urmărilor produse, precum și persoana inculpaților care au ocupație, fiind agenți de poliție și se află la primul impact cu legea penală, ținând cont de faptul că s-au prezentat constant în fața organelor judiciare, precum și de posibilitățile reale de îndreptare, aplicarea unor pedepse ar fi inoportună din cauza consecințelor pe care le-ar avea asupra acestora.

De asemenea, s-a constatat că față de aceștia nu s-a mai dispus renunțarea la aplicarea pedepsei, iar maximul special al pedepselor prevăzut de lege pentru infracțiunile deduse judecății este de 5 ani, nedepășind limita prevăzută de art. 80 Cod penal.

Față de aceste considerente, în baza art. 396 alin. 3 Cod proc.pen. raportat la art. 80 Cod penal, s-a renunțat la aplicarea pedepselor față de inculpații [REDACTAT], sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de fals intelectual în formă continuată, prevăzută de art. 321 alin. 1 Cod penal cu aplicarea art. 35 alin. 1 Cod penal și art. 5 alin. 1 Cod penal și favorizarea infractorului prevăzută de art. 269 alin. 1 Cod penal cu aplicarea art. 5 alin. 1 Cod penal la data de 26.08.2013.

În baza art. 81 alin. 1 și 3 Cod penal, s-a aplicat inculpaților [REDACTAT] câte un avertisment.

În baza art. 25 alin. 3 Cod proc.pen. și art. 404 alin. 4 Cod proc.pen. s-a dispus desființarea înscrisurilor falsificate, respectiv procesul verbal de sesizare din oficiu din data de 26.08.2013 și fișa intervenției al eveniment „112” din data de 26.08.2013 cu nr....

În baza art. 274 Cod proc.pen., a fost obligat inculpatul [REDACTAT] la 2.500 lei cheltuieli judiciare către stat, din care 2.000 lei efectuate pe parcursul urmăririi penale, iar pe inculpații [REDACTAT] și [REDACTAT] la câte 1.300 lei fiecare cheltuieli judiciare către stat, din care câte 1.000 lei efectuate pe parcursul urmăririi penale.

În termen legal împotriva acestei sentințe au declarat apel Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DNA – Serviciul Teritorial Galați și inculpații [REDACTAT].

În motivele de apel formulate Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DNA – Serviciul Teritorial Galați a criticat sentința sub următoarele aspecte:

- nelegalitatea în ceea ce privește cuantumul amenzii aplicate inculpatului [REDACTAT] pentru săvârșirea infracțiunii de favorizarea infractorului prevăzută de art. 264 alin. 1 Cod penal din 1969, arătându-se că amenda de 200 lei aplicată de prima instanță este sub minimul special de 250 lei;

- netemeinicia soluției de achitare a inculpatului [REDACTAT] pentru săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu prevăzută de art. 13² din Legea nr. 78/2000 în referire la art. 248 Cod penal din 1969, apreciindu-se că prin fapta dedusă judecății inculpatul a cauzat o tulburare însemnată a bunului mers al Poliției municipiului Brăila;

- netemeinicia în ceea ce privește individualizarea sancțiunii penale aplicate inculpatului [REDACTAT] pentru săvârșirea infracțiunii de favorizare a infractorului și în ceea ce privește reținerea de circumstanțe atenuante în cazul infracțiunii de abuz în serviciu prevăzută de art. 13² din Legea nr. 78/2000 în referire la art. 246 Cod penal din 1969;

- netemeinicia în ceea ce privește modalitatea de executare a pedepsei rezultante aplicate inculpatului [REDACTAT], susținându-se că în cauză nu se justifică suspendarea condiționată a executării pedepsei, ci executarea efectivă a acesteia;

- netemeinicia în ceea ce privește renunțarea la aplicarea pedepselor față de inculpații [REDACTAT].

În ceea ce privește apelul declarat de inculpatul [REDACTAT], acesta a solicitat desființarea sentinței pronunțate de prima instanță și:

- achitarea sa pentru infracțiunea de abuz în serviciu contra intereselor persoanelor întrucât fapta nu este prevăzută de legea penală iar în subsidiar întrucât nu a fost săvârșită cu vinovăția prevăzută de lege;

- achitarea sa pentru infracțiunea de favorizare a infractorului întrucât fapta nu a fost săvârșită cu vinovăția prevăzută de lege iar în subsidiar întrucât nu există suficiente probe că inculpatul a săvârșit infracțiunea, având în vedere principiul *in dubio pro reo*.

Referitor la apelurile declarate în cauză de inculpații [REDACTAT], se constată că aceștia au formulat cereri scrise de retragere a apelurilor, sens în care se va lua act prin dispozitivul prezentei decizii, conform art. 415 Cod procedură penală.

Apelul declarat de inculpatul [REDACTAT] este fondat și urmează a fi admis, în vreme ce apelul formulat de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DNA – Serviciul Teritorial Galați este nefondat și urmează a fi respins, pentru următoarele considerente.

Examinând sentința penală supusă controlului judiciar, atât prin prisma motivelor de apel formulate în cauză cât și din oficiu, sub toate aspectele de fapt și de drept, conform art. 371 alin. 2 Cod procedură penală, Curtea reține următoarele:

I. Referitor la apelul declarat de inculpatul [REDACTAT]

Prin actul de sesizare al instanței s-a dispus trimiterea în judecată a inculpatului [REDACTAT], ofițer de poliție cu grad profesional de subcomisar și deținând funcția de adjunct al șefului Poliției Municipiului Brăila cu atribuții de coordonare pe linie de investigații criminale pentru infracțiunea de *abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit*, prevăzută de art. 13² din Legea nr. 78/2000 în referire la

art. 297 alin. 1 Cod penal, cu aplicarea art. 5 alin. 1 Cod penal, constând în aceea că la data de 27.08.2013, acționând cu intenție directă calificată prin scop, și-a îndeplinit în mod defectuos atribuțiile de serviciu prin faptul că:

- prevalându-se de ascendentul ierarhic profesional conferit de funcția sa superioară, a exercitat demersuri abuzive asupra subalternului său, agentul de poliție [REDACTAT] (din cadrul Poliției Municipiului Brăila – Biroul de Investigații Criminale), căruia i-a ordonat verbal, în mod ferm – după ce a aflat că cercetările relevaseră faptul că autorul agresiunii fizice sesizate de [REDACTAT] era [REDACTAT] (ofițer de poliție activ la data faptelor, fost Șef al Inspectoratului de Poliție al Județului Brăila, care în perioada respectivă se judeca în instanță solicitând anularea ordinului ministrului Administrației și Internelor de destituire din respectiva funcție) – ca, în fișa de eveniment pe care agentul avea obligația de a o întocmi pentru a fi implementată în fluxul informațional polițienesc, să nu indice drept autor pe [REDACTAT], ci să ateste împrejurarea neadevărată că autorul era necunoscut (inițial agentul [REDACTAT] conformându-se ordinului ilegal și întocmind împreună cu agentul [REDACTAT] o fișă de eveniment neconformă adevărului, dar refuzând în final să înainteze spre implementare în fluxul informațional polițienesc respectivul înscris fals);

- precum și prin faptul că, prin expunerea verbală a unei situații de fapt neadevărate, în mod deliberat, către Șeful Poliției Municipiului Brăila (comisarul șef [REDACTAT]) – în sensul că autorul agresiunii nu fusese identificat și nici nu existau posibilități obiective de identificare a sa, deși la acel moment cunoștea că autorul era [REDACTAT] a încercat să îl determine pe Șeful Poliției Municipiului Brăila să dispună înregistrarea sesizării numitei [REDACTAT] privind agresarea sa fizică, ca dosar penal cu autor necunoscut (iar nu ca dosar penal cu autor cunoscut),

prin toate aceste demersuri abuzive [REDACTAT] vătămând interesele legitime profesionale ale agentului de poliție [REDACTAT] (acelea de a-și exercita în mod corect activitatea și de a întocmi doar înscrisuri oficiale conținând aspecte corespunzătoare adevărului), precum și interesele legitime ale Poliției Municipiului Brăila (acelea de a se efectua în cadrul său activități de cercetare penală în raport de situația de fapt reală, precum și de a se întocmi înscrisuri oficiale corespunzătoare adevărului – activități ce se circumscriu interesului general al justiției penale), totodată [REDACTAT] urmărind prin demersurile sale abuzive să obțină pentru ofițerul de poliție [REDACTAT] împiedicarea tragerii acestuia la răspundere penală pentru respectiva agresiune sau, cel puțin, îngreunarea cercetărilor și reușind astfel să obțină, ca folos necuvenit pentru [REDACTAT], întârzierea și îngreunarea cercetării sale penale – scopul maxim vizat de [REDACTAT] (împiedicarea tragerii la răspundere penală) nefiind atins doar datorită opoziției (exterioare) a agentului [REDACTAT] de a executa până la capăt ordinul ilegal, precum și a vigilanței Șefului Poliției Municipiului Brăila, care s-a opus cererii lui [REDACTAT] de a se înregistra cauza ca dosar cu autor necunoscut.

Prin același act de sesizare s-a dispus trimiterea în judecată a inculpatului [REDACTAT] pentru săvârșirea infracțiunii de *favorizarea infractorului* prevăzută de art. 269 alin. 1 Cod penal, cu aplicarea art. 5 alin. 1 Cod penal constând în aceea că, la data de 27.08.2013, prin:

- dispunerea verbală către agentul de poliție [REDACTAT] (din cadrul Poliției Municipiului Brăila – Biroul de Investigații Criminale) – după ce a aflat că cercetările relevaseră faptul că autorul agresiunii fizice sesizate de [REDACTAT] la era [REDACTAT] (ofițer de poliție activ la data faptelor, fost Șef al Inspectoratului de Poliție al Județului Brăila, care în perioada respectivă se judeca în instanță solicitând anularea ordinului ministrului Administrației și Internelor de destituire din respectiva funcție) – o ordinului ilegal ca, în fișa de eveniment pe care agentul avea obligația de a o întocmi pentru a fi implementată în fluxul informațional polițienesc, să nu indice drept autor pe [REDACTAT], ci să ateste împrejurarea neadevărată că autorul era necunoscut (inițial agentul [REDACTAT] conformându-se ordinului ilegal și întocmind împreună cu agentul [REDACTAT] o fișă de eveniment neconformă adevărului, dar refuzând în final să înainteze spre implementare în fluxul informațional polițienesc respectivul înscris fals);

- precum și prin expunerea verbală a unei situații de fapt neadevărate, în mod deliberat, către Șeful Poliției Municipiului Brăila (comisarul șef [REDACTED]) – în sensul că autorul agresiunii nu fusese identificat și nici nu existau posibilități obiective de identificare a sa, deși la acel moment cunoștea că autorul era [REDACTED] – pentru a încerca să îl determine pe Șeful Poliției Municipiului Brăila să dispună înregistrarea sesizării numitei [REDACTED] privind agresarea sa fizică, ca dosar penal cu autor necunoscut (iar nu ca dosar penal cu autor cunoscut), a ajutat astfel pe făptuitorul [REDACTED], [REDACTED] acționând în scopul vădit al împiedicării tragerii la răspundere penală a ofițerului de poliție [REDACTED] sau, cel puțin, al îngreunării cercetărilor față de acesta din urmă.

Raportat la acuzațiile deduse judecătii. având în vedere și principiul aplicării unitare a legii penale mai favorabile instanța de fond a dispus schimbarea încadrării juridice dintr-o singură infracțiune de abuz în serviciu, prevăzută de art. 13² din Legea nr. 78/2000 în referire la art. 297 al. 1 Cod penal, în două infracțiuni de abuz în serviciu, respectiv o infracțiune de abuz în serviciu contra intereselor publice, prevăzută de art. 13² din Legea nr. 78/2000 în referire la art. 248 Cod penal din 1969 și o infracțiune de abuz în serviciu contra intereselor persoanelor prevăzută de art. 13² din Legea nr. 78/2000 în referire la art. 246 Cod penal din 1969.

Având în vedere noua încadrare juridică instanța de fond a dispus condamnarea inculpatului [REDACTED] pentru infracțiunea de abuz în serviciu contra intereselor persoanelor reținând că prin fapta sa inculpatul a vătămat interesele legitime profesionale ale agentului de poliție [REDACTED], respectiv acelea de a-și exercita în mod corect activitatea și de a întocmi doar înscrisuri oficiale conținând aspecte corespunzătoare adevărului, dispunând totodată achitarea inculpatului pentru infracțiunea de abuz în serviciu contra intereselor publice apreciind că în cauză nu rezultă întrunirea cerințelor prevăzută de art. 248 Cod penal din 1969, respectiv nu rezultă faptul că prin activitatea desfășurată de inculpat s-ar fi cauzat o tulburare însemnată bunului mers al Poliției municipiului Brăila ori o pagubă în patrimoniul acestei instituții.

Referitor la acuzațiile vizând săvârșirea infracțiunilor de abuz în serviciu. Curtea reține că, ulterior sesizării instanței de judecată, prin decizia nr. 405/15.06.2016 a Curții Constituționale, s-a stabilit că dispozițiile art. 246 Cod penal din 1969 și ale art. 297 alin. 1 Cod penal sunt constituționale în măsura în care prin sintagma *îndeplinește în mod defectuos* din cuprinsul acestora se înțelege *îndeplinește prin încălcarea legii*.

De asemenea se reține că prin decizia nr. 392/2017 a Curții Constituționale s-a constatat că dispozițiile art. 248 din Codul Penal din 1969 sunt constituționale în măsura în care prin sintagma *îndeplinește în mod defectuos* din cuprinsul acestora se înțelege *îndeplinește prin încălcarea legii*.

În cuprinsul deciziilor mai sus arătate Curtea Constituțională a precizat în mod expres că neîndeplinirea ori îndeplinirea defectuoasă a unui act trebuie analizată numai prin raportare la atribuții de serviciu reglementate expres prin legislația primară - legi și ordonante ale Guvernului deoarece adoptarea unor acte de reglementare secundară, care vine să detalieze legislația primară, se realizează doar în limitele și potrivit normelor care le ordonă.

Având în vedere această interpretare dată de către Curtea Constituțională dispozițiilor ce reglementează infracțiunea de abuz în serviciu, Curtea constată că în cauză nu s-a făcut dovada încălcării de către inculpatul [REDACTED], cu ocazia desfășurării activităților de serviciu în ziua de 27.08.2013, a unor dispoziții exprese din legi sau ordonante ale Guvernului, în sensul de a avea un comportament sau de a desfășura o activitate contrară celor stipulate într-un astfel de act normativ, pentru a se putea atrage răspunderea sa penală sub aspectul infracțiunii de abuz în serviciu.

Astfel, din actul de sesizare al instanței rezultă că ceea ce se impută inculpatului este nerespectarea unor proceduri interne vizând modalitatea de întocmire a unei fișe de eveniment, oportunitatea înregistrării acesteia la cazurile cu autor cunoscut sau autor necunoscut ori modalitatea de raportare și prezentare a cazului de inculpatul [REDACTED] către superiorul său, comisarul șef [REDACTED], aspecte ce sunt reglementate prin dispoziția

inspectorului general al Poliției române nr. 76 din 22.12.2014, privind activitatea de înregistrare a dosarelor penale și a dispozițiilor procurorului, precum și prin ordinul comun al Ministerului Administrației și Internelor și al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție privind înregistrarea și evidența cauzelor penale cu autori neidentificați (paginile 91-119 dosar fond).

Ulterior deciziei Curții Constituționale nr. 405/2016 Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DNA - Serviciul Teritorial Galați a depus o notă în care sunt detaliate dispozițiile legale care ar fi fost încălcate în activitatea sa de către inculpatul [REDACTAT] (paginile 28- 31 dosar fond) însă Curtea constată că acestea se referă la dispoziții cu caracter general din Legea nr. 218/2002 privind organizarea și funcționarea Poliției Române (art. 2, art. 26 alin. 1 pct. 1 și 8) și din Legea nr. 360/2002 privind statutul polițistului (art. 3, art. 4, art. 5 alin. 1, art. 41 lit. b), art. 43 lit. d) și art. 57 lit. d), i) și k)), ce stabilesc de principiu anumite obligații și îndatoriri ale polițistului, precum și faptul că încălcarea de către polițist, cu vinovăție, a îndatoririlor de serviciu, angajează răspunderea sa disciplinară, civilă sau penală, după caz.

De asemenea au mai fost invocate încălcarea dispozițiilor art. 3 din Codul de procedură penală din 1968 – în desfășurarea procesului penal trebuie să se asigure aflarea adevărului cu privire la faptele și împrejurările cauzei, precum și cu privire la persoana făptuitorului - dispoziție, de asemenea, cu caracter general.

Mai mult, în ceea ce privește această ultimă prevedere legală, este de remarcat faptul că activitățile inițiale de investigații desfășurate în cauză s-au făcut în lipsa unei plângeri prealabile formulate de persoana vătămată [REDACTAT], în condițiile în care pentru infracțiunea cercetată acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate, ceea ce pune sub semnul întrebării cadrul legal al primelor activități desfășurate de agentul [REDACTAT] (chemarea persoanei vătămate Pandel Daniela la poliție pentru a da declarație la data de 28.03.2013 în condițiile în care cu o zi înainte, aceasta precizase expres că nu dorește să formuleze plângere prealabilă, aspect consemnat în procesul-verbal de sesizare întocmit de agenții [REDACTAT]) al căror rezultat se susține că s-a încercat a fi influențat de către inculpatul [REDACTAT].

Fată de cele mai sus arătate întrucât nu s-a identificat încălcarea în concret de către inculpatul [REDACTAT] a unor dispoziții din legi sau ordonante ale Guvernului care să reglementeze pentru acesta desfășurarea unei anumite conduite în timpul raporturilor de serviciu, conduită pe care inculpatul să o fi îndeplinit în mod defectuos. Curtea apreciază că în cauză nu poate fi angajată răspunderea penală a inculpatului sub aspectul vreunei infracțiuni de serviciu, conduita sa referitoare la desfășurarea cercetărilor în cauza vizând agresiunea persoanei vătămate [REDACTAT] putându-se subsuma cel mult unei abateri disciplinare.

Cu alte cuvinte, dincolo de acuzația elaborată de abuz în serviciu din actul de sesizare al instanței, Curtea constată că nu se poate determina o dispoziție textuală concretă dintr-o lege sau dintr-o ordonanță a Guvernului pe care inculpatul să o fi încălcat la data de 27.08.2013 cu ocazia desfășurării atribuțiilor de serviciu în calitate de adjunct al șefului Poliției Municipiului Brăila, motiv pentru care, în lumina deciziilor Curții Constituționale nr. 405/2016 respectiv nr. 392/2017, vizând interpretarea unor sintagme din conținutul constitutiv al infracțiunii de abuz în serviciu contra intereselor persoanelor, respectiv abuz în serviciu contra intereselor publice, constată că soluția care se impune în cauză este achitarea inculpatului sub aspectul acestor infracțiuni de serviciu, faptele descrise în rechizitoriu nefiind prevăzute de legea penală.

Suplimentar este de precizat că, și în situația în care în concret s-ar fi constatat încălcarea de către inculpat a unei dispoziții exprese dintr-o lege sau dintr-o ordonanță a Guvernului, răspunderea penală a inculpatului tot nu s-ar fi putut angaja sub aspectul infracțiunilor de abuz în serviciu, având în vedere caracterul subsidiar al acestor infracțiuni, respectiv faptul că abuzul săvârșit de un funcționar sau de un salariat se încadrează în textele prevăzute de art. 246 respectiv art. 248 Cod penal din 1969 numai atunci când acesta nu este special incriminat prin altă dispoziție, ori în speță faptele inculpatului ar fi putut constitui cel mult infracțiunea de

favorizarea infractorului în situația în care s-ar fi dovedit că nerespectarea atribuțiilor de serviciu ale inculpatului cu ocazia cercetării infracțiuni comise de polițistul [REDACTAT] constituie un ajutor dat acesteia pentru îngreunarea sau zădărnicirea urmăririi penale.

În cauză însă, așa cum se va arăta în continuare, Curtea constată că nici acuzația de favorizare a infractorului adusă inculpatului nu poate fi reținută.

Astfel referitor la infracțiunea de favorizarea infractorului pentru care inculpatul [REDACTAT] a fost de asemenea trimis în judecată, se reține că potrivit art. 264 alin. 1 Cod penal din 1969 constituie infracțiune ajutorul dat unui infractor fără o înțelegere stabilită înainte sau în timpul săvârșirii infracțiunii, pentru a îngreuna sau a zădărnici urmărirea penală, judecata sau executarea pedepsei ori pentru a asigura infractorului folosul sau produsul infracțiunii.

Ceea ce se impută inculpatului este faptul că ar fi încercat împiedicarea tragerii la răspundere penală a ofițerului de poliție [REDACTAT] sau cel puțin îngreunarea cercetărilor față de acesta din urmă prin ordinul dat agentului [REDACTAT] de a întocmi o fișă de eveniment în care să nu fie indicat autor [REDACTAT] și prin expunerea verbală a unei situații neadevărate către șeful poliției municipiului Brăila (comisarul șef [REDACTAT]) în sensul că autorul agresiunii desfășurate asupra persoanei vătămate [REDACTAT] nu era identificat și nu existau posibilități de identificare, deși la acel moment se cunoștea că autorul era [REDACTAT], totul în scopul determinării superiorului său de înregistrare a sesizării formulate de persoana vătămată ca dosar penal cu autor necunoscut și nu ca dosar penal cu autor cunoscut.

Din probele administrate în cauză Curtea reține că la data de 26.08.2017 la serviciul 112 a fost formulată o sesizare de către martorul [REDACTAT] care a reclamat faptul că în jurul orelor 11:15, în timp ce se afla în trafic, a fost șicanat de un autoturism de culoare roșie cu nr. [REDACTAT] și că ulterior, lângă o spălătorie auto, conducătorul autoturismului respectiv a agresat-o pe persoana vătămată [REDACTAT] care îi reproșase comportamentul din trafic.

În ceea ce privește identitatea agresorului este de subliniat că din convorbirea telefonică purtată de [REDACTAT] cu operatorul 112 (pagina 109 volumul 1 dosar urmărire penală) rezultă că la momentul convorbirii acesta nu cunoștea cine era persoana cu care avusese altercația din trafic („... un băiat, nu știu cine este, șmecher, ne-a blocat în trafic, ne-a înjurat și după aceea coborât jos aicea la el și ne-a luat la bătaie, și a dat în cumnata mea domnule ...”).

În baza acestei sesizări telefonice la fața locului s-au deplasat agenții de poliție [REDACTAT] care au întocmit un proces verbal de sesizare în care au menționat aproape în întregime corect situația constatată (pagina 99 vol. I dosar urmărire penală), omițând însă să precizeze că martorul [REDACTAT] a indicat atât marca, culoarea cât și numărul mașinii conduse de șoferul cu care au avut altercația în trafic.

Potrivit declarațiilor persoanei agresate [REDACTAT] cât și ale martorului [REDACTAT], datele referitoare la elementele de identificare ale autoturismului au fost furnizate celor doi agenți de poliție care s-au deplasat la cercetarea la fața locului.

Referitor la identitatea șoferului ce a agresat-o pe [REDACTAT], atât martorul [REDACTAT] cât și inculpații [REDACTAT] au precizat că, chiar la sosirea la fața locului, [REDACTAT] a răspuns la întrebarea cine a agresat-o ce i-a fost adresată de polițiști spunând „Cum cine, șeful vostru, [REDACTAT], m-a agresat!”, însă ulterior, la finalul cercetărilor la fața locului persoana vătămată nu a mai dorit să indice în mod cert numele agresorului, și a precizat în mod expres că nu dorește să depună plângere prealabilă pentru agresiunea ce s-a exercitat asupra ei, aspect confirmat de martorul [REDACTAT] și consemnat în mod corect în procesul verbal de sesizare din oficiu de către inculpații [REDACTAT].

Este de subliniat că în toate declarațiile ulterioare date de persoana agresată [REDACTAT], atât cele din fața agentului de poliție [REDACTAT] cât și cele din prezentul dosar penal și cele din dosarul de cercetare disciplinară a inculpatului [REDACTAT], aceasta a menționat expres că nu a cunoscut cu certitudine faptul că la momentul agresiunii autorul acesteia era polițistul [REDACTAT].

Astfel, în prima declarație dată la data de 27.08.2013 în fața agentului de poliție [REDACTAT] persoana vătămată [REDACTAT] a arătat că nu cunoaște identitatea persoanei care a agresat-o și a descris-o pe aceasta ca fiind un tânăr de circa 30 de ani, blond, având constituție athletică, persoană pe care ar putea-o recunoaște din fotografie dacă i-ar fi prezentată.

În declarația dată ulterioară în fața aceluiași agent de poliție, la câteva ore distanță de prima declarație, după ce i s-a prezentat o planșă foto, persoana vătămată l-a recunoscut pe agresor ca fiind polițistul [REDACTAT] însă a precizat în mod expres că nu formulează plângere penală împotriva acestuia.

Aceleași aspecte le-a susținut persoana agresată și cu ocazia audierii în instanță (pagina 81 dosar fond), [REDACTAT] arătând că nu l-a cunoscut pe polițistul [REDACTAT] înainte de a-i fi prezentate pozele la poliție și că nu le-a spus niciodată celor doi agenți care au venit să facă cercetarea la fața locului că șeful polițiștilor (respectiv [REDACTAT]) ar fi fost cel care a șicanat-o în trafic și a agresat-o.

Tot cu privire la acest aspect este de subliniat că și agentul [REDACTAT] a precizat că la a doua declarație pe care a luat-o persoanei vătămate în ziua de 27.08.2013 aceasta a menționat că dacă ar fi cunoscut că cel care a agresat-o este polițistul [REDACTAT] nici nu ar fi sesizat organele de poliție și „chiar l-ar fi lăsat pe [REDACTAT] să o bată cât timp dorea acesta” - figură de stil folosită de persoana vătămată pentru a întări faptul că la momentul agresiunii nu cunoștea identitatea agresorului.

În aceste condiții sigura explicație logică pentru afirmația inițială făcută de [REDACTAT] în fața agenților [REDACTAT] este că aceasta s-a datorat stării de surescitare și supărare generată de agresiunea la care persoana vătămată tocmai fusese supusă și nu faptului că aceasta ar fi cunoscut la momentul respectiv că într-adevăr cel care o lovise era [REDACTAT], șeful polițiștilor ce făceau cercetarea la fața locului.

Având în vedere cele mai sus expuse rezultă că la momentul la care agentul de poliție [REDACTAT] a mers la inculpatul [REDACTAT] pentru a-l informa cu privire la rezultatul cercetărilor ce le desfășura în cauză, imediat după prima audiere a persoanei vătămate [REDACTAT], din în niciun act aflat la dosarul cauzei nu reieșea încă faptul că autorul agresiunii era polițistul [REDACTAT], singurele date cunoscute fiind faptul că agresorul conducea un autoturism marca Honda de culoare roșie cu numărul de înmatriculare [REDACTAT], aparținând [REDACTAT], și că avea semnalmente indicate de persoană vătămată, respectiv un tânăr de 30 de ani, blond, cu constituție athletică.

Este de subliniat că, chiar potrivit declarației date de agentul [REDACTAT] (pagina 126 volumul 1 dosar urmărire penală), la momentul la care a mers să îl informeze pe inculpatul [REDACTAT] despre cercetările efectuate, nu se deplasase încă la sediul [REDACTAT], pentru a constata că mașina implicată în incident fusese închiriată către [REDACTAT], administrată de martorul [REDACTAT], cel care este fiul polițistului [REDACTAT] și care îi dăduse acestuia mașina pentru a o folosi, astfel încât nu exista încă o legătură concretă, fie ea și indirectă, între mașina implicată în incident și polițistul [REDACTAT].

În aceste condiții, deducțiile prezentate de agentul [REDACTAT] inculpatului [REDACTAT], conform cărora autorul agresiunii era [REDACTAT], întrucât acesta conduce în mod frecvent mașini înmatriculate pe firme aparținând lui [REDACTAT], are un comportament notoriu agresiv în trafic și are semnalmente precizate de persoana vătămată, nu erau în măsură să formeze convingerea inculpatului [REDACTAT], șeful ierarhic al agentului [REDACTAT], că într-adevăr autorul agresiunii era [REDACTAT], la acel moment neexistând date concrete care să susțină această concluzie - procesul verbal de sesizare întocmit de agenții [REDACTAT] nu conținea numele polițistului [REDACTAT], persoana vătămată nu precizase încă acest nume în declarația dată iar posibila legătură dintre mașina condusă de agresor și [REDACTAT] nu fusese încă conturată.

Și în opinia Curții, la momentul respectiv datele aflate la dosarul cauzei nu puteau susține nici măcar bănuiala rezonabilă că autorul agresiunii era polițistul [REDACTAT], având în vedere că nu se cunoștea cu certitudine cine putea conduce autovehiculul implicat în incident,

faptul că, în mod obiectiv, pe raza municipiului Brăila există și alte persoane cu un comportament agresiv în trafic, dar mai ales împrejurarea că semnalmentele prezentate de persoana vătămată nu corespund cu ale lui [REDACTAT], acesta fiind la data respectivă în vârstă de 45 de ani și nu un tânăr de 30 de ani astfel cum afirmase persoana vătămată că arăta agresorul.

În aceste condiții conduita inculpatului [REDACTAT] de a nu fi de acord cu afirmațiile agentului [REDACTAT], care era convins doar pe baza unor bănuieli ce țin mai degrabă de flerul de polițist și nu de probe aflate la acel moment la dosarul cauzei, și de a-i cere acestuia să nu menționeze numele lui [REDACTAT] în fișa de eveniment ce urma să fie întocmită de agentul [REDACTAT] este pe deplin explicabilă și este în conformitate cu situația concretă a cercetărilor de la momentul respectiv.

Practic inculpatul [REDACTAT] nu a făcut decât să îi ceară agentului [REDACTAT] să consemneze în fișa de eveniment întocmită de acesta în ziua de 27.08.2013, 12:30 (pagina 100 volumul 1 dosar urmărire penală) doar ceea ce se cunoștea în mod cert până la momentul respectiv al cercetărilor, și anume modalitatea de desfășurare a evenimentului reclamat și datele privind mașina condusă de agresor, așa încât sub nicio formă nu se poate reține că prin această dispoziție inculpatul [REDACTAT] l-a ajutat în vreun fel pe polițistul [REDACTAT] pentru a se sustrage de la urmărire penală.

În ceea ce privește faptul că inculpatul [REDACTAT] ar fi expus către șeful poliției municipiului Brăila (comisarul șef [REDACTAT]) o situație de fapt total neadevărată – în sensul că autorul agresiunii nu fusese identificat și nici nu existau posibilități obiective de identificare - Curtea reține că prima parte a acuzației nu este susținută, întrucât într-adevăr la momentul la care a avut loc această prezentare, respectiv după ce persoana vătămată a făcut prima declarație dar înainte de efectuarea verificărilor la [REDACTAT], autorul agresiunii nu fusese încă identificat nici măcar în baza unei supoziții rezonabile, fiind doar o bănuială a agentului [REDACTAT].

Așa fiind în mod corect a susținut inculpatul [REDACTAT] că la acel moment dosarul nu putea fi înregistrat cu autor cunoscut întrucât nu existau date certe care să indice că autorul este polițistul [REDACTAT].

Chiar martorul [REDACTAT] a arătat cu privire la acest aspect, în declarația dată în fața instanței de judecată (pagina 37 dosar fond) că atunci când a aflat numărul, marca și culoarea mașinii cu care circula agresorul a spus că nu știa ca polițistul [REDACTAT] să circule cu o astfel de mașină și a dispus verificări în acest sens.

În acest fel martorul [REDACTAT] a confirmat că la acel moment datele din dosar nu erau suficiente pentru înregistrarea cauzei ca dosar penal cu autor cunoscut și a dispus efectuarea de verificări suplimentare pentru a se lămurii cu privire la posibilitatea identificării autorului.

Abia după ce aceste verificări au fost făcute la [REDACTAT] și s-a putut face legătura dintre mașina implicată în incident și polițistul [REDACTAT] (prin intermediul martorului [REDACTAT] proprietarul firmei ce închiriasse mașina ce este finul lui [REDACTAT]) se poate spune că în cauză a apărut un element obiectiv care să justifice supoziția, bănuiala agentului [REDACTAT], vizând identitatea agresorului.

Acest element obiectiv a condus la necesitatea reaudierii persoanei vătămate și a prezentării spre recunoaștere a unei fotografii cu polițistul [REDACTAT] iar după confirmarea persoanei vătămate vizând identitatea agresorului cauza a fost înregistrată la dosare penale cu autor cunoscut fiind urmate procedurile legale, de declinare a competenței către Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Galați, având în vedere calitatea deținută de agresor ce atrăgea competența aceste unități de parchet.

Referitor la faptul că inculpatul [REDACTAT] ar fi precizat comisarului șef [REDACTAT] că nu existau posibilități de identificare a autorului, aceasta nu poate fi interpretată ca o activitate concretă de ajutorare a făptuitorului [REDACTAT] în vederea îngreunării sau zădărniciii urmăririi penale, în condițiile în care decizia de continuare a cercetărilor urma să fie luată de comisarul șef [REDACTAT], șeful ierarhic superior al inculpatului, pe baza actelor din dosar și nu pe baza opiniei exprimate de inculpat, lucru care de altfel s-a și întâmplat în

cauză, comisarul șef [REDACTED] arătând că se pot desfășura activități de identificare a șoferului pe baza exploatării pistei identificării proprietarului autoturismului și a utilizatorului acestuia.

Având în vedere aspectele mai sus arătate, ținând seama și de faptul că persoana vătămată a precizat în mod expres tot la data de 27.08.2013, la câteva ore după declarația în care solicita identificarea agresorului, că nu dorește să formuleze plângere prealabilă împotriva lui [REDACTED], Curtea constată că în concret activitatea desfășurată de inculpatul [REDACTED] nu poate fi subsumată unui ajutor efectiv dat făptuitorului [REDACTED] pentru îngreunarea sau zădărnicierea urmăririi penale astfel încât să se poată reține săvârșirea în cauză de către inculpat ai infracțiunii de favorizarea infractorului.

Pe cale de consecință, în baza dispozițiilor art. 396 alin. 5 raportat la art. 16 alin. 1 lit. b) teza 1 Cod procedură penală, în cauză se va dispune achitarea inculpatului [REDACTED] pentru infracțiunea de favorizarea infractorului prevăzută de art. 264 alin. 1 Cod penal din 1969.

Față de cele mai sus arătate, Curtea va admite apelul declarat de inculpatul [REDACTED], va desființa în parte, sentința penală nr. 11/19.01.2017 a Tribunalului Brăila, iar în rejudecare, înlăturând dispozițiile privind condamnarea inculpatului [REDACTED], va dispune, în baza art. 396 alin. 5 raportat la art. 16 alin. 1 lit. b), teza I Cod procedură penală, achitarea inculpatului [REDACTED] pentru infracțiunea de abuz în serviciu contra intereselor persoanelor, dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un avantaj patrimonial sau nepatrimonial, prevăzută de art. 132 din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 246 Cod penal din 1969, cu aplicarea art. 5 alin. 1 Cod penal.

De asemenea, în baza art. 396 alin. 5 raportat la art. 16 alin. 1 lit. b), teza I Cod procedură penală, va dispune achitarea inculpatului [REDACTED] pentru infracțiunea de favorizarea infractorului, prevăzută de art. 264 alin. 1 Cod penal din 1969, cu aplicarea art. 5 alin. 1 Cod penal.

Totodată, se va înlătura dispoziția privind obligarea inculpatului [REDACTED] la plata cheltuielilor judiciare către stat la judecata în fond.

Celelalte dispoziții ale sentinței penale apelate vor fi menținute.

II. În ceea ce privește apelul declarat de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Galați, Curtea apreciază că acesta este nefondat.

Astfel, în ceea ce privește motivele invocate cu privire la inculpatul [REDACTED], având în vedere soluția de achitare a acestui inculpat ce urmează a fi pronunțată în cauză conform celor mai sus expuse, se constată că motivele vizând greșita achitare a inculpatului [REDACTED] ori individualizarea sancțiunilor aplicate de prima instanță sunt neîntemeiate.

Tot astfel sunt apreciate și motivele de apel vizând netemeinicia soluției de renunțare la aplicarea pedepselor dispusă în cauză față de inculpații [REDACTED]. În acest sens Curtea are în vedere că ceea ce se poate imputa inculpaților în legătură cu întocmirea procesului-verbal de sesizare din oficiu din data de 26.08.2013 și a fișa intervenției la eveniment „112” din data de 26.08.2013, cu număr ..., este doar menționarea necorespunzătoare a faptului că numărul, marca și culoarea mașinii în care se afla agresorul persoanei vătămate [REDACTED] sunt necunoscute, în condițiile în care aceste aspecte le fuseseră indicate în mod expres de martorul [REDACTED].

Așa cum s-a arătat mai sus, Curtea nu poate reține în sarcina inculpaților faptul că nu au menționat în cuprinsul acestor acte că victima agresiunii ar fi indicat în mod explicit că polițistul [REDACTED] a fost cel care a agresat-o, întrucât afirmația făcută de [REDACTED] la venirea celor doi agenți la fața locului nu a fost reiterată și la sfârșitul cercetării, cu ocazia întocmirii procesului-verbal. Faptul că în mod corect cei doi agenți nu au consemnat primele afirmații ale persoanei vătămate, pentru că acestea nu erau unele sigure, serioase, este dovedit și de împrejurarea că în declarația scrisă dată de persoana vătămată a doua zi în fața agentului de poliție [REDACTED], precum și în declarațiile ulterioare, aceasta a precizat în mod expres că nu cunoștea la data incidentului identitatea agresorului.

În ceea ce privește gravitatea omisiunii inculpaților [REDACTED] de menționare în actele întocmite a numărului, mărcii și culorii mașinii în care se afla agresorul persoanei vătămate [REDACTED], Curtea remarcă faptul că aceste aspecte nu au influențat desfășurarea cercetărilor, aceste date fiind furnizate de martorul [REDACTED] chiar cu ocazia sesizării la numărul 112 (pagina 109 verso volumul I dosar urmărire penală) și de către persoana vătămată cu ocazia audierii de către agentul de poliție [REDACTED] (pagina 274 volumul I dosar urmărire penală).

Față de aceste aspecte, având în vedere și persoana celor doi inculpați precum și conduita procesuală sinceră a acestora, Curtea apreciază, la fel ca instanța de fond că sunt îndeplinite condițiile pentru renunțarea la aplicarea pedepsei prevăzute de art. 80 Cod penal, infracțiunea de fals intelectual fiind de o gravitate redusă iar aplicarea unei pedepse față de inculpați ar fi inoportună din cauza consecințelor pe care le-ar avea aceasta asupra persoanei inculpaților.

Față de cele mai sus arătate, văzând și prevederile art. 421 pct. 1 lit. b) și pct. 2 lit. a) Cod procedură penală și cele ale art. 275 alin. 3 Cod procedură penală cheltuielile judiciare avansate de stat vor rămâne în sarcina acestuia.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
D E C I D E:

A D M I T E apelul declarat de inculpatul [REDACTED] (fiul lui) împotriva sentinței penale nr. 11/19.01.2017 pronunțată de Tribunalul Brăila în dosarul nr. 253/113/2016.

D e s f i i n ț e a z ă, în p a r t e, sentința penală nr. 11/19.01.2017 a Tribunalului Brăila și în rejudecare:

Î n l ă t u r ă dispozițiile privind condamnarea inculpatului [REDACTED].

În baza art. 396 alin. 5 raportat la art. 16 alin. 1 lit. b), teza I Cod procedură penală **achită pe inculpatul** [REDACTED] pentru infracțiunea de *abuz în serviciu contra intereselor persoanelor, dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un avantaj patrimonial sau nepatrimonial*, prevăzută de art. 13² din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 246 Cod penal din 1969, cu aplicarea art. 5 alin. 1 Cod penal.

În baza art. 396 alin. 5 raportat la art. 16 alin. 1 lit. b), teza I Cod procedură penală **achită pe inculpatul** [REDACTED] pentru infracțiunea de *favorizarea infractorului*, prevăzută de art. 264 alin. 1 Cod penal din 1969, cu aplicarea art. 5 alin. 1 Cod penal.

Î n l ă t u r ă dispoziția privind obligarea inculpatului [REDACTED] la plata cheltuielilor judiciare către stat la judecata în fond.

M e n ț i n e celelalte dispoziții ale sentinței penale apelate.

R E S P I N G E c a n e f o n d a t apelul declarat de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Galați împotriva sentinței penale nr. 11/19.01.2017 a Tribunalului Brăila.

I a a c t d e r e t r a g e r e a a p e l u r i l o r d e c l a r a t e d e i n c u l p a ț i i [REDACTED] (fiul lui) și [REDACTED] (.. ..) împotriva sentinței penale nr. 11/19.01.2017 a Tribunalului Brăila.

În baza art. 275 alin. 2 Cod procedură penală obligă pe fiecare dintre inculpații [REDACTED] la plata sumei de 50 lei cheltuieli judiciare către stat.

D E F I N I T I V Ă.

Pronunțată în ședință publică azi 05.10.2017.

Președinte,

Grefier,

Judecător,

